

ISSN 2080-1904

Nr 1–2 (37–38)
2018

Forum

Uczelniane

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

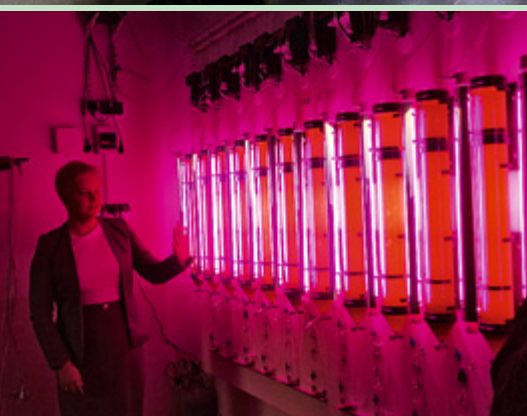
Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny
w Szczecinie

**Doktor
honoris causa
Jerzy Sołdek**

■ strony 11–17

Laboratorium odnawialnych źródeł energii

Laboratorium odnawialnych źródeł energii otwarto 2 marca 2018 r. na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Dzięki wsparciu finansowemu sponsorów spółki PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA w Bełchatowie (PGE GiEK SA) oraz Zachodniopomorskiej Izby Rolniczej (ZIR) laboratorium wyposażono w dwa moduły mikrogeneracyjne. Pierwszy z nich wykorzystuje technologię ogniwa paliwowego do wytwarzania energii elektrycznej produkowanej w procesie reakcji chemicznej paliwa (wodoru) z powietrzem atmosferycznym. Podstawowym elementem drugiego układu jest silnik Stirlinga produkujący energię w wyniku przetworzenia ciepła dostarczonego ze źródła zewnętrznego. Oba moduły charakteryzują się wysoką sprawnością oraz niską emisją gazów spalinowych do atmosfery. Wyposażenie laboratorium obejmuje też piec z nowatorskim systemem spalania biomasy, umożliwiającym prowadzenie badań oraz zajęć dydaktycznych dotyczących wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz oceny oddziaływania procesu spalania na środowisko. Zaprojektowano i zbudowano instalację badawczo-dydaktyczną do wytwarzania biopaliw trzeciej generacji, dzięki której będzie możliwa produkcja biomasy mikroglonów, której składniki, głównie oleje, gromadzone są w komórkach alg. Prowadzone badania będą dotyczyły problematyki związanej z pozyskiwaniem energii odnawialnej, zastępowaniem konwencjonalnych nośników energii i działaniami związanymi z ochroną środowiska.

Laboratorium Odnawialnych Źródeł Energii będzie służyło nie tylko naukowcom i studentom. Planowane są kursy, szkolenia i warsztaty dla młodzieży szkolnej i nauczycieli, a także dla członków klastrów energetycznych, instalatorów i monterów urządzeń OZE.

Oficjalnego otwarcia laboratorium dokonali: rektor ZUT Jacek Wróbel, dziekan Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Edward Meller, przedstawiciel Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Andrzej Grzana, dyrektor techniczny PGE GiEK SA Jacek Śniegowski oraz prezes ZIR Julian Sierpiński.

LUDZIE UCZELNI

- 2 Szymon Banaszak – habilitacja
Krzysztof Bizio – habilitacja
- 3 Joanna Hernik – habilitacja
- 4 Remigiusz Panicz – habilitacja
- 5 Rafał Pelka – habilitacja
- 6 Joanna Sreńscek-Nazzal – habilitacja
- 7 Remigiusz Iwańkiewicz – habilitacja
Tomasz Stankiewicz – habilitacja
- 8 Joanna Żochowska-Kujawska – habilitacja
- 9 Szymon Wyrzykowski – habilitacja
- 10 Bartosz Mickiewicz doktorem honoris causa
Statuetka Polski Herkules

Z ŻYCIA UCZELNI

- 11 Doktor honoris causa Jerzy Sołdek
- 17 Naukowiec z Wydziału Elektrycznego członkiem
Grupy Roboczej KIS17
- 18 Biuro Karier w akcji
Konkurencyjność i nowoczesność za prawie 9 milionów
- 19 Najlepsi absolwenci w Złotej Księdze
- 20 (Do)wolność czytania
- 21 Najstarsza czytelnia – nowe otwarcie
- 22 Centrum Zarządzania Projektami
- 23 Laboratorium Budowy Jachtów
- 24 Żeglarski Szczecin dla seniorów

POZA UCZELNIĄ

- 24 Vinh University – nowy partner w ramach programu
ERASMUS+ KA107
- 25 Wyjazdy w ramach programu ERASMUS+
Grecja i Portugalia

SEMINARIA, KONFERENCJE

- 28 r@bbIT po raz piąty
- 29 Sympozjum Młodzi. Technika. Przemysł.
III Szczecińskie Sympozjum Młodych Chemików
- 30 GlobalLogic Automotive Lab na ZUT

NASI STUDENCI

- 30 Młodzi mikrobiolodzy w Niemczech
- 31 Konkurs architektoniczny o Nagrodę Prezydenta Szczecina
Strażacki Oskar dla studenta Wydziału Elektrycznego
Sukces SKN Zapachowej Jakości Powietrza
- 32 Sukcesy kół naukowych we Wrocławiu
Paweł Grochocki laureatem konkursu
Seeds for the Future w Polsce

WARTO WIEDZIEĆ

- 32 Szczecińskie Laboratorium w służbie środowisku
- 33 Modernizacja systemu szkolnictwa wyższego
Konferencja „OLA Luxembourg”
- 34 Pomorska Konferencja OPEN SCIENCE – otwartość
w udostępnianiu zasobów wiedzy i promocja dorobku
naukowego

WYSTAWY

- 35 Biblioteki świata
- 36 Czterdzieści lat z przestrzenią i krajobrazem

SPORT

- 37 Futsal mężczyzn
Rugbyści z sukcesami
32. Memoriał Waldemara Krasonia
- 38 Akademyckie Mistrzostwa Polski w ergometrze wioślarskim
Biegi przełajowe
Brydż sportowy
- 39 Mistrzostwa Polski w pływaniu

ŻYLI WŚRÓD NAS

- 40 prof. zw. dr hab. inż. Henryk Czyż
- 41 prof. dr hab. inż. Józefa Gardzielewska
- 42 prof. dr hab. inż. Karol Grudziński
- 43 dr hab. Eleonora Wrześcińska
- 44 Irena Szymańska

FORUM UCZELNIANE • Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok X numer 1–2(37–38) 2018

Adres redakcji: Wydawnictwo Uczelniane, al. Piastów 48, 70-311 Szczecin, tel. 91 449 47 60, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; rkajrys@zut.edu.pl

Redaktor naczelny: prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kiernożycki

Wydawca: Wydawnictwo Uczelniane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów. Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczelnianego. Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Habilitacja

Szymon Banaszak

Rada Wydziału Elektrycznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie 21 września 2017 r., na podstawie uchwały komisji habilitacyjnej i oceny dorobku naukowego pt. „Ocena stanu mechanicznego części aktywnej transformatorów”, nadała dr. inż. Szymonowi Banaszakowi stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie elektrotechnika.

Szymon Banaszak urodził się w 1977 r. w Zielonej Górze, gdzie ukończył I Liceum Ogólnokształcące. Studia wyższe odbył w latach 1996–2001 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej na kierunku elektrotechnika. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 2006 r., na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej na podstawie pracy pt. „Badania starzeniowe trakcyjnych izolatorów kompozytowych”, której promotorem był dr hab. inż. Lech Subocz, prof. Politechniki Szczecińskiej. Obecnie pracuje w Katedrze Elektrotechnologii i Diagnostyki.

Zainteresowania naukowe Szymona Banaszaka związane są z diagnostyką transformatorów, w szczególności metodą analizy odpowiedzi częstotliwościowej transformatorów (FRA), a także z inżynierią wysokonapięciową. W swojej pracy badawczej zajmował się metodologią wykonywania pomiarów odpowiedzi częstotliwościowej i wskazywaniem czynników wpływających na rejestrowane wyniki. Zorganizował i przeprowadził eksperymenty w warunkach kontrolowanych deformacji na pięciu transformatorach i kilku pojedynczych uzwojeniach. Wyniki tych eksperymentów przyczyniły się do opracowania narzędzi ułatwiających interpretację wyników pomiarowych. Opracował także modele komputerowe symulujące odpowiedź częstotliwościową uzwojeń transformatorów. Wynikiem prowadzonych badań było opracowanie autorskiego algorytmu do oceny danych pomiarowych FRA.

Dorobek naukowy Szymona Banaszaka po uzyskaniu stopnia naukowego doktora obejmuje ok. 50 prac, w tym 13 indeksowanych w bazie ISI Web of Science; 17 pozycji to publikacje samodzielne. W 2016 r. wydał monografię habilitacyjną. Jest także współautorem

rozdziałów w czterech innych monografiach. Kilukrotnie otrzymał nagrodę za osiągnięcia naukowe JM Rektora ZUT. Był kierownikiem projektu badawczego pt. „Algorytm identyfikacji odkształceń transformatorów na podstawie pomiarów odpowiedzi częstotliwościowej (FRA)”. Był członkiem grupy roboczej przy Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC), która opracowała normę regulującą metodologię pomiarów FRA (IEC 60076-18). W 2011 r. pełnił funkcję przewodniczącego komisji podczas obrony pracy doktorskiej na Uniwersytecie Katalońskim UPC w Barcelonie. Wyniki badań przedstawiał m.in. na konferencjach międzynarodowych z cyklu ISH: International Symposium on High Voltage Engineering w Pekinie (Chiny 2005), Ljubljanie (Słowenia, 2007), Hanowerze (Niemcy, 2011) oraz Seulu (Korea, 2013).

Współpracuje z przemysłem, jest ekspertem przy Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Energetyki w Piekarach Śląskich. Popularyzował i wdrażał nowe metody diagnostyki transformatorów, prowadzi szkolenia w zakresie oceny stanu technicznego transformatorów. W latach 2010–2011 pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Szczecińskiego Oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP), był przewodniczącym komitetu organizacyjnego jubileuszowych 40. Szczecińskich Dni Techniki. Jest rzeczoznawcą SEP w dziedzinie inżynieria materiałowa.

Szymon Banaszak, zajmując się tematyką pomiarów i analiz FRA, prowadzi z tego zakresu prace dyplomowe, umożliwiając studentom zapoznanie się z najnowszym stanem wiedzy w tej dziedzinie i przećwiczenie pomiarów na rzeczywistych obiektach. Do tej pory wypromował ponad 60 inżynierów i magistrów. Dwa dyplomy dotyczące tematyki FRA wyróżnione zostały nagrodą Dziekana WE ZUT. Na Wydziale Elektrycznym ZUT prowadzi zajęcia z inżynierii wysokich napięć oraz z eksploatacji i diagnostyki wysokonapięciowej, a także zajęcia w języku angielskim ze studentami zagranicznymi (program Erasmus) w ramach przedmiotu High Voltage Engineering.

Jest żonaty, ma ośmioletnią córkę Ninę. Jego hobby to alpinizm (zdobył ok. 30 alpejskich czterotysięczników) oraz motoryzacja – jest pilotem w imprezach rajdowych. Na co dzień relaksuje się, biegając i wędrując po lasach. Zimą jeździ na nartach biegowych i „morsuje”.

Habilitacja

Krzysztof Bizio

Urodzony w 1970 roku, w życiu osobistym i zawodowym związany ze Szczecinem. W 1989 r. ukończył VII Liceum Ogólnokształcące im. K.K. Baczyńskiego i rozpoczął studia na kierunku architektura i urbanistyka na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Szczecińskiej. W czasie studiów uzyskał m.in. wyróżnienie w konkursie SARP na projekt przekształceń centrum Nowogardu. Na V roku studiów rozpoczął staż asystencki pod kierunkiem prof. dr. inż. arch. Stanisława Latoura, który był także promotorem jego pracy magisterskiej pt. „Wielofunkcyjny budynek przy ulicy B. Krzywoustego w Szczecinie” (w 1994 r.), która otrzymała wyróżnienie w konkursie Prezydenta miasta Szczecin.

Od 1994 r. prowadzi aktywną pracę architekta, urbanisty i konserwatora zabytków. W 1997 r. uzyskał uprawnienia do projektowania architektonicznego bez ograniczeń. Jest autorem około 60 zrealizowanych prac projektowych, z których od najważniejszych należą wielorodzinny budynek mieszkalny przy ul. Lutniańskiej 39 w Szczecinie, rewitalizacje kamienic przy ul. Ks. Bogusława X nr 1–2, przy u. Jagiellońskiej 93 w Szczecinie, a także projekty urbanistyczne stanowiące podstawy powstania założeń specjalnej strefy ekonomicznej w Trzebuszu i Dunikowie. W 2011 r. otrzymał uprawnienia rzeczoznawcy budowlanego w specjalności architektonicznej i od tego momentu jest także autorem ekspertyz budowlanych.

Od 1998 r. jest pracownikiem Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Szczecińskiej (obecnie: Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie). Do 2010 roku zatrudniony w Zakładzie Historii, Teorii Architektury i Konserwacji Zabytków, a następnie w Katedrze Architektury Współczesnej, Teorii i Metodologii Projektowania. Obecnie prowadzi przedmioty związane z teorią i historią architektury współczesnej oraz ze specjalistycznym projektowaniem architektonicznym. Jest promotorem ok. 120 prac magisterskich i licencjackich, a prace wykonane pod jego opieką otrzymywały m.in. dwukrotnie główną nagrodę na najlepszy dyplom dotyczący miasta Szczecina oraz wyróżnienia w konkursach międzynarodowych.

W 2003 r., na podstawie pracy pt. „Rewaloryzacja wielorodzinnej czynszowej zabudowy mieszkaniowej z drugiej połowy XIX w. (w oparciu o wybrane przykłady)” (promotor dr hab. inż. arch. Zbigniew Paszkowski), uzyskał na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej stopień doktora (nauki techniczne, architektura i urbanistyka, specjalność: architektura i konserwacja zabytków). W 2018 r. na podstawie monografii „Od kamienicy czynszowej do spółdzielczego osiedla mieszkaniowego. Ewolucja idei w szczecińskiej wielorodzinnej architekturze

mieszkaniowej od połowy XIX w. do II wojny światowej” oraz przedstawionego dorobku, także na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, uzyskał stopień doktora habilitowanego (nauki techniczne, architektura i urbanistyka, specjalność: teoria i projektowanie urbanistyczno-architektoniczne).

W pracy naukowej koncentruje się na dwóch podstawowych obszarach badań – teoria architektury współczesnej (ze szczególnym ukierunkowaniem na rozwój architektury i urbanistyki okresu modernizmu) oraz aktywizacja śródmieść miast.

Ponadto jest dramatopisarzem, scenarzystą telewizyjnym (napisał scenariusze do czterech zrealizowanych spektakli Teatru Telewizji), radiowym (19 zrealizowanych słuchowisk) i filmowym (m.in. „0_1_0” w reżyserii Piotra Łazarz-kiewicza), nowelistą, a także posiada w swoim

dorobku realizacje reżyserskie. Jego teksty przetłumaczono na 12 języków, a dramaty były prezentowane i realizowane m.in. w Niemczech, we Francji, w Rosji, na Węgrzech, w Serbii, Estonii, na Litwie, w Czechach, Stanach Zjednoczonych i Korei Południowej.

W 2014 r. otrzymał Medal Edukacji Narodowej, ponadto jest laureatem Nagrody Artystycznej Miasta Szczecina (w 2004 r.) oraz Ambasadorem Szczecina (w 2003 r.).

Habilitacja

Joanna Hernik

Rada Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, na podstawie oceny dorobku naukowego, dydaktycznego oraz organizacyjnego, a także monografii pt. „Zarządzanie marketingowe organizacjami pozarządowymi – uwarunkowania i rekomendacje”, 17 stycznia 2018 r. nadała dr Joannie Hernik stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ekonomicznych, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu.

Joanna Hernik jest absolwentką Wydziału Ekonomiki Transportu i Łączności Uniwersytetu Szczecińskiego, gdzie w 1997 r. uzyskała tytuł magistra. W 1998 r. została zatrudniona na stanowisku asystenta w Katedrze Marketingu, Wydziału Ekonomiki i Organizacji Gospodarki Żywnościowej Akademii Rolniczej (obecnie: Wydział Ekonomiczny ZUT). W listopadzie 2003 r., na podstawie pracy doktorskiej pt. „Ekonomiczne aspekty niezawodności kanałów dystrybucji”, uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych. W 2004 r. została zatrudniona jako adiunkt w Katedrze Marketingu, a w 2017 została kierownikiem tej katedry.

Główne kierunki badań, realizowane przez Joannę Hernik, to ogólna teoria zarządzania marketingowego, zarządzanie organizacjami non profit, marketing w turystyce oraz społeczna odpowiedzialność i etyka biznesu. Jej dorobek naukowy obejmuje 30 publikacji przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora oraz 86 po jego uzyskaniu (w tym 31 prac w języku angielskim).

Joanna Hernik uczestniczyła w 30 krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Kierowała projektem badawczym MNiSW zatytułowanym „Marketing organizacji pozarządowych – teoria

i praktyka”. Za osiągnięcia naukowe otrzymywała indywidualne nagrody JM Rektora ZUT, a także nagrody organizacyjne. Jest członkiem rad naukowych takich czasopism, jak *Acta Carolus Robertus* (Węgry), *Business Economic Journal* (Indonezja), *ECOFORUM* (Rumunia) czy *Journal of Applied Economics and Business* (Macedonia).

Jako dydaktyk Joanna Hernik przygotowała autorskie programy zajęć z przedmiotów *Principles of marketing*, *CSR*, *Nonprofit marketing*, *International marketing* czy *Diversity management*, które prowadzi w języku angielskim. Ponadto w latach 2004–2017 była promotorem 60 prac licencjackich i magisterskich.

Joanna Hernik angażowała się w popularyzowanie nauki i roli naukowca w społeczeństwie, biorąc udział w spotkaniach z uczniami szkół średnich, w Zachodniopomorskim Festiwalu Nauki, w pracach kapituły konkursu wiedzy ekonomicznej dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych województwa zachodniopomorskiego czy w Zachodniopomorskich Dniach Techniki.

W latach 2007–2016 Joanna Hernik była pełnomocnikiem dziekana Wydziału Ekonomicznego ZUT ds. współpracy dydaktycznej z zagranicą; w tym czasie zbudowała międzynarodowy profil Wydziału. W latach 2012–2016 była prodziekanem ds. współpracy i rozwoju. Doświadczenie i kwalifikacje zdobywała także za granicą. Jej aktywność międzynarodowa, oprócz wielu krótkich wizyt w ramach programu Erasmus, objęła półroczny staż na University of Richmond (USA, 2010), udział w IP Erasmus Intensive Program (Łotwa, lata 2011, 2012, 2013), pobyty w roli profesora wizytującego w Fachhochschule Stralsund (Niemcy, lata 2012, 2013, 2017), a także na Universidad de Jaen (Hiszpania, 2016).

Joanna Hernik została powołana przez JM Rektora ZUT na stanowisko pełnomocnika rektora ds. współpracy dydaktycznej z zagranicą na kadencję 2016–2020.

Habilitacja

Remigiusz Panicz

Remigiusz Panicz urodził się w Trzebiatowie w 1982 r. Jest absolwentem Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt Akademii Rolniczej w Szczecinie (obecnie: Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie), na którym w 2006 r. obronił pracę magisterską pt. „Poszukiwanie polimorfizmów genu hormonu wzrostu pstrąga tęczowego (*Oncorhynchus mykiss*) oraz ich ewentualne powiązanie ze wzrostem i masą ciała”. W październiku tego samego roku rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT w Szczecinie. W tym okresie uczestniczył w licznych konferencjach krajowych oraz międzynarodowych. Opublikował 10 prac naukowych. Był uczestnikiem dwóch projektów zrealizowanych w ramach sektorowego programu operacyjnego „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004–2006”. Uczestniczył w szkoleniach oraz kursach tematycznych z zakresu technik biologii molekularnej w kraju oraz za granicą (m.in. w Wielkiej Brytanii, Czechach). Otrzymał także stypendium konferencyjne przyznane przez University of Florida oraz American Fisheries Society, którego efektem był udział i prelekcja podczas 6th International Symposium on Aquatic Animal Health (5–9 października 2010, Tampa, USA).

W 2010 r. obronił z wyróżnieniem rozprawę doktorską pt. „Zastosowanie metody real-time PCR oraz kompetycyjnego testu ELISA do określenia potencjału wzrostowego lina *Tinca tinca* L.”. Praca została przygotowana w Zakładzie Akwakultury pod kierunkiem dr. hab. inż. Jacka Sadowskiego, prof. nadzw.

Po obronie rozprawy doktorskiej Remigiusz Panicz został zatrudniony w Zakładzie Akwakultury WNoZiR na stanowisku starszego referenta technicznego (w 2011 r.), następnie asystenta naukowego (w 2014 r.). W 2014 r. objął stanowisko starszego wykładowcy w Katedrze Technologii Mięsa, a w 2015 r. – stanowisko adiunkta, które zajmuje do dziś. W grudniu 2017 r. Rada Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT w Szczecinie nadała mu stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie rybactwo. Podstawą postępowania habilitacyjnego był cykl pięciu jednotematycznych publikacji naukowych stanowiących osiągnięcie naukowe zatytułowane „Intensyfikacja hodowli lina (*Tinca tinca* L., 1758) w aspekcie badań nutrigenomicznych”. Osiągnięcie naukowe obejmuje badania nad złożoną odpowiedzią organizmu lina na warunki środowiskowe oraz hodowlane, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu pasz komercyjnych oraz eksperymentalnych kompozycji żywieniowych. Prace wchodzące w skład osiągnięcia oceniały wpływ środowiskowych oraz dietozależnych czynników na aktywność enzymatycznych układów antyoksydacyjnych, poziom wybranych markerów biochemicznych, właściwości chemiczne, strukturalne, a także sensoryczne surowca mięsnego, poziom ekspresji elementów osi somatotropowej oraz profil transkryptomu jelita linów. Celem pracy było wypracowanie rozwiązań, które pozwolą zoptymalizować proces hodowli lina poprzez „odblokowanie” jego potencjału, co jest niezbędne dla zrównoważonego rozwoju akwakultury słodkowodnej.

Oprócz badań związanych z realizacją pracy habilitacyjnej dr hab. inż. Remigiusz Panicz prowadził również badania, które

skupiały się na zagadnieniach dotyczących oceny zróżnicowania genetycznego stad ryb hodowlanych, genetyki populacyjnej ryb i bezkręgowców w kontekście monitorowania i ochrony zasobów naturalnych, a także monitorowania czynników chorobotwórczych zagrażających rodzimej ichtiofaunie. Efektem tych zainteresowań był jego czynny współudział w założeniu w 2015 r. Polskiego Towarzystwa Genetyki Konserwatorskiej LUTEROLA, w strukturach którego pełni funkcję przewodniczącego Rady Naukowej. Jest także członkiem innych stowarzyszeń, takich jak: Polskie Towarzystwo Technologów Żywności (od 2015 r.), Polskie Towarzystwo „Zebrafish” (od 2017 r.), European Association of Fish Pathologists (od 2017 r.) czy European Aquaculture Society (od 2017 r.). W 2015 r., w ramach inicjatywy Top 500 Innovators, został zakwalifikowany do dwumiesięcznego stażu na Uniwersytecie Stanforda

w USA, podczas którego doskonalił swoje umiejętności w zakresie współpracy z gospodarką, zarządzania badaniami naukowymi oraz komercjalizacji ich wyników. Wyjazd był jednocześnie sposobnością do odbycia stażu w laboratoriach Stanford Functional Genomics Facility.

Remigiusz Panicz jest współautorem 40 prac naukowych opublikowanych między innymi w *Aquaculture*, *Aquaculture Research*, *Food Chemistry*, *Journal of Fish Diseases*, *Oceanologia*, *Journal of Helminthology* czy *Knowledge and Management of Aquatic Ecosystems*. W redakcji ostatniego z wyżej wymienionych czasopism od 2015 r. pełni funkcję redaktora pomocniczego. Jest recenzentem wielu publikacji w renomowanych czasopismach z listy JCR oraz wniosków w ramach międzynarodowych konkursów (m.in. Marie Skłodowska-Curie Individual Fellowships w programie Horyzont 2020).

W ramach działalności dydaktycznej prowadził zajęcia m.in. z nutrigenomiki z elementami proteomiki, bioinformatyki, inżynierii genetycznej w przetwórstwie żywności zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych. Prowadzi również zajęcia ze studentami z zagranicy w ramach programu Erasmus Plus, zarówno na macierzystej uczelni, jak i poza nią (Limasol University, Cypr; Sinop University, Turcja). Od 2011 r. pełni funkcję pełnomocnika dziekana ds. współpracy dydaktycznej z zagranicą. Ponadto Remigiusz Panicz był promotorem kilku prac dyplomowych oraz promotorem pomocniczym Nguyena Thuc Tuana, doktoranta z Wietnamu. Za swoje osiągnięcia naukowe otrzymał od JM Rektora ZUT w Szczecinie dwie nagrody II stopnia – w 2012 r. i 2016 r. Podczas realizacji badań do pracy habilitacyjnej był współwykonawcą czterech projektów finansowanych w ramach Funduszu Współpracy Bilateralnej Mechanizmu Finansowego EOG 2009–2014 oraz programu operacyjnego na lata 2007–2013. Obecnie dr hab. Remigiusz Panicz współrealizuje trzy projekty CERES, SEAFOODTOMORROW oraz GAIN w ramach programu Horyzont 2020. W ostatnim z wymienionych pełni funkcję kierownika projektu.

Prywatnie jest aktywnym podróżnikiem, szczególnie zainteresowanym kulturą i „smakami” odwiedzanych miejsc. Wędkuje na różnych kontynentach.

Habilitacja

Rafał Pelka

Rada Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie 19 grudnia 2017 r., na podstawie oceny dorobku naukowego oraz monotematycznego cyklu publikacji pt. „Termodynamika i kinetyka procesów w układzie nanokrystaliczne żelazo–amoniak–wodór”, podjęła decyzję o nadaniu dr. inż. Rafałowi Pelce stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych, w dyscyplinie naukowej technologia chemiczna.

Rafał Pelka urodził się w 1979 r. w Bytomiu na Górnym Śląsku. Po ukończeniu nauki w I Liceum Ogólnokształcącym w Bytomiu, w 1998 r. rozpoczął studia magisterskie na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Dyplom magistra inżyniera inżynierii chemicznej uzyskał w roku 2003 po obronie pracy pt. „Analiza dynamiki kaskady reaktorów rurowych z dzielonym recyklem”, wykonanej pod kierunkiem dr. inż. Henryka Merty. Uzyskane wyniki badań opublikowano w 4 artykułach w czasopismach z listy *Journal Citation Reports* (JCR). Za pracę otrzymał nagrodę drugiego stopnia przyznaną przez Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego w konkursie prac ukończonych na Politechnice Śląskiej w Gliwicach w 2003 r. W latach 2004–2005, po ukończeniu studiów magisterskich, pracował w firmie Sozoprojekt Sp. z o.o. z Katowic na stanowisku asystenta projektanta.

Jesienią 2005 r. Rafał Pelka został słuchaczem Studium Doktoranckiego na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej (obecnie: Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie). Pracę badawczą prowadził w Instytucie Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska (ITChNiŚ) pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Waleriana Arabczyka. Stopień doktora w dziedzinie nauk technicznych, w szczególności technologia nieorganiczna uzyskał 8 grudnia 2009 r. po obronie pracy doktorskiej pt. „Badania kinetyki procesu otrzymywania nanokrystalicznych związków żelaza Fe_xO , Fe_xN ”, która decyzją Rady Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT w Szczecinie została uznana za wyróżniającą. Praca doktorska została doceniona również przez Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego oraz Polski Klub Katalizy. Wyniki pracy doktorskiej zostały opublikowane w 10 artykułach w czasopismach z listy JCR. Głównym celem rozprawy doktorskiej było zbadanie procesów azotowania i utleniania nanokrystalicznego żelaza promowanego tlenkami glinu i wapnia oraz wyjaśnienie mechanizmów tych procesów.

23 lutego 2009 r. Rafał Pelka został zatrudniony na stanowisku asystenta w Instytucie Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska ZUT w Szczecinie. Od 1 czerwca 2010 r. do chwili obecnej pracuje w tym Instytucie na stanowisku adiunkta. Od 2014 r. jest kierownikiem Zakładu Nowych Materiałów i Katalizy w ramach ITChNiŚ ZUT w Szczecinie.

W 2012 r. w ramach programu Top 500 Innovators, organizowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, odbył dwumiesięczny staż na Uniwersytecie Stanforda w Stanach Zjednoczonych. Program miał na celu podniesienie kwalifikacji naukowców i pracowników centrów transferu technologii w zakresie współpracy z gospodarką, zarządzania badaniami naukowymi oraz komercjalizacji ich wyników. Plan pobytu obejmował wiele wizyt studyjnych w takich firmach i instytucjach, jak: IDEO and The d.school, Plug

and Play, Googleplex, Exponent, VAIL, Polycom, NASA Ames, USPTC. Obecnie jest członkiem Stanford Club of Poland oraz Stowarzyszenia TOP 500 Innovators.

Rafał Pelka bierze czynny udział w pracach i projektach badawczych realizowanych w Instytucie. Uczestniczył w wielu pracach związanych z badaniami i otrzymywaniem nanomateriałów, w szczególności żelazowego lub żelazowo-kobaltowego katalizatora syntezy amoniaku. Do tej pory współuczestniczył w realizacji 6 projektów badawczych i był kierownikiem 4 projektów, których tematyka była związana z jego rozprawą habilitacyjną.

W latach 2015–2017 realizował projekt pt. „Otrzymywanie i badanie właściwości fizykochemicznych nanokrystalicznego żelaza oraz nanokrystalicznych azotków, węglików i tlen-

ków o określonych wielkościach krystalitów” w ramach programu Lider, organizowanego i finansowanego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju.

Rafał Pelka współpracuje z przemysłem chemicznym, m.in. aktywnie uczestniczył w rozmowach zakończonych podpisaniem listów intencyjnych o współpracy Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie z takimi zakładami przemysłowymi, jak Seco/Warwick S.A., Grupa Azoty S.A. Zakłady Chemiczne Police. Był zaangażowany jako ekspert w prace projektu, w ramach którego przeprowadzono foresight regionalny województwa zachodniopomorskiego w obszarze „chemia”. Należy do Polskiego Towarzystwa Chemicznego, Polskiego Klubu Katalizy, American Chemical Society oraz Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego.

Aktualnie dorobek naukowy dr. hab. inż. Rafała Pelka obejmuje 35 prac opublikowanych w czasopismach z listy JCR, 62 prace zaprezentowane na konferencjach krajowych i międzynarodowych, 9 referatów wygłoszonych w języku angielskim oraz 5 patentów i 4 zgłoszenia patentowe.

Za pracę naukową Rafał Pelka został 6 razy uhonorowany przez JM Rektora Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie nagrodami indywidualnymi I, II i III stopnia. Za działalność naukową otrzymał również wiele krajowych i międzynarodowych nagród. Wymienić tutaj można m.in. Young Scientists Award przyznaną przez International Association of Catalysis Societies, medal Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego „Amicus Scientiae et Veritatis”, srebrny oraz złoty medal z wyróżnieniem na wystawach wynalazków International Warsaw Invention Show.

Rafał Pelka wielokrotnie wchodził w skład Wydziałowej Komisji Egzaminacyjnej. Był członkiem zespołu odpowiedzialnego za przygotowanie Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT w Szczecinie do akredytacji instytucjonalnej. W latach 2006–2008 był członkiem samorządu doktorantów i reprezentantem doktorantów w Senacie Politechniki Szczecińskiej. Obecnie jest członkiem Wydziałowej Komisji ds. Wdrażania Programu POL-on.

W ramach działalności dydaktycznej Rafał Pelka prowadzi zajęcia na kierunkach studiów: technologia chemiczna, nanotechnologia, chemia oraz inżynieria chemiczna Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT w Szczecinie. Był promotorem 6 oraz recenzentem 5 prac inżynierskich i magisterskich. Od 2015 r. jest promotorem pomocniczym 4 doktorantów wykonujących prace doktorskie w ITChNiŚ – dwie osoby już uzyskały stopień naukowy doktora.

Habilitacja

Joanna Sreńscek-Nazzal

Joanna Sreńscek-Nazzal urodziła się w 1975 r. w Aleksandrowie Kujawskim. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w 1994 r. rozpoczęła studia na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. Pracę magisterską pt. „Badanie właściwości kompozytów żelazowo-węglowych”, wykonaną pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Urszuli Narkiewicz, obroniła w 1999 r., uzyskując tytuł naukowy magistra inżyniera chemika, specjalność technologia chemiczna nieorganiczna. W latach 1997–1999 była słuchaczem Studium Pedagogicznego organizowanego przez Instytut Ekonomii i Zarządzania na Politechnice Szczecińskiej. Tematyka zajęć obejmowała zagadnienia z dziedziny pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki.

Od października 1999 r. była słuchaczem studium doktoranckiego przy Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. Prace badawcze prowadziła w Instytucie Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Ryszarda Kaleńczuka. Ważne dla jej kariery naukowej było odbycie stażu naukowego w latach 2000–2001 w Fachhochschule Stralsund w Niemczech, gdzie kontynuowała badania związane z tematyką pracy doktorskiej. Stopień doktora nauk technicznych w zakresie technologii chemicznej nieorganicznej uzyskała w czerwcu 2004 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Preparatyka i badanie właściwości katalizatorów do utleniania wodoru do celów energetycznych”.

W marcu 2004 r. dr Joanna Sreńscek-Nazzal została zatrudniona na stanowisku asystenta naukowo-dydaktycznego na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. Od 2005 r. pracuje na etacie adiunkta naukowo-dydaktycznego w Zakładzie Analizy Technicznej i Podstaw Technologii.

19 grudnia 2017 r. Rada Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie nadała dr inż. Joannie Sreńscek-Nazzal stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie naukowej technologia chemiczna. Podstawę postępowania habilitacyjnego stanowiła rozprawa habilitacyjna pt. „Modyfikacja handlowych węgla aktywnych a ich zdolności sorpcyjne w stosunku do CO₂ oraz CH₄”.

Prace naukowo-badawcze dr hab. inż. Joanny Sreńscek-Nazzal związane były m.in. z bezpośrednim utlenianiem metanu do formaldehydu lub metanolu pod ciśnieniem atmosferycznym, przy wykorzystaniu katalizatorów. W kręgu jej zainteresowań znalazła się również tematyka związana z wykorzystaniem metanu jako paliwa samochodowego. Brała także udział w pracach dotyczących otrzymywania przyjaznych środowisku pigmentów antykorozyjnych do zastosowania w powłokach ochronnych. Uczestniczyła w badaniach związanych z modyfikacją rutylu ditlenku tytanu w celu otrzymania pigmentu o wymaganych właściwościach optycznych i niskiej fotoaktywności. Brała również udział w pracach związanych z otrzymywaniem kompozytów składających się z wielościanowych nanorurek węglowych w połączeniu z MOF-5. Przy współpracy z profesorem Zvi C. Koren z Shenkar College of Engineering and Design w Izraelu prowadziła badania dotyczące adsorpcji metanu na węglach aktywnych z melasy.

Tematem wiodącym badań prowadzonych w ramach habilitacji była tematyka związana z węglami aktywnymi i problemem

adsorpcyjnego usuwania CO₂ z mieszanin gazowych. Na podstawie przeprowadzonych prac badawczych wykazała możliwość modyfikacji komercyjnych węgla aktywnych w celu podwyższenia adsorpcji CH₄ i CO₂. Otrzymane modyfikacje mogą znaleźć zastosowanie w produkcji węgla aktywnych zarówno do adsorpcji CH₄, jak i CO₂. W związku tym brała czynny udział w projekcie w ramach programu „Polsko-norweska współpraca badawcza”, w zakresie wychwytywania i składowania ditlenku węgla (Carbon Capture and Storage – CCS), zatytułowanym „Post-Combustion CO₂ Capture on New Solid Sorbents and Application in a Moving Bed Reactor”. W projekcie była jednym z wykonawców zadania: „Testing of materials in CO₂ and N₂ sorption under normal and elevated pressure”.

Dorobek naukowy dr hab. inż. Joanny Sreńscek-Nazzal obejmuje łącznie 69 publikacji, w tym 31 oryginalnych prac twórczych (21 z bazy *Journal Citation Reports*), 7 artykułów pełnotekstowych w materiałach konferencyjnych (w tym 5 z konferencji międzynarodowych i 2 z konferencji krajowych), 35 doniesień i komunikatów na konferencjach krajowych i zagranicznych, 4 rozdziały w monografiach wydanych w języku polskim i jeden rozdział w monografii wydanej w języku angielskim, jeden patent oraz jedno zgłoszenie patentowe.

Joanna Sreńscek-Nazzal aktywnie uczestniczyła w przygotowaniu i realizacji projektów badawczych wykonywanych w macierzystym instytucie. Była wykonawcą 9 projektów finansowanych przez KBN (NCN) oraz kierownikiem jednego grantu tematycznie związane z rozprawą doktorską. Za pracę naukową została uhonorowana nagrodami indywidualnymi przez JM Rektora ZUT.

Od 2004 r. uczestniczy w pracach komitetu organizacyjnego, odbywającej się co trzy lata w Międzyzdrojach konferencji „Technologie bezodpadowe i zagospodarowanie odpadów w przemyśle chemicznym i rolnictwie”.

Praca na uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego wiąże się nierozdzielnie z prowadzeniem działalności dydaktycznej, w ramach której dr hab. inż. Joanna Sreńscek-Nazzal prowadzi zajęcia audytoryjne oraz laboratoryjne na kierunkach studiów technologia chemiczna i nanotechnologia. Jest współautorem skryptu dla studentów „Materiały do zajęć laboratoryjnych z przedmiotu podstawy technologii chemicznej”, wydanego przez Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Szczecińskiej. Była promotorem prac magisterskich, inżynierskich oraz recenzentem wielu prac badawczych realizowanych na Wydziale. W ramach programu Erasmus Plus współpracowała naukowo ze studentem z Turcji. W zakresie działalności dydaktycznej organizuje także wyjazdy związane z poznawaniem zakładów przemysłowych na terenie województwa zachodniopomorskiego dla studentów technologii nieorganicznej, mające zapewnić im bezpośredni kontakt z przemysłem.

Na podstawie decyzji Rady Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT w Szczecinie dr inż. Joanna Sreńscek-Nazzal jest promotorem pomocniczym trzech prac doktorskich.

Prywatnie jest mężatką oraz mamą 9-letniej Sary i 5-letniego Kamila. Lubi aktywnie spędzać czas na spacerach, jeżdżąc na rowerze; interesuje się muzyką rozrywkową.

Habilitacja

Remigiusz Iwańkiewicz

Rada Wydziału Oceanotechniki i Okrętownictwa Politechniki Gdańskiej 26 września 2017 r., na podstawie oceny ogólnego dorobku i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej pt. „Metody sekwencjonowania i harmonogramowania montażu kadłubów statków morskich”, podjęła jednogłośnie uchwałę o nadaniu dr. inż. Remigiuszowi Iwańkiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn.

Doktor hab. inż. Remigiusz Iwańkiewicz urodził się 29 czerwca 1976 r. w Stargardzie. W 1995 r. rozpoczął studia na Wydziale Techniki Morskiej Politechniki Szczecińskiej, na kierunku oceanotechnika. Dyplom magistra inżyniera w specjalności okręty, obiekty i urządzenia oceanotechniczne uzyskał w 2000 r.

Bezpośrednio po studiach rozpoczął studia doktoranckie na Politechnice Szczecińskiej. Pierwsze doświadczenia jako dydaktyk i naukowiec zdobywał w Zakładzie Technologii Okrętów, pierwotnie kierowanym przez prof. Eugeniusza Skrzymskiego, następnie przez prof. Tadeusza Graczyka.

Brał udział w pracach badawczych, które zespół ZTO realizował, współpracując ze Stoczną Szczecińską oraz w ramach projektów europejskich Eureka, INBAT i MARSTRUCT. Jest współautorem opatentowanego projektu innowacyjnego kadłuba barki śródłądowej o konstrukcji typu sandwich. Brał udział w opracowaniu rozwiązania mocowania pokryw lukowych masowców dla Polskiej Żeglugi Morskiej i systemu wodowania kadłubów w warunkach nieumocnionego nabrzeża stoczni Porta-Odra. Uczestniczył w analizach wykorzystania przyjaznych środowisku materiałów ślizgowych podczas wodowania z pochylni i w projekcie systemu zarządzania dokumentacją traserską zintegrowanego z oprogramowaniem TRIBON.

Dodatkowe doświadczenie zawodowe zdobywał, pracując w biurze projektowym Groot Ship Design, opracowując dokumentację techniczno-konstrukcyjną kontenerowca wielozadaniowego dla niemieckiej stoczni Peene-Werft. Odbył trzymiesięczny staż przemysłowy w ramach projektu współfinansowanego przez Unię Europejską oraz opracował ekspertyzy w procesie prywatyzacyjnym Stoczni Szczecińskiej dla firmy Ernst&Young.

Prowadzi wykłady i ćwiczenia na kierunkach oceanotechnika, transport, inżynieria bezpieczeństwa oraz projektowanie i budowa jachtów z przedmiotów badania operacyjne, technologia budowy i remontów środków transportu, technologie mechaniczne, inżynieria jakości, natomiast w ramach programu Erasmus prowadzi przedmiot

Scheduling of Shipbuilding Process. Wypromował 50 dyplomantów, również zagranicznych, w ramach międzynarodowych studiów EMSHIP.

Zainteresowania problematyką technologii budowy kadłubów oraz aspektami organizacji i ekonomiki produkcji w stoczni zaowocowały rozprawą pt. „Dynamiczne sterowanie zaopatrzeniem procesu budowy kadłuba okrętowego” oraz przeżyciem doktorskim zakończonym w 2005 r. doktorem w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn na macierzystym Wydziale Techniki Morskiej, pod kierunkiem prof. Boshidara Metschkowa.

Dorobek naukowy dr. Iwańkiewicza obejmuje 40 publikacji, z czego 13 jest indeksowanych w bazie *Journal Citation Reports*. Obecnie głównym obszarem zainteresowań naukowych jest matematyczne modelowanie produkcji wielkogabarytowych konstrukcji spawanych, zastosowa-

nie metod uczenia maszynowego w planowaniu montażu kadłubów statków oraz problematyka upakowania i kolejkowania uwzględniona w rozkroju arkuszy blach na etapie obróbki detali w stoczni.

Niezależnie od pracy badawczej i dydaktycznej Remigiusz Iwańkiewicz brał udział w pracach organizacyjnych na rzecz Wydziału Techniki Morskiej i Transportu, pełnił funkcję prodziekana ds. organizacyjnych, pełnomocnika dziekana ds. współpracy wydziału ze Starostwem Stargardzkim, członka Rady Wydziału, komisji programowej oraz komisji ds. jakości kształcenia. Reprezentował wydział w spotkaniach Zachodniopomorskiego Klastra Morskiego i w cyklicznych spotkaniach „Co-operation between Nordic Maritime Universities and DNV”, promował Wydział podczas Tall Ship Races, prowadził serię wykładów promocyjnych w szkołach średnich Szczecina i Stargardu, współorganizował Festiwal Nauki; należy do Polskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją, jest ekspertem Narodowego Centrum Badań i Rozwoju i członkiem Rady Naukowej czasopisma *Technical Issues*.

Trzykrotnie był nagradzany przez Rektora naszej uczelni za osiągnięcia w pracy naukowej. Otrzymał brązowy medal „Za Wieloletnią Służbę”.

Remigiusz Iwańkiewicz od 17 lat jest żonaty. Ma dwoje dzieci – córkę Urszulę (10 lat) i syna Grzegorza (8 lat).

Od lat trenuje sporty walki, obecnie brazylijskie jujitsu w klubie Valiant Gold Team. W wolnych chwilach również gra na gitarze basowej, słucha muzyki reggae, interesuje się filmem, literaturą fantastyczno-naukową oraz grami RPG.

Habilitacja

Tomasz Stankiewicz

Rada Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, na podstawie oceny cyklu publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe pt. „Wybrane transformujące czynniki wzrostu- β , hormony i parametry biochemiczne u świń z torbielami i bez torbieli jajnikowych” oraz dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, 15 listopada

2017 r. nadała dr inż. Tomaszowi Stankiewiczowi stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika, specjalność rozród zwierząt.

Tomasz Stankiewicz urodził się w 1978 r. w Wałczu. Tam w 1997 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Kazimierza Wielkiego, uzyskując świadectwo dojrzałości. Jesienią 1997 r. rozpoczął studia

na kierunku biotechnologia w Akademii Rolniczej w Szczecinie. Już w trakcie studiów wykazywał zainteresowania naukowe związane z biologią i biotechnologią rozrodu. Swoje pasje w tym zakresie realizował w Studenckim Kole Naukowym Biologii Rozrodu. Pracę magisterską pt. „Profil zmian stężeń steroidowych hormonów jajnika i koncentracja cholesterolu we krwi kóz anglo-nubijskich w posynchronizacyjnym cyklu rujowym” obronił 12 czerwca 2002 r. Praca ta została wyróżniona w konkursie na najlepszą pracę magisterską Akademii Rolniczej w Szczecinie w 2002 r. W tym samym roku Tomasz Stankiewicz został słuchaczem Dziennych Międzywydziałowych Studiów Doktoranckich. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych uzyskał 28 marca 2007 r. po pomyślnej obronie rozprawy doktorskiej zatytułowanej: „Próba określenia potencjału rozrodczego pęcherzyków jajnikowych oraz wpływu wybranych czynników środowiskowych i genetycznych na skład płynu pęcherzykowego oraz rozwój oocytów świnińskich w warunkach *in vitro*”. Uchwałą Rady Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt praca doktorska została wyróżniona.

Doktor habilitowany Tomasz Stankiewicz od początku swojej pracy naukowej jest związany z Katedrą Biotechnologii Rozrodu Zwierząt i Higieny Środowiska. W jego działalności naukowo-badawczej i publikacyjnej, związanej głównie z oceną przebiegu czynności rozrodczych samic, wyróżnić można następujące kierunki badań: folikulogenezę i jej zaburzenia, pozaustrojowe dojrzewanie i zapłodnienie oocytów, regulację i monitorowanie procesów rozrodczych

u samic, sezonowość w rozrodzie zwierząt. Wyniki badań naukowych dr. hab. Tomasza Stankiewicza są publikowane w wielu czasopiśmie znajdujących się w bazie *Journal Citation Reports* (JCR), m.in.: *Animal Production Science*, *Anatomia*, *Histologia*, *Embryologia*, *Archives Animal Breeding*, *Journal of Veterinary Diagnostic Investigation*, *Small Ruminant Research*. Za osiągnięcia naukowe był wyróżniany nagrodami JM Rektora Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Doktor hab. Tomasz Stankiewicz był promotorem 18 prac dyplomowych, opiekunem roku na kierunku biotechnologia (w latach 2010–2015), obecnie pełni funkcję opiekuna Studenckiego Koła Naukowego Biologii Rozrodu. Zajęcia dydaktyczne prowadzi na wszystkich kierunkach realizowanych na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt – zarówno w języku polskim, jak i w języku angielskim (dla studentów z wymiany międzynarodowej). Doktor hab. Stankiewicz pełnił także wiele funkcji organizacyjnych, m.in. był sekretarzem i wiceprzewodniczącym Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej do naboru kandydatów na I rok studiów pierwszego i drugiego stopnia, członkiem Wydziałowej Komisji ds. Przygotowania Raportu do Akredytacji na kierunku zootechnika (w latach 2009–2010). Obecnie jest członkiem Rady Wydziału, Komisji ds. Promocji Wydziału i Komisji Programowej dla kierunku biotechnologia. Poza tym dr hab. Tomasz Stankiewicz jest członkiem Towarzystwa Biologii Rozrodu i Polskiego Towarzystwa Biologii Komórki.

Habilitacja

Joanna Żochowska-Kujawska

Joanna Żochowska-Kujawska jest absolwentką Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności, kierunku technologia żywności i żywienie człowieka w Akademii Rolniczej w Szczecinie. W 1999 r. obroniła pracę magisterską pt. „Zawartość histaminy w mlecznych napojach fermentowanych” i w tym samym roku odbyła staż przemysłowy w Laboratorium Kontroli Jakości w Pomorskich Zakładach Mleczarskich MILA sp. z o.o., obejmując kierownictwo nad pracownią mikrobiologiczną. W latach 2000–2004 była słuchaczem Międzywydziałowych Dziennych Studiów Doktoranckich. Badania, które prowadziła w Zakładzie Technologii Mięsa (obecnie: w Katedrze Technologii Mięsa) pod kierunkiem prof. dr. hab. Kazimierza Lachowicza dotyczyły przede wszystkim charakterystyki jakościowej mięsa zwierząt łownych i wykorzystania tego surowca do produkcji wyrobów masowanych oraz rozdrobnionych. W 2004 r. po obronie pracy „Wykorzystanie dziczyzny do produkcji wędzonek”, uzyskała stopień doktora w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie technologia żywności i żywienie, i została zatrudniona najpierw na stanowisku asystenta (w 2005 r.), a następnie adiunkta (w 2006 r.).

Od początku pracy naukowej Joanny Żochowskiej-Kujawskiej podstawowym zagadnieniem badawczym była charakterystyka jakościowa mięsa różnych gatunków zwierząt łownych i hodowlanych, obejmująca analizę histologiczną i histochemiczną oraz pomiary

właściwości mechanicznych (tekstury, właściwości reologicznych). Uzyskanie grantu i dofinansowanie w ten sposób prowadzonych badań naukowych pozwoliło Jej, na zgłębienie metod analizy histochemicznej surowca mięsnego. Współpraca z firmą Weles Sp. z o.o. i podległymi jej punktami skupu dziczyzny, oraz z kołami łowieckimi w województwie zachodniopomorskim, a także z Zakładem Doświadczalno-Produkcyjnym Przetwórstwa Spożywczego Mas-AR w Szczecinie, pozwoliła na wypracowanie własnego warsztatu badawczego oraz ukształtowanie zainteresowań naukowych, w których można wyodrębnić cztery główne obszary związane z:

- wpływem czynników biologicznych (genetycznych, fizjologicznych oraz hodowlano-środowiskowych) na właściwości strukturalno-mechaniczne mięsa,
- wykorzystaniem właściwości histochemicznych i histologicznych surowców mięsnych do określenia przydatności mięsa zwierząt rzeźnych i łownych do produkcji mięsa kulinarnego i wyrobów mięsnych,
- wpływem parametrów procesów technologicznych i składu recepturowego na jakość wyrobów mięsnych, a także z metodyką oceny struktury mięsa i jego przetworów.

Efektom prowadzonych badań jest monografia naukowa pt. „Mięso zwierząt łownych jako potencjalne źródło surowca do produkcji surowych wędzonek dojrzewających”, będąca podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego oraz 48 wysoko punktowanych

publikacji w czasopismach naukowych. Dorobek ten uzupełniają liczne referaty na konferencjach krajowych i międzynarodowych.

Joanna Żochowska-Kujawska jest także recenzentem prac naukowych w wielu renomowanych czasopismach, m.in. *Meat Science*, *African Journal of Biotechnology*, *International Journal of Food Properties*, *British Biotechnology Journal*, *Meat and Muscle Biology*, *International Journal of Food and Nutritional Science*. Jej działalność popularyzatorska obejmuje także liczne publikacje w czasopismach branżowych oraz wykłady prowadzone w ramach Zachodniopomorskiego Festiwalu Nauki.

Doktor Joanna Żochowska-Kujawska prowadzi wykłady i ćwiczenia dla studentów na kierunku technologia żywności i żywienie człowieka oraz na kierunku mikrobiologia stosowana, które obejmują zarówno podstawową wiedzę z zakresu technologii mięsa i niekonwencjonalnych surowców mięsnych, w tym także charakterystykę i przetwarzanie zwierząt łownych, jak również zastosowanie biotechnologii w przemyśle spożywczym.

Jest promotorem dwóch otwartych przewodów doktorskich, a także promotorem 35 prac magisterskich na kierunku technologia żywności i żywienie człowieka na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych oraz 19 prac inżynierskich i licencjackich.

Poza aktywnością naukową i dydaktyczną, dr hab. inż. Joanna Żochowska-Kujawska z dużym zaangażowaniem uczestniczy w życiu organizacyjnym Wydziału, Uczelni i środowiska naukowego. Jest m.in. członkiem zespołu ds. okresowej oceny nauczycieli akademickich (od 2012 r.), członkiem zespołu ds. okresowej oceny efektów kształcenia na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa, członkiem Rady Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT w Szczecinie, a także członkiem wydziałowej komisji wyborczej, rekrutacyjnej, egzaminacyjnej (podczas egzaminów inżynierskich i magisterskich) oraz członkiem jury Okręgowej Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych. Uzyskała dwukrotnie stypendium z funduszu stypendialnego JM Rektora ZUT, a za osiągnięcia naukowe w 2017 r. uzyskała nagrodę indywidualną Rektora.

Habilitacja

Szymon Wyrzykowski

Szymon Wyrzykowski kształcił się u wybitnych mistrzów batuty – dyrygenturę chóralską studiował pod kierunkiem prof. Jana Szyrockiego, a dyrygenturę symfoniczno-operową pod kierunkiem prof. Antoniego Wita (z Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie), u którego odbył też studia doktoranckie. Prowadzi aktywną działalność koncertową z polskimi chórami i orkiestrami.

Jest dyrektorem artystycznym i jednym z założycieli Stowarzyszenia „Mozart 2003”, z którym zorganizował i wykonał ponad 60 koncertów oratoryjnych w Polsce i na Ukrainie. Jest dyrygentem cyklu corocznych prawykonań utworów oratoryjnych młodych kompozytorów polskich.

Od 2006 r. jest dyrektorem artystycznym Chóru Akademickiego im. prof. Jana Szyrockiego ZUT w Szczecinie (dawniej: Chór

Akademicki Politechniki Szczecińskiej), z którym koncertował w całej Europie i Ameryce Południowej. Pod kierunkiem Szymona Wyrzykowskiego zespół zdobywa liczne nagrody na międzynarodowych konkursach. Wraz z chórem podjął się nagrania wszystkich dzieł Marka Jasińskiego.

Od 2012 r. jest jednym z dyrygentów Międzynarodowej Akademii Chóralnej In Terra Pax, a od 2014 r. – jej dyrektorem artystycznym. Szymon Wyrzykowski został uhonorowany odznaczeniami:

Srebrnym Krzyżem Zasługi Prezydenta RP, „Zasłużony dla Kultury Polskiej” oraz Srebrną Odznaką Honorową Gryfa Zachodniopomorskiego.

W 2018 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego.

15 maja 2018 r. w gabinecie rektora Jacka Wróbla odbyło się spotkanie w związku z uzyskaniem tytułu profesora w dziedzinie nauk technicznych przez prof. dr hab. inż. Beatę Michalkiewicz. Uroczystość wręczenia nominacji profesorskiej przez Prezydenta RP odbyła się w grudniu ub.r.

Bartosz Mickiewicz doktorem honoris causa

Łotewska Akademia Nauk w Rydze 17 kwietnia 2018 r. przyznała tytuł doktora honoris causa dziekanowi Wydziału Ekonomicznego ZUT w Szczecinie Bartoszowi Mickiewiczowi. Uroczystość odbyła się 10 maja 2018 r. na Łotewskim Uniwersytecie Rolniczym w Jełgawie.

W swoich przemówieniach wiceprezydent Łotewskiej Akademii Nauk Baiba Rivza oraz rektor Łotewskiego Uniwersytetu Rolniczego Irina Pilvere podkreśliły, że prof. Bartosz Mickiewicz, członek korespondent Łotewskiej Akademii Nauk od 2013 r., otrzymał to prestiżowe wyróżnienie w uznaniu jego naukowych osiągnięć w zakresie ekonomiki rolnictwa. Jak mówiła prof. Baiba Rivza, Bartosz Mickiewicz, jest „cenionym w kraju i za granicą specjalistą ds. ekonomiki rolnictwa i agrobiznesu. Jego zainteresowania badawcze i naukowe koncentrują się na zagadnieniach związanych z transformacją ustrojową rolnictwa, ekonomicznymi mechanizmami wsparcia ze środków unijnych, a także na i krajowych obszarach wiejskich i zrównoważonym rozwoju. W swojej pracy naukowej i dorobku publicystycznym wielokrotnie powołuje się na polskie doświadczenia z okresu transformacji rolnictwa, które są cenną wskazówką dla rozwoju gospodarki żywnościowej Łotwy”.

Z kolei rektor Irina Pilvere podkreślała aktywność naukową i dydaktyczną prof. Bartosza Mickiewicza – jego udział w realizacji wielu projektów między obydwojma krajami, np. niedawno zakończony został polsko-łotewski projekt dydaktyczno-naukowy, finansowany ze środków unijnych (European Commission project „CAP: Back to Countryside” – No AGRI2013-0086).

Uroczystość nadania godności doctora honoris causa odbyła się w roku jubileuszowym dla Łotwy, która – podobnie jak Polska – obchodzi 100-lecie odzyskania niepodległości.

Statuetka Polski Herkules

Maria Kaszyńska, dziekan Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT, podczas gali Builder Awards, która odbyła się 23 stycznia 2018 r. w sali Multikina Złote Tarasy w Warszawie, została nagrodzona statuetką Herkules Polskiego Budownictwa 2017.

Tytuł i statuetka Polski Herkules przyznawane są przez redakcję i Radę Programową miesięcznika *Builder* firmom, organizacjom i ich szefom za szczególne osiągnięcia i ugruntowaną pozycję w branży budowlanej oraz osobom, które swoją dotychczasową działalnością wywarły znaczący wpływ na rozwój polskiego budownictwa.

Doktor honoris causa Jerzy Sołdek

Słowo wstępne Jego Magnificencji Rektora ZUT Jacka Wróbla

Jestem wielce zaszczycony, że mogę przewodniczyć uroczystości nadania tytułu doktora honoris causa Profesorowi Jerzemu Sołdkowi, wybitnemu naukowcowi, organizatorowi i propagatorowi informatyki. Jest to wydarzenie wyjątkowe dla naszego środowiska akademickiego, które jest dumne i zaszczycone faktem, że może nadać to najwyższe wyróżnienie akademickie osobie niezwykle zasłużonej w obszarze nauki, kultury i życia społecznego. W ten sposób chcemy również podziękować Profesorowi Jerzemu Sołdkowi za nieprzeciętne dokonania na rzecz środowiska akademickiego.

W swojej historii Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, prawny następca Politechniki Szczecińskiej i Akademii Rolniczej w Szczecinie, nadał 57 tytułów doktora honoris causa. Wśród wyróżnionych są wybitni przedstawiciele nauk rolniczych i technicznych, w tym w szczególności przedstawiciele informatyki: prof. Zdzisław Bubnicki i prof. Jan Węglarz.

Na podstawie Uchwały Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie z 27 listopada 2017 roku do tego zacnego grona naukowców dołącza dzisiaj Profesor Jerzy Sołdek. Senat ZUT w Szczecinie nadał Profesorowi Jerzemu Sołdkowi tytuł honoris causa: *w uznaniu wybitnych zasług dla nauki, nieprzeciętnych osiągnięć naukowych i organizacyjnych, ogromnego wkładu w rozwój badań, w szczególności Jego zasług dla Politechniki Szczecińskiej oraz Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie w zakresie współpracy naukowej i kształcenia młodej kadry.*

Profesor Jerzy Sołdek urodził się w Kowali w województwie lubelskim. W Lublinie ukończył liceum, a studia – na Politechnice Gdańskiej. Szczęśliwie dla środowiska szczecińskiego los sprawił, że większość swojego życia zawodowego spędził w Szczecinie, na Politechnice Szczecińskiej, później na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym. Od roku 1971 budował obecną pozycję Wydziału Informatyki ZUT w Szczecinie. Stało się to możliwe dzięki Jego osiągnięciom w zakresie metod sterowania ruchem morskich obiektów pływających oraz złożonych systemów sterowania w oceanotechnice, a także istotnemu wkładowi w rozwój grafiki komputerowej i przetwarzania obrazów oraz wizualizacji procesów. Nieocenione okazały się prace badawcze Profesora Jerzego Sołdka dotyczące organizacji systemów komputerowych na potrzeby projektowania sieci komputerowych i budowy reprogramowalnych procesorów sprzętowego wspomagania obliczeń.

Jestem zaszczycony tym, że mogę osobiście przedstawić Pana Profesora Jerzego Sołdka wszystkim uczestnikom dzisiejszej uroczystości i podziękować Mu za przyjęcie tytułu doktora honoris causa. Nadanie tej godności oznacza włączenie Pana Profesora do grona wybitnych osobowości naszej Alma Mater. Z wielką serdecznością, radością i satysfakcją witam Pana Profesora w tym szacownym gronie. Jednocześnie z tej okazji życzę Panu Profesorowi dużo zdrowia i pomyślności. Liczę także na dalsze wspieranie nas swoją mądrością i doświadczeniem.

Laudacja promotora prof. dr. hab. inż. Andrzeja Piegata Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Dostojny Doktorze Honorowy,
Szanowni Państwo!

Przypadł mi zaszczyt wygłoszenia laudacji z okazji nadania godności doktora honoris causa wybitnemu uczonemu i organizatorowi nauki Panu Profesorowi Jerzemu Sołdkowi. Nadanie tej godności jest wyrazem uznania naszego środowiska dla wielkiego wkładu Profesora w rozwój nauki i techniki.

Młody, bo dopiero 19-letni Wydział Informatyki naszego Uniwersytetu czuje się zaszczycony, że do grona doktorów honoris causa naszej uczelni dołącza tak wybitny uczony, założyciel naszego Wydziału.

Tytuł doktora honoris causa został wprowadzony w XV wieku na sławnym Uniwersytecie w Oksfordzie w celu uhonorowania osób szczególnie zasłużonych, osób o wysokim standardzie naukowym, cieszących się powszechnym szacunkiem i niekwestionowanym uznaniem.

Nadanie tytułu doktora honoris causa jest zawsze poprzedzone szczegółową i dogłębną analizą osiągnięć i zasług kandydata.

Dzisiaj, z woli Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, wobec pozytywnych recenzji dorobku Profesora Jerzego Sołdka, zaakceptowanych przez Wysokie Senaty Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie, Politechniki Śląskiej i Politechniki Poznańskiej, w obecności znamienitych gości celebrujemy to podniosłe wydarzenie.

Pan Profesor Jerzy Sołdek urodził się w 1931 roku w Kowali w województwie lubelskim. Maturę zdał w Liceum Ogólnokształcącym w Lublinie w 1951 roku, a studia magisterskie na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej ukończył w burzliwym 1956 roku. Już w okresie studiów aktywnie uczestniczył w pracach badawczych. Był współwykonawcą kompleksowych pomiarów charakterystyk hydrozespołów w sześciu elektrowniach wodnych.

Po rozpoczęciu pracy na Politechnice Gdańskiej w 1956 roku specjalizował się w automatyzacji elektrowni wodnych, a następnie w pomiarach i sterowaniu procesami energetycznymi i przemysłowymi.

W tym zakresie opracował i wdrożył 35 prototypowych urządzeń automatyki i pomiarów, uzyskując patenty krajowe i zagraniczne (USA).

Począwszy od 1964 roku pracował nad zagadnieniami sterowania ruchem morskich obiektów pływających oraz nad złożonymi systemami sterowania w oceanotechnice.

W 1962 roku uzyskał na Politechnice Gdańskiej stopień doktora nauk technicznych za rozprawę doktorską na temat nowego typu wzmacniacza magnetycznego.

W 1971 roku dr inż. J. Sołdek wyraził zgodę na propozycję ówczesnego dziekana Wydziału Budowy Maszyn i Okrętów Politechniki Szczecińskiej na zatrudnienie na tym wydziale na stanowisku docenta.

Dla młodego naukowca była to zapewne trudna życiowa decyzja, bowiem wiązała się ona z przeniesieniem całej Jego 4-osobowej rodziny z Gdańska do Szczecina w warunkach dużych trudności mieszkaniowych typowych dla tamtych czasów.

Ta śmiała decyzja została jednak podjęta i w roku 1971 dr inż. J. Sołdek rozpoczął pracę na naszej uczelni jako kierownik niedużego (kilkuosobowego) Zakładu Teorii Mechanizmów i Podstaw Automatemnej Regulacji, który już w 1972 roku został przez niego przekształcony w Zakład Automatyki i Techniki Systemów.

Pracownicy tego ciągle powiększającego się zakładu prowadzili głównie badania w zakresie sterowania ruchem morskich obiektów pływających oraz złożonych systemów sterowania w oceanotechnice, wymagających stosowania komputerów i zasad techniki systemów.

Już około 1985 roku pracownicy Zakładu, z inspiracji Profesora, zaczęli pracować nad zagadnieniami informatyki, a w szczególności nad dwoma jej obszarami – grafiki komputerowej i przetwarzania obrazów wraz z wizualizacją procesów oraz organizacją systemów komputerowych w zakresie projektowania sieci komputerowych i budowy reprogramowalnych procesorów sprzętowego wspomaganie obliczeń.

Pan dr inż. Jerzy Sołdek był kreatorem rozwoju informatyki w naukowym środowisku Szczecina.

Za swe osiągnięcia otrzymał w 1987 roku tytuł profesora nadzwyczajnego, a następnie w 1996 roku – tytuł profesora zwyczajnego.

W roku 1989 Profesor przekształcił swój zakład w Katedrę Informatyki i Automatyki Morskiej, w roku 1991 roku w Instytut Informatyki i Automatyki Morskiej, w 1995 roku – w Instytut Informatyki, który ostatecznie w 1999 roku przekształcił się w Wydział Informatyki Politechniki Szczecińskiej.

Profesor był dyrektorem wszystkich wspomnianych jednostek, a w latach 1999–2002 pełnił funkcję pierwszego dziekana młodego Wydziału Informatyki.

Cały przedstawiony tu rozwój pierwotnie małego Zakładu Automatyki i Techniki Systemów i jego przekształcenie w Wydział Informatyki było możliwe tylko dzięki olbrzymiej aktywności i naukowo-organizacyjnej pracy Profesora, dzięki wspomaganemu przez Niego rozwojowi młodej kadry naukowej, dzięki prowadzeniu przez Niego doktoratów, zdobywaniu grantów naukowych dostarczających środków na zakup urządzeń laboratoryjnych, komputerów, na organizowanie konferencji naukowych, na współpracę z zagranicą etc.

Profesor był przez długi okres jedyną osobą mogącą realizować naukowo-promotorską opiekę nad pracownikami jednostki i głównie od Niego uzależniony był jej rozwój.

Poza kierowaniem Wydziałem Informatyki Profesor był także kierownikiem Zakładu Inteligentnych Agentów i Komunikacji Informatycznej na tym wydziale.

Wszystkich osiągnięć Profesora jest bardzo dużo, a ich przedstawienie zabrałoby wiele czasu. Z tego względu przedstawione zostaną w skrócie.

Naukowy dorobek Profesora zawiera 236 pozycji. Profesor był autorem lub współautorem 20 książek, 96 artykułów naukowych (w tym 31 w periodykach i 55 w materiałach pokonferencyjnych), 120 pozycji opracowań projektowo-konstrukcyjnych. Profesor opatentował 5 wynalazków, wdrożył 79 rozwiązań konstrukcyjnych, opracował prototyp sprzętowo-programowego dynamicznego pozycjonowania okrętów Marynarki Wojennej i statków.

Był promotorem 11 zakończonych przewodów doktorskich.

Od 1988 roku Pan Profesor był członkiem Rady Programowej międzynarodowego czasopisma *Engineering Simulation*, od 1996 roku członkiem Rosyjskiej Akademii Nawigacji i Sterowania Ruchem, od 1987 roku członkiem Stałego Komitetu Międzynarodowego Stowarzyszenia Systemów Techniki Morskiej ICMES. Był także członkiem dwóch amerykańskich towarzystw informatycznych Computer Society i Association for Computer Machinery.

Od 1994 roku Profesor Jerzy Sołdek był organizatorem corocznej międzynarodowej konferencji „Advanced Computer Systems” oraz głównym współorganizatorem czterech innych konferencji międzynarodowych.

Profesor był autorem 2 monografii naukowych — wydanej w 1982 roku monografii „Sterowanie ruchem morskich obiektów pływających” i wydanej rok później monografii „Automatyzacja statków”, a także wyróżniających się rozdziałów w trzech kolejnych monografiach:

Sołdek J., System wspierania innowacji realizowanej przez SPNT w: *Badania operacyjne i systemowe 2006. Analiza systemowa w globalnej gospodarce opartej na wiedzy: e-wyzwania*. Wydawnictwo EXIT, Warszawa 2006.

Sołdek J., Rozwój projektowania usług i zarządzania projektami usług w: *Projektowanie i realizacja systemów informatycznych zarządzania. Wybrane aspekty*, Wydawnictwo Polskie Towarzystwo Informatyczne, Warszawa 2016.

Pechmann P., Sołdek J., Model of natural language communication system for virtual market of services, in: *Artificial Intelligence and Security in Computing*, Kluwer Publisher, 2003.

Pan Profesor był autorem bądź współautorem 6 podręczników, skryptów i pomocy dydaktycznych oraz autorem 4 patentów i wzorów zastrzeżonych: „Elektryczny regulator mocy hydrozespołu” (Polska 1961), „Elektryczny przekładnik zwłoczny” (Polska 1961), „Transduktorowy regulator impulsowy” (Polska 1961), „Impuls reactor-type regulator” (USA 1965).

Profesor Jerzy Sołdek inicjował, kierował i był współwykonawcą 20 programów badawczych. Poniżej przedstawiono część z nich: „Zintegrowany system manewrowy ZSM-1— wdrożenie na statku Granit”, 1985, „System nadzoru ekonometru paliwowego dla statków rybackich PPDiUR „ODRA” w Świnoujściu”, 1985, „Monitory graficzne o zwiększonej rozdzielczości” (wdrożono w Zakładach POLCOLOR w Piasecznie k. Warszawy w 1987 r.), „Płetwowy system aktywnej stabilizacji kołysań statku” wdrożono na statkach Świr i Irtysz w latach 1989—1990.

Budowa lokalnych sieci komputerowych typu Ethernet przez przedsiębiorstwo INFOAUTOMATYKA w Szczecinie w 1990 roku (6 lokalnych sieci na Politechnice Szczecińskiej, w Wyższej Szkole Rolniczej, Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie, w SPBO w Szczecinie). Profesor był dyrektorem wdrożeniowej firmy INFOAUTOMATYKA.

Profesor był kierownikiem prac związanych z projektem i budową Miejskiej Sieci Komputerowej w Szczecinie w latach 1993–1997.

Był kierownikiem grantu KBN „Synteza obrazów realistycznych” w latach 1991–1993.

Kierował realizacją grantu KBN „Rozwój metod sprzętowo-programowych służących przyspieszaniu obliczeń w grafice komputerowej wielkiego realizmu” (w latach 1994–1996).

Kierował realizacją grantu KBN „Metoda doboru algorytmów podziału przestrzeni w syntezie obrazów opartej na śledzeniu promieni” (w latach 1996–1998).

Kierował realizacją grantu KBN „Synteza realistycznych obrazów dynamicznych oparta na wspomaganii sprzętowym” (w latach 1998–2000).

Charakterystyczną cechą działalności Profesora Jerzego Sołdka był ciągły kontakt z praktyką, który ułatwiał wdrażanie naukowych osiągnięć Profesora i kierowanych przez niego zespołów naukowych.

Profesor łącznie przez 5 miesięcy odbywał praktyki morskie na statkach rybackich, na drobnicowcu „Sanok” oraz masowcu „Turoszów”.

W 1978 roku pracował w przedsiębiorstwie PPDiUR Odra w Świnoujściu, gdzie wdrażał skomputeryzowany system zarządzania przedsiębiorstwem.

W 1984 i 1985 roku realizował pewne prace informatyczne w japońskiej firmie „Graphica Inc.” w Tokio.

W latach 1986–1988 był dyrektorem przedsiębiorstwa badawczo-wdrożeniowego AUTOCOMP w Szczecinie zajmującego się budową skomputeryzowanych urządzeń automatyki morskiej dla statków.

W latach 1989–1993 był dyrektorem informatycznej firmy wdrożeniowej INFOAUTOMATYKA w Szczecinie zajmującej się projektowaniem i budową sieci komputerowych i informatycznych systemów zarządzania.

Po zakończeniu pracy na Wydziale Informatyki Politechniki Szczecińskiej, w związku z przejściem na emeryturę, Pan Profesor kontynuował dotychczasową działalność, koncentrując się na metodyce doskonalenia współpracy nauki z gospodarką i na rozwijaniu form interdyscyplinarnych w kształceniu specjalistów.

W okresie od 2003 roku działalność naukowa Profesora koncentruje się na poszukiwaniu nowych metod i form praktycznej realizacji współpracy nauki z gospodarką i społeczeństwem oraz na identyfikowaniu zadań interdyscyplinarnych jako podstawy kształcenia kadry i lepszego wdrażania wyników badań naukowych do praktyki.

Kierując Szczecińskim Parkiem Naukowo-Technologicznym w latach 2003–2007 Pan Profesor integrował regionalne środowiska naukowe Szczecina, Koszalina, Zielonej Góry, Greifswaldu i Stralsundu w podejmowaniu wspólnych prac badawczych i badawczo-rozwojowych oraz inicjował wiele projektów innowacyjnych, opartych na wykorzystaniu wiedzy do realizacji w grupach współpracy. W latach 2005–2007, działając w szerokiej kooperacji, stworzył system wspierania innowacji w MMSP (w mikro, małych i średnich

przedsiębiorstwach), realizując 3 duże projekty badawczo-rozwojowe finansowane ze środków Unii Europejskiej.

Jednak analizując całokształt osiągnięć, za najważniejsze chyba osiągnięcie Pana Profesora J. Sołdka należy uznać utworzenie Wydziału Informatyki na naszej uczelni. Dzięki temu bardzo wielu młodych ludzi mogło zająć się tą nowoczesną i szybko rozwijającą się dziedziną, mogło podjąć studia tutaj na miejscu, w Szczecinie, bez konieczności poszukiwania uczelni informatycznej w innych miastach Polski lub nawet za granicą.

Obecny Wydział Informatyki ZUT składa się z pięciu katedr rozmieszczonych w dwóch budynkach. Aktualnie Wydział prowadzi dwa kierunki studiów: informatykę oraz inżynierię cyfryzacji. Wcześniej Wydział prowadził równoległe kierunki zarządzanie i inżynieria produkcji. Wydział prowadzi także studia doktoranckie; wypromował już wielu doktorów.

Wydział Informatyki zatrudnia obecnie 6 profesorów tytularnych, 15 doktorów habilitowanych oraz 61 doktorów, razem to 66 pracowników naukowo-dydaktycznych oraz 33 pracowników dydaktycznych. Łączna liczba wypromowanych absolwentów wyniosła pod koniec 2017 roku 5579 osób oraz 130 wypromowanych doktorów.

Pan Profesor J. Sołdek w mniejszym lub większym stopniu wpłynął na każdego nich. Wielu wychowanków Profesora utworzyło lub współtworzyło firmy informatyczne dobrze znane nie tylko na rynku lokalnym, ale i szerzej.

Przykładami takich firm są: Asseco Data Systems, Autocomp Management, Avid Technology Poland, Sagra Technology.

My wszyscy jesteśmy bardzo wdzięczni Panu Profesorowi.

Ja osobiście pracowałem z Profesorem od samego początku (od 1971 roku), byłem obserwatorem i świadkiem całej jego działalności, sukcesów, niekiedy i trudności, które musiał pokonywać. Nie zawsze było łatwo!

Pracując nad tą laudacją, zastanawiałem się, jaką filozofią życiową kierował się Pan Profesor. Doszedłem do wniosku, że najkrócej filozofię tę charakteryzują trzy sentencje, które znalazłem w pewnej niemieckiej książce zawierającej zbiór życiowych mądrości:

„Kto działa, temu Niebo pomoże” (Sofokles),

„Kto osiągnął już swój cel, ten musi sobie znaleźć cel nowy” (przysłowie niemieckie),

„Aktywność jest prawdziwą przyjemnością w życiu, a nawet więcej jest samym życiem”. (August Wilhelm Schlegel).

Proponuję Państwu, kierujmy się w naszym życiu podobnymi zasadami jak Pan Profesor Sołdek.

Kończąc laudację, pragnę podkreślić, że było dla mnie zaszczytem, że mogłem zaprezentować Państwu sylwetkę Profesora Jerzego Sołdka, wybitnego informatyka, wspaniałą, optymistyczną osobowość, przyjaciela naszego Wydziału Informatyki i całej naszej uczelni.

Wykład Doktora Honorowego prof. dr. inż. Jerzego Sołdka

Przykład drogi kształtowania się informatyki

1. Wstęp

Zostanie rozpatrzony wpływ rozwiązywanego problemu technicznego na naukę i będzie przedstawiony rozwój dyscypliny informatyka, jako wynik wzajemnego oddziaływania: praktyka – nauka. Za modelowy przykład do badań przyjąłem zadanie: automatycznego utrzymywania pozycji statku w odniesieniu do punktu na dnie morza, w rzeczywistych warunkach wzburzonego morza.

Celem wykładu jest pokazanie wątku kształtowania się i rozwoju informatyki w wyniku nacisku potrzeb praktyki i wzajemnych oddziaływań interdyscyplinarnych.

Ogólna definicja informatyki jako dyscypliny (wg ACM, 1989): Informatyka to „systematyczne badanie procesów algorytmicznych, które opisują i przetwarzają informację: ich teoria, analiza, projektowanie, efektywność, implementacja i zastosowanie. Fundamentalne pytanie brzmi: co można efektywnie zautomatyzować?”

Etapy wykładu:

- identyfikacja zadania i koncepcja ogólna realizacji,
- zastosowane metody i narzędzia realizacji,
- rozwijanie możliwości informatyki i ich integracja,
- podsumowanie.

2. Przykład pełnej realizacji informatycznego systemu dedykowanego (stabilizacji pozycji statku)

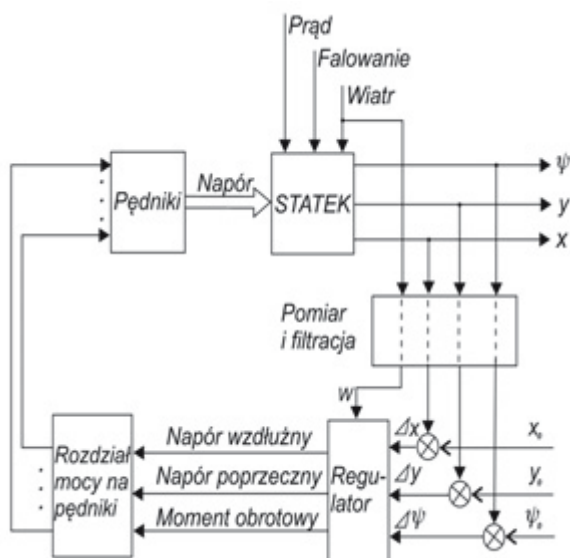
Zadania systemu dynamicznej stabilizacji pozycji [5]

Utrzymanie pozycji następuje w układzie regulacji automatycznej, to jest według zasady wykrywania różnicy pozycji geograficznych środka jednostki pływającej i punktu na dnie, a następnie w zależności od tej różnicy takie oddziaływanie na zespół sterów strumieniowych i pędników głównych statku, które zmniejszy tę różnicę poniżej granicy dopuszczalnej. Powyższe działanie sprowadza się w rzeczywistości do wytworzenia za pomocą zespołu pędników, generujących siły naporu wzdłużne i poprzeczne, sił i momentów kompensujących oddziaływanie w płaszczyźnie poziomej na kadłub statku wiatru, falowania i prądu morskiego.

Schemat ideowy prostego układu przedstawiono na rys. 1. System DSP składa się z następujących części:

- statku jako obiektu DSP;
- układu pomiaru pozycji, kursu i wektora wiatru;
- układu sterowania (regulatora i układu rozdziału mocy na poszczególne pędniki);
- zespołu pędników (sterów strumieniowych i śrub napędowych).

Rys. 1. Schemat ideowy prostego systemu dynamicznej stabilizacji pozycji statku
 x, y, ψ – rzeczywiste współrzędne statku (wzdłuż osi x, y oraz kąt kursowy);
 x_0, y_0, ψ_0 – zadane współrzędne; w – prędkość i kierunek wiatru

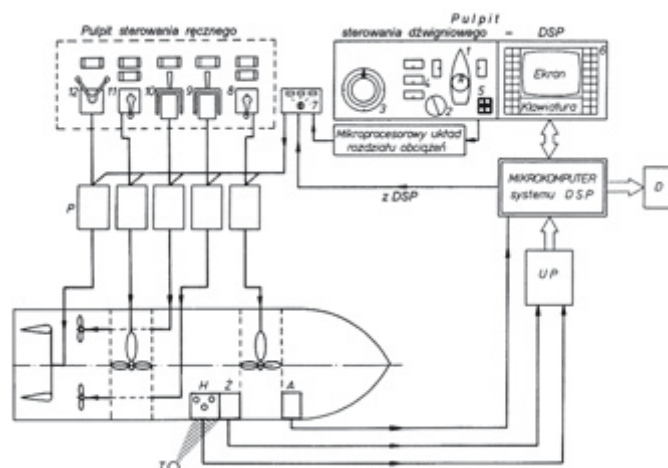
Statek jest bryłą niesymetryczną – wielkość sił i momentów pochodzących od działania wiatru, falowania i prądu zależy od kierunku tych wielkości względem osi symetrii statku. Dlatego zadaniu utrzymania stałej pozycji statku towarzyszy, lub może towarzyszyć, pomocnicze zadanie utrzymania zadanego lub – w danej sytuacji odziaływań otoczenia – najkorzystniejszego kierunku statku (kursu). Statek jako obiekt DSP charakteryzuje się istotną nieliniowością.

Oddziaływania siłowe otoczenia na stabilizowany statek są bardzo duże i zmienne w sposób stochastyczny w dużym zakresie przy znacznej szybkości zmian (np. prędkość wiatru). Powoduje to konieczność instalowania, dla potrzeb kompensacji działania otoczenia, pędników o mocy liczonej w tysiącach kilowatów oraz skomplikowanych układów sterowania. Ze względu na inercyjność statku i pędników wraz z układami sterowania pojawiają się trudności w skompensowaniu działania szybkozmiennych i przemennych sił pochodzących od falowania. W związku z tym w układzie regulacji DSP odfiltrowuje się składową oscylacyjną falowania o częstotliwości większej np. od 0,05 Hz; podobnie odfiltrowuje się wyższe częstotliwości z sygnałów pomiarowych wiatru i współrzędnych pozycji statku.

Systemowi DSP statku wiertniczego stawia się wymagania dotyczące dopuszczalnej dynamicznej niedokładności (2–5% w zależności od głębokości) i bardzo surowe wymagania niezawodności działania. Wystąpienie nadmiernego odchylenia pozycji statku względem otworu wiertniczego w czasie prowadzenia wierceń, z powodu awarii urządzeń systemu DSP, spowodowałoby olbrzymie straty. W przypadku statków dostawczych dokładność określa się przez dopuszczalny błąd utrzymania odległości pomiędzy stabilizowanym statkiem a zaopatrywaną platformą wiertniczą, wynoszący np. kilka metrów.

Systemowi stabilizacji pozycji stawia się bardzo wysokie wymagania dotyczące niezawodności działania, szczególnie w przypadku statków wiertniczych, na których niesprawność systemu stabilizacji może spowodować zniszczenie wiertni; w przypadku statku-bazy nurków, niesprawność stabilizacji zagraża życiu nurków.

Trudności w realizacji zadań systemu DSP wynikają z dużej zmienności i przypadkowości sił działających na statek, wywołanych przez falowanie, wiatr i prąd morski a także z istotnych nieliniowości obiektu sterowania, jakim jest niesymetryczna bryła statku, poddawana niemiernym stochastycznym wymuszeniom zewnętrznym. Falowanie, jako wymuszenie ze składową oscylacyjną, wnosi dodatkową trudność, polegającą na potrzebie oddzielenia składowej oscylacyjnej od zmiennej nieoscylacyjnej. Ponieważ szybkości zmian obydwu składowych w wielu stanach mają zbliżoną wartość, występuje trudny pod względem teoretycznym i praktycznym problem filtracji, wpływający istotnie na rozwiązania techniczne systemu stabilizacji.

Rys. 2. Schemat prostego systemu zintegrowanego sterowania pozycyjnego statkiem
 P – przetworniki sygnałów sterujących; A – anemometry (pomiar prędkości i kierunku wiatru);
 H – hydroakustyczny układ pomiaru pozycji; T – transponder (na dnie morskim); Z – platforma żyroskopowa (pomiar trzech kątów kołysań statku); UP – mikroprocesorowy układ określania pozycji; D – drukarka; 1 – dźwignia manewrowania statkiem; 2 – pokrętko obrotu statku;
 3 – powtarzacz żyrokompasu; 4 – zespół wskaźników wszystkich pędników i sterów; 5 – zespół przycisków sterujących w polu sterowania dzwigniowego; 6 – zespół przycisków i wskaźników w polu DSP; 7 – przełącznik rodzaju pracy: ręcznej sterowania zautomatyzowanego, DSP;
 8 – dźwignia sterująca dziobowym sterem strumieniowym; 9 – dźwignia sterująca śrubą napędową po prawej burcie; 10 – dźwignia sterująca śrubą napędową po lewej burcie; 11 – dźwignia sterująca rufowym sterem strumieniowym; 12 – dźwignie sterujące płetwami

Na rysunku 2 przedstawiono schemat blokowy systemu zintegrowanego sterowania pozycyjnego statkiem, realizującego zadania utrzymania stałej pozycji i sterowania manewrowego.

Opracowanie metodologii identyfikacji dynamiki statku

Istnieje wiele podejść i metod cząstkowych identyfikacji dynamiki jednostek pływających; zilustrowano je na rys. 3.

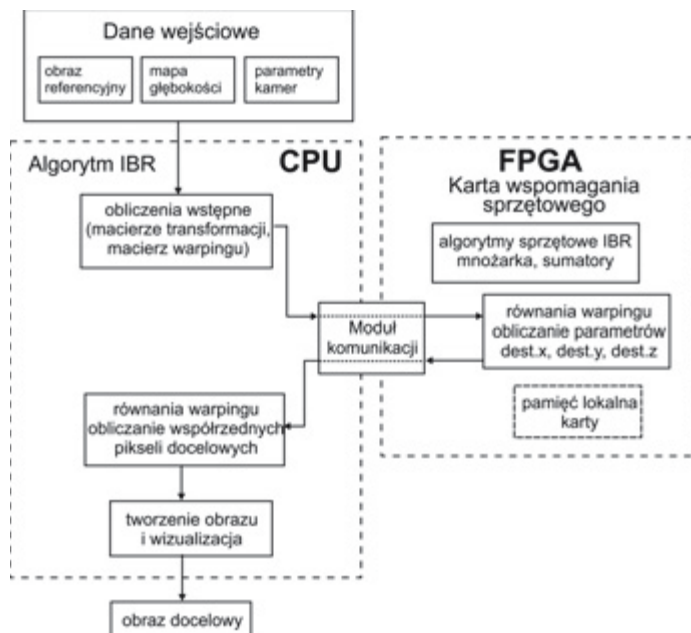
Opracowano i zastosowano kombinowaną metodykę identyfikacji dynamiki pływających obiektów sterowania ruchem, łączącą pomiary na modelach fizycznych, metody obliczeniowe identyfikacji i symulację komputerową. Wykonano dla tych potrzeb: wzbudnik kołysań modeli fizycznych, generatory zakłóceń, system oprogramowania identyfikacji i symulacji IDEST, system zarządzania bazą danych pomiarowych. Posługując się metodami analitycznymi i powyższą metodyką identyfikacji, wyznaczono modele matematyczne opisu ruchu adekwatne do potrzeb analizy i syntezy systemów sterowania ruchem; dynamicznej stabilizacji pozycji, sterowania manewrowego, sterowania wzdłuż trajektorii, stabilizacji kołysań za pomocą płetw, aktywizowanej stabilizacji zbiornikami, sterowania trajektorią ruchu pojazdu podwodnego – holowanego i z własnym napędem.

Opracowanie metodologii projektowania systemów sterowania ruchem pływających obiektów, opartej na kombinacji syntezy układów stacjonarnych liniowych i symulacji komputerowej [2]

W projektowaniu wykorzystano najnowsze (wówczas) osiągnięcia teorii sterowania (filtr Kalmana, obserwator, obserwator adaptacyjny, dualność sterowania) i wspomaganie komputerowe (symulatory cyfrowe, bazy danych, iteracyjne poszukiwanie rozwiązań quasi optymalnych).

Fizyczne elementy występujące w DSP pokazano na rys. 4. Szczegółowy opis badań symulacyjnych zawarty jest w pracy [2]. Widok stanowiska symulacji opartej na komputerze hybrydowym EAI – Pacer 600 przedstawiono na rys. 5.

Na podstawie wyników badań symulacyjnych wykonano prototypy i modele systemów: dynamicznej stabilizacji pozycji, stabilizacji kołysań, trajektorii manewrowej, sterowanie ruchem pojazdu podwodnego – holowanego i z własnym napędem. Potwierdziły one w pełni poprawność zastosowanej metodyki identyfikacji i projektowania.

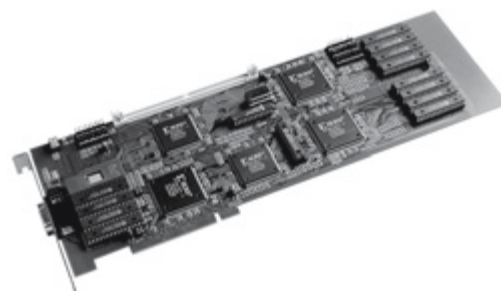

Rys. 7. System sprzętowo-programowej syntezy obrazów metodą IBR

scalonych i struktur reprogramowalnych stworzyło korzystne warunki do budowania akceleratorów obliczeń w formie kart zwiększających szybkość komputerów personalnych. Wyniki własnych prac doprowadziły do zaprojektowania i kompletnego wykonania akceleratora, opartego na blokach FPGA i służącego do syntezy oraz rozpoznawania, przetwarzania i analizy obrazów. W syntezy obrazów stosuje się różne metody algorytmiczne: typowe śledzenie promieni, a także IBR (oparte na wykorzystywaniu obrazów referencyjnych).

Na rysunku 7 przedstawiono schemat sprzętowo-programowej syntezy obrazów metodą IBR.

Widok fizycznej realizacji akceleratora, jako płyty do PC, znajduje się na rys. 8.

Rys. 8. Fizyczna realizacja akceleratora

4. Podsumowanie

Przedstawione wyniki są efektem mojej pracy, ale również członków kierowanych przeze mnie zespołów. Wyniki te stanowiły również podstawę indywidualnych osiągnięć naukowych i zawodowych współpracowników w formie:

- doktoratów (M. Tałasiewicz, A. Piegat, L. Drobiazgowicz, L. Rozenberg, W. Ruciński, J. Pejaś, R. Mantiuk, P. Forczmański, D. Frejlichowski, W. Malejka, M. Łazoryszczak, P. Pechmann);
- habilitacji (A. Piegat, A. Wiliński, L. Rozenberg, B. Śmiałkowska, J. Pejaś, D. Frejlichowski, I. El Fray);
- tytułów profesora (A. Piegat, K. Myszkowski).

Liczna grupa współpracowników ma na swoim koncie duże osiągnięcia zawodowe w kierowaniu zadaniami w firmach informatycznych takich jak UNIZETO Technology (A. Bendig-Wielowiejski, A. Ruciński, W. Chocianowicz, J. Pejaś), Autocomp Management (S. Parczewski, B. Olech), Avid Technology Poland (A. Wojdała), Sagra Technology (J. Prybulka).

Opisana droga kształtowania się i rozwoju informatyki doprowadziła do powstania Wydziału Informatyki i miała wpływ na jego rozwój, wybór obszarów działań naukowych i dydaktycznych. Stanowi też podstawę do prognozowania dalszych działań integracyjnych, np. powołania kierunku studiów (specjalności) inżynierii systemów informacyjnych lub inżynierii przedsięwzięć systemowych.

Naukowiec z Wydziału Elektrycznego członkiem Grupy Roboczej KIS17

Doktor hab. inż. Krzysztof Pietruszewicz, prof. nadzw., na dzień pracownik Katedry Automatyki Przemysłowej i Robotyki Wydziału Elektrycznego, od października 2017 roku reprezentuje Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie w Grupie Roboczej – Krajowej Inteligentnej Specjalizacji nr 17: Automatyka i robotyka procesów technologicznych (ROBO). Krajowa Inteligentna Specjalizacja (KIS) wskazuje na preferencje w udzielaniu wsparcia rozwoju prac badawczych, rozwojowych i innowacyjnych (B+R+I) w ramach nowej perspektywy finansowej na lata 2014–2020 (<http://www.ncbr.gov.pl/>).

Grupa Robocza KIS17 jako najważniejszy obszar swojej aktywności przyjęła wsparcie nowej inicjatywy Ministerstwa Rozwoju, jaką jest powołanie do życia Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości (<https://www.mr.gov.pl/>), aktualny projekt ustawy (<http://legislacja.rcl.gov.pl/>), stanowiącej narodowy mechanizm wsparcia reindustrializacji polskiego przemysłu (<https://www.mr.gov.pl/>).

Implementacja założeń Przemysłu 4.0 w polskim przemyśle od samego początku odbywać się będzie we współpracy najbardziej zaawansowanych technologicznie ośrodków naukowo-badawczych oraz innowacyjnych przedsiębiorstw. ZUT w Szczecinie włączył się w prace

nad powołaniem sieci centrów kompetencji dla cyfrowej transformacji, m.in. poprzez prace w ramach Grupy Roboczej KIS17. Pierwsze posiedzenie GR KIS 17 odbyło się 15 listopada 2017 r. w Warszawie, w siedzibie Ministerstwa Rozwoju.

**Tekst: Aurelia Kołodziej
Zdjęcie: MMAR 2017**

Biuro Karier w akcji

Biuuro Karier ZUT w ramach ogólnopolskiego projektu, pod patronatem Komisji ds. Akademickich Biur Karier przy KRASP oraz przewodniczącego KRASP, którego celem była promocja działalności biur karier wśród społeczności studentów, zorganizowało dwa wydarzenia.

Biura karier od 9 do 13 kwietnia 2018 r. organizowały dla studentów z całego kraju warsztaty, szkolenia, konferencje i inne wydarzenia pod wspólną nazwą „Gra o karierę – Biuro Karier dla Ciebie”. Wszystkie szczecińskie biura, działające w Zachodniopomorskiej Sieci Biur Karier, przygotowały dla studentów różnego rodzaju wydarzenia.

Również Biuro Karier ZUT pomyślało o studentach, pracodawcach oraz przedsiębiorcach: 10 kwietnia br. odbyły się warsztaty pt. „Przedsiębiorczy wygrywają” dla studentów chcących się przekonać, czy mają „przedsiębiorczą żyłkę”. W trakcie kilkugodzinnego spotkania studenci i absolwenci dowiedzieli się jakie umiejętności są potrzebne do założenia i prowadzenia firmy, poznali cechy przedsiębiorczych osób oraz źródła wsparcia dla zakładania działalności gospodarczej. Informacje przedstawiły Aleksandra Romanowicz i Kaja Popko z Biura Informacji i Promocji Europejskiego Funduszu Społecznego Wojewódzkiego Urzędu Pracy oraz Marek Leszczyński – regionalny koordynator projektu ECDF.

Prawdziwym hitem okazała się gra pt. „Chłopska Szkoła Biznesu”. Gra jest prostą symulacją mechanizmów wolnego rynku, na którym można obserwować takie zjawiska, jak podaż, popyt, spółka handlowa, cena, koszty produkcji, negocjacje handlowe. Nawiązuje ona do działalności produkcyjnej i handlowej rzemieślników z tkackiego ośrodka andrychowskiego w XVIII wieku. Grę prowadzili: Małgorzata Bulikowska i Tomasz Dudziński z Centrum Informacji i Planowania Kariery Zawodowej WUP. Magdalena Ostrowska z Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości RCIiTt poinformowała zebranych o formach zakładania działalności gospodarczej oraz o *Konstytucji biznesu 2018*.

„Jak utrzymać pracownika? Rola kompetencji miękkich nie tylko dla kadry zarządzającej”, to hasło kolejnego dnia spotkań (13 kwietnia 2018 r.). W warsztatach wzięło udział 24 przedsiębiorców z małych, ze średnich i z dużych firm. W trakcie spotkań prowadząca Katarzyna Dujanowicz (certyfikowany coach PCC ICF i CoachWise™, mentor coach, akredytowany superwizor Izby Coachingu, trener coachingu i konsultant biznesu, certyfikowany Trener FRIS®, właścicielka firmy szkoleniowej) pomogła uczestnikom odpowiedzieć na ważne pytania:

- Do czego nam dzisiaj potrzebne są kompetencje miękkie?
- Jak wygląda abecadło najważniejszych kompetencji miękkich?

- Kompetencje wrodzone czy zdobyte – jak je zdiagnozować?
- Dlaczego wielu z nas nie rozwija kompetencji miękkich?
- Jakich pracowników i liderów potrzebują firmy w zmieniającym się otoczeniu biznesowym?
- Co zrobić, żeby mieć zmotywowany zespół, który będzie chciał pracować na wspólny cel?
- Jak rozwijać i szkolić pracowników, aby ich utrzymać?

Działalność Biura Karier ZUT uczestnikom warsztatu przybliżyła Hanna Zielińska – długoletni pracownik biura, a propozycję RCIiTt dla biznesu omówiła Magdalena Ostrowska z AIP. Obydwa warsztaty miały miejsce w gościnnych progach RCIiTt.

Nasuwa się refleksja, że i na naszej uczelni przydałyby się warsztaty dla pracowników dotyczące rozpoznawania obszarów najważniejszych umiejętności miękkich i ich odpowiedniego wykorzystywania w pracy, w zespołach dydaktycznych, badawczych i działach administracyjnych uczelni.

Hanna Zielińska

Konkurencyjność i nowoczesność za prawie 9 milionów

Narodowe Centrum Badań i Rozwoju ogłosiło wyniki konkursu w ramach programu POWER. Wniosek naszej uczelni „ZUT 2.0 – Nowoczesny Zintegrowany Uniwersytet” został oceniony pozytywnie i znalazł się na drugim miejscu listy rankingowej. Celem projektu jest podniesienie do 2022 roku konkurencyjności ZUT w nauce i edukacji na arenie krajowej i międzynarodowej. Zostanie on osiągnięty poprzez zintegrowanie działań modernizacyjnych wszystkich aktywności ZUT (dydaktyki, badań naukowych, administracji, kadry zarządzającej, naukowej i dydaktycznej). Wartość dofinansowania to – 8,8 mln zł. Przyznane środki dofinansują:

- unowocześnienie programów nauczania na studiach I i II stopniu studiów (np. modernizacja kierunku informatyka S1, utworzenie nowego kierunku inżynieria chemiczna S1 w j. angielskim, modernizacja kierunków: biotechnologia, automatyka i robotyka, architektura i urbanistyka, biotechnologia, budownictwo), w tym prowadzenie zajęć przez przedstawicieli firm i wykładowców z zagranicy, a także wzmocnienie umiędzynarodowienia poprzez realizację programów w j. angielskim;
- podniesienie kluczowych kompetencji studentów poprzez warsztaty, zadania praktyczne realizowane w formie projektowej i zajęcia z pracodawcami;
- zintegrowanie programu studiów doktoranckich na poziomie uczelni z nowymi zmienionymi programami kształcenia, w tym utworzenie szkoły doktorskiej (studia doktoranckie na miarę XXI wieku);
- podniesienie kompetencji kadry dydaktycznej poprzez szkolenia z zakresu nowoczesnych metod nauczania;
- działania restrukturyzacyjne w obszarze zarządzania uczelnią;
- unowocześnienie zarządzania uczelnią oraz tworzenie otwartych zasobów edukacyjnych (w tym zakup i wdrożenie Zintegrowanego Systemu Informatycznego do zarządzania Uczelnią Wyższą (ERP)). Czas na realizację projektu upływa 31 sierpnia 2022 r.

Najlepsi absolwenci w Złotej Księdze

Absolwenci Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie w roku akademickim 2016/2017, którzy uzyskali średnią ocen w czasie studiów nie niższą niż 4,9, zaś z pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego oceny bardzo dobre oraz ukończyli studia w terminie określonym

planem studiów, zostali wyróżnieni przez rektora uczelni wpisaniem ich nazwisk do Złotej Księgi Absolwentów, wręczeniem listów gratulacyjnych oraz medali pamiątkowych. Uroczystość odbyła się 27 kwietnia 2018 r. w sali Senatu ZUT na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki.

Najlepsi absolwenci Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie w roku akademickim 2016/2017

mgr sztuki **Dominika Prątnicka**
średnia ocen 4,96
Wydział Budownictwa i Architektury
kierunek wzornictwo

mgr inż. **Joanna Lechowska**
średnia ocen 4,96
Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej
kierunek inżynieria chemiczna i procesowa

mgr inż. **Daniel Sebastian Pluskota**
średnia ocen 4,96
Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej
kierunek inżynieria chemiczna i procesowa

mgr inż. **Dawid Klimowicz**
średnia ocen 4,95
Wydział Elektryczny
kierunek automatyka i robotyka

lic. **Magdalena Anna Noworyta**
średnia ocen 4,94
Wydział Budownictwa i Architektury
kierunek wzornictwo

mgr inż. **Monika Fleszar**
średnia ocen 4,94
Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki
kierunek: zarządzanie i inżynieria produkcji

mgr inż. **Ewelina Karolina Udycz**
średnia ocen 4,93
Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa
kierunek ogrodnictwo

mgr inż. **Tomasz Pawlicki**
średnia ocen 4,93
Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej
kierunek inżynieria chemiczna i procesowa

inż. **Mateusz Adam Słomiany**
średnia ocen 4,92
Wydział Informatyki
kierunek informatyka

mgr inż. **Jan Ferdynand Rodziewicz-Bielewicz**
średnia ocen 4,91
Wydział Informatyki
kierunek informatyka

mgr inż. **Margareta Jewiarz**
średnia ocen 4,91
Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej
kierunek technologia chemiczna

mgr inż. **Paulina Aleksandra Gierszewska**
średnia ocen 4,91
Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa
kierunek ogrodnictwo

mgr **Patrycja Łączek**
średnia ocen 4,90
Wydział Ekonomiczny
kierunek ekonomia

mgr **Weronika Monika Misiak**
średnia ocen 4,90
Wydział Ekonomiczny
kierunek ekonomia

mgr inż. **Paulina Bajer**
średnia ocen 4,90
Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej
kierunek inżynieria chemiczna i procesowa

mgr **Katarzyna Barbara Strychalska**
średnia ocen 4,90
Wydział Ekonomiczny
kierunek ekonomia

Zdjęcie Stanisław Heropolitański

„Mój książkowy bohater” – wystawa prac plastycznych dzieci kl. 1–3

„Bibliotekarski fitness”

Wycieczka dzieci

(Do)wolność czytania

Tytuł artykułu to hasło tegorocznego Tygodnia Bibliotek – akcji promującej działalność bibliotek oraz czytelnictwo, przypadającej w drugim tygodniu maja. Pomysłodawcą przedsięwzięcia jest Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, które już po raz piętnasty koordynuje akcję.

Biblioteka Główna ZUT, jak co roku, przygotowała bogaty program imprez towarzyszących tej społecznej inicjatywie. Znalazły się w nim liczne wystawy, wykłady, warsztaty, wycieczki, zbiórka charytatywna, a nawet lekcja fitnessu.

W siedzibie Biblioteki Głównej przy ul. Ku Słońcu 140 zorganizowane były wystawy: „Cenzura – tama wolności”, „Rok 2018 – rokiem Zbigniewa Herberta”, „Mój książkowy bohater” – wystawa prac plastycznych dzieci kl. 1–3, „XV-lecie Tygodnia Bibliotek” – wystawa plakatów SBP z lat 2003–2018 oraz „Otuleni przyrodą” – wystawa malarstwa członków Zachodniopomorskiego Stowarzyszenia Twórców Kultury.

Była również okazja do wysłuchania trzech bardzo interesujących wykładów. Jeden z nich wygłosił dr hab. inż. Piotr Żurawik z Katedry Ogrodnictwa Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa nt. „Wpływu roślin doniczkowych na zdrowie i samopoczucie człowieka”. Kolejne wystąpienie, które wzbudziło niezwykle poruszenie wśród słuchaczy, to wykład prof. Marioli Friedrich z Katedry Żywienia Człowieka Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa, dotyczący zaleceń żywieniowych dla bibliotekarzy. Ostatni z wykładów miał charakter minisalonusu literackiego.

Został przygotowany przez przedstawicielki Szczecińskiego Klubu Azji i dotyczył książki Akutagawy Ryunosuke pt. „Kappy”.

Pracownicy Wypożyczalni oprowadzały po bibliotece wycieczki ze szkół podstawowych z klas 1–3 oraz zorganizowały zbiórkę karmy dla podopiecznych schroniska dla zwierząt pod hasłem – „Weź książeczkę – daj w miseczkę”.

W „Tygodniu Bibliotek”, dla wszystkich chętnych, z inicjatywy bibliotekarek odbyła się bezpłatna lekcja fitnessu z profesjonalną instruktorką.

Biblioteki wydziałowe ZUT również włączyły się do akcji przygotowując liczne wystawy:

- Biblioteka Wydziału Informatyki – „Hello world” – języki programowania w ujęciu historycznym.
- Biblioteka Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa: „Portret z książką – nie tylko drukowaną” – wystawa fotografii; „Polscy Nobliści” – sylwetki laureatów; „Skrzydlate piękno, czyli motyle w obiektywie” – wystawa fotografii prezentująca dorobek członków Studenckiego Koła Naukowego Entomologów.
- Biblioteka Wydziału Budownictwa i Architektury – Czytelnia Architektury – wystawa studenckich prac semestralnych „Serie wydawnicze”; Czytelnia Budownictwa – ekspozycja pt. „Drugie życie bibliotecznego mebla”.
- Biblioteka Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa – wystawa plakatów pt. „Na ratunek Ziemi”, wykonanych przez uczniów klasy pierwszej Sportowej Szkoły Podstawowej w Szczecinie; Wypożyczalnia Językowa – fotowystawa z cyklu „Dokoła świata – nauka języków

Wernisaż wystawy „Otuleni przyrodą”

Wystawa „Latarnie morskie”

Wystawa książek zagranicznych firmy ABE-IPS

wykład prof. Marioli Friedrich

Akcja charytatywna „Weź książeczkę – daj w miseczkę”

Warsztaty wykonywania kwiatów z papieru

obcych bramą do poznawania kultur i narodów” – pt. „Moja wyprawa do Azji – Wietnam, Sajgon, Laos” autorstwa Dominika Wolskiego lektora języka angielskiego w Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie oraz ekspozycja zbiorów promująca (do)wolność czytania w wielu językach.

- Biblioteka Wydziału Techniki Morskiej i Transportu – wystawa pt. „Latarnie morskie”.
- Biblioteka Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej: Czytelnia „Stara Chemia” – „Czytam bo chcę”; czytelnia „Nowa Chemia” – „Czytać można wszędzie”.

Dodatkowo, Biblioteka Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt wraz z Biblioteką Wydziału Ekonomicznego przygotowały: „Warsztaty dowolności – kwiaty z bibuły”.

Jak co roku w Bibliotece Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki odbyła się wystawa książki zagranicznej firmy ABE-IPS. Podczas wystawy można było zakupić książki z 10-procentowym rabatem.

Kolejna edycja „Tygodnia Bibliotek” już za rok. Zapraszamy.

Anna Gryta
Biblioteka Główna ZUT

Najstarsza czytelnia – nowe otwarcie

Po trzymiesięcznym remoncie 15 grudnia ub.r. uroczyście otwarto bibliotekę Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej przy ul. Pułaskiego (tzw. stara chemia). Remont sfinansowano ze środków Wydziału. Poza odświeżeniem ścian i podłóg, wymieniono kanalizację i instalację elektryczną. Drewniane podłogi zostały wycyklinowane, a w miejscu, gdzie znajdowały się cegły, zostały położone drewniane panele podłogowe. Pozostałe pomieszczenia wyłożono wykładziną PVC, do czytelnicy zakupiono nowe regały. W trakcie remontu okazało się, że początkowy projekt zawierał tylko dwa gniazda internetowe, jednak ich liczbę zwiększono do 20. Ze środków Biblioteki Głównej zakupiono stoliki pod drukarkę i komputery dla studentów oraz kolorowe pufy.

Uroczyste otwarcie, od prawej stoją: zastępca dyrektora Biblioteki Głównej ds. organizacji zbiorów Anna Gryta, dyrektor Biblioteki Głównej Anna Grzelak-Rozenberg, dziekan Wydziału Ryszard Kaleńczuk, kierownik biblioteki wydziałowej Anna Arabczyk-Mosiewicz oraz Agnieszka Pater

Czytelnia rozpoczęła obsługę użytkowników w połowie października 2017 r. Fotografie przedstawiają Bibliotekę WTiICH przed remontem i po nim.

Tekst: Anna Arabczyk-Mosiewicz
Zdjęcia: Agnieszka Bajda

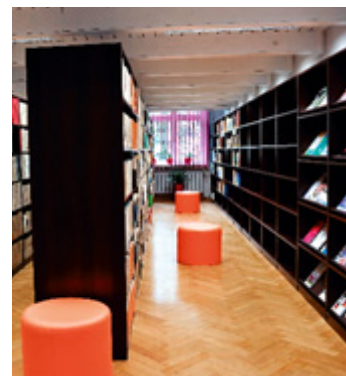
Biblioteka Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT w Szczecinie

Sala książek przed i po remoncie

Sala czasopism przed i po remoncie

Centrum Zarządzania Projektami

Od 1 stycznia 2018 r., w strukturze organizacyjnej Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii (RCiITT) utworzone zostało Centrum Zarządzania Projektami (CZP). Do zadań jego pracowników będzie należała kompleksowa obsługa projektów badawczych, projektów z funduszy zewnętrznych oraz z projektów i programów międzynarodowych.

Dotychczasowa struktura organizacyjna uczelni determinowała podział kompetencji w obszarach zbliżonych zadaniowo pomiędzy kilka różnych jednostek administracji. Każda z nich realizowała zadania m.in. w zakresie obsługi projektów finansowanych ze środków zewnętrznych, zgodnie z opracowanym wcześniej podziałem. Praktyka wykazała jednak, iż sztywny podział nie funkcjonował najlepiej, a ponadto ulegał on licznym zmianom z uwagi na pojawiające się nowe źródła finansowania. Nie było możliwe określenie jednoznacznych kryteriów podziału grup projektowych, w związku z czym w przypadku ogłaszania nowych konkursów czy wprowadzania nowych mechanizmów finansowych każdorazowo konieczne było porozumienie poszczególnych działów w celu określenia jednostki, która obejmie nadzór nad danym programem.

Niejasny podział kompetencji i brak jednoznacznych reguł w sposobie przypisywania jednostek odpowiedzialnych za obsługę danego typu projektu powodowały wiele niedogodności dla pracowników Uczelni aktywnych w pozyskiwaniu zewnętrznych źródeł finansowania. Szczególną trudność obserwowano na etapie przygotowania aplikacji projektowej, w którym kluczowe było określenie jednostki, która udzielać będzie wsparcia w procesie tworzenia wniosku, dokona jego formalnej weryfikacji, a następnie obejmie nadzór nad jego realizacją.

Nowo powstałe Centrum Zarządzania Projektami przejęło zadania istniejącego dotychczas w administracji centralnej Działu Obsługi

Funduszy Zewnętrznych, a także zadania Działu Nauki w zakresie obsługi projektów badawczych oraz Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii w zakresie obsługi projektów i programów międzynarodowych, w tym z UE. W jednostce funkcjonuje tzw. one-stop-shop, czyli instytucja jednego okienka, gdzie

pracownicy Uczelni pozyskują informacje nt. dostępnych zewnętrznych źródeł finansowania i możliwości aplikowania o nie. Działalność CZP ma ułatwić pracownikom Uczelni realizację projektów ze środków zewnętrznych, a także znacznie przyspieszyć wewnętrzne procesy w tym obszarze. Skonsolidowane zostały jednostki o podobnych obszarach działania, dzięki czemu oczekuje się, że wzrośnie efektywność pozyskiwania środków na Uczelni i poprawi się jakość realizowanych w tym obszarze zadań.

Siedzibą CZP i RCiITT jest obiekt przy ul. Jagiellońskiej 20-21, 70-363 Szczecin. Dane teled adresowe pracowników Centrum dostępne są na stronie internetowej RCiITT (innowacje.zut.edu.pl).

Pracownicy CZP

Agata Judzińska-Kłodawska. Wspiera naukowców z woj. zachodniopomorskiego w rozwoju ich kariery naukowej. W ramach działań Marii Skłodowskiej-Curie w Horyzoncie 2020 służy pomocą zdolnym naukowcom, którzy chcą doskonalić swoją wiedzę poza granicami własnego kraju, w pozyskaniu dotacji. Wspiera w przygotowywaniu i składaniu wniosków projektowych oraz zajmuje się wyszukiwaniem staży i ofert mobilnościowych zarówno dla doktorantów jak i doświadczonych naukowców. W ramach inicjatywy europejskiej Euraxess oferuje spersonalizowaną pomoc naukowcom zarówno poruszającym się po Europie, jak i ją opuszczającym. Udziela informacji na temat praw i obowiązków naukowca, ich pracodawców i instytucji wspierających finansowo.

Agata Judzińska-Kłodawska

Agnieszka Kowalska

Aneta Serafin

Agata Skrobek

Marzena Pietrzyk

Natalia Pindera

Grażyna Przybylska

Ewa Witoń-Morgiewicz

Joanna Wójtowicz

Agnieszka Kowalska. Jest pomocna w doborze odpowiedniego źródła z funduszy zewnętrznych. Dzięki jej pracy naukowcy z ZUT otrzymują wsparcie w składaniu i realizacji wniosków z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej, których środki rozdzielane są na poziomach krajowym i regionalnym; są to: Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny, Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Morski i Rybacki, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska oraz Gospodarki Wodnej i Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Aneta Serafin. Kieruje nowo utworzonym działem ZUT – Centrum Zarządzania Projektami (CZP). Pracuje nad stworzeniem przyjaznego środowiska dla naukowców i pracowników administracją, aby realizacje projektów były „trampoliną” w rozwoju ich kariery i sprzyjały całemu środowisku naukowemu. Zajmuje się opracowywaniem, ujednolicaniem i wdrażaniem procedur, których zadaniem będzie płynne rozliczanie projektów krajowych i międzynarodowych. Pracuje nad rozpowszechnianiem informacji o konkursach, dzięki którym można pozyskać środki finansowe na badania i rozwój. Jej działania w CZP dążą do budowania prestiżu ZUT jako jednostki prężnej, efektywnej i niezastąpionej w świecie nauki.

Agata Skrobek. Specjalizuje się w międzynarodowych programach badawczych, takich jak ERA-NET, Horyzont 2020, we współpracach dwustronnych, w Europejskiej Współpracy Terytorialnej oraz Europejskich Instrumentach Sąsiedztwa. Wspiera w znalezieniu właściwej ścieżki finansowania pomysłów badawczo-rozwojowych, w przygotowaniu wniosków, realizacji i rozliczeniu otrzymanych grantów, w poszukiwaniu partnerów do planowanych przedsięwzięć. Dodatkowo pomaga zdolnym naukowcom i przedsiębiorcom w zaistnieniu w roli eksperta oceniającego wnioski w Komisji Europejskiej. Taka funkcja może okazać się kamieniem milowym w rozwoju dotychczasowej kariery.

Marzena Pietrzyk. Zajmuje się obsługą projektów edukacyjnych finansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, regionalnego programu operacyjnego woj. zachodniopomorskiego. Wspiera ZUT w rozwoju dydaktycznym pomagając zdobywać finansowanie na m.in. na tworzenie i modernizację kierunków studiów wszystkich stopni, unowocześnianie programów kształcenia i ich realizację, a także na podnoszenie kompetencji studentów i kadry Uczelni (certyfikowane szkolenia, warsztaty, zajęcia praktyczne, staże). Dzięki jej pracy ZUT rozwija swoją ofertę i może zaproponować studentom nowoczesne i innowacyjne kierunki.

Natalia Pindera. Wspiera naukowców w pozyskiwaniu środków z Narodowego Centrum Nauki, Narodowego Centrum Badań i Rozwoju oraz Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na realizację badań podstawowych, prac badawczo-rozwojowych, badań stosowanych oraz możliwości współpracy z przedsiębiorcami w celu wdrożenia uzyskanych wyników. Udziela informacji na temat obowiązujących przepisów oraz regulaminów ogłoszonych konkursów, opiniuje przedstawione wnioski, pomaga w konstruowaniu umów konsorcjum, prowadzi nadzór merytoryczny nad realizacją projektu od momentu zawarcia umowy do czasu jej rozliczenia i całkowitego zamknięcia.

Grażyna Przybylska. Zajmuje się organizowaniem działań związanych z pozyskiwaniem środków finansowych w ramach konkursów organizowanych przez Narodowe Centrum Nauki (badania podstawowe), Narodowe Centrum Badań i Rozwoju (badania naukowe, prace rozwojowe oraz działania przygotowujące do wdrożenia ich wyników), a także Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto prowadzi sprawy związane z procesem realizacji i rozliczaniem projektów badawczych.

Ewa Witoń-Morgiewicz. Zajmuje się największym programem badawczym w Unii Europejskiej Horyzont 2020. Inicjuje i wspiera naukowców w przygotowywaniu i składaniu wniosków projektowych, negocjacjach z Komisją Europejską, przygotowywaniu umowy konsorcjum, w zarządzaniu i koordynacji międzynarodowych projektów badawczych. Koordynuje prace Regionalnego Punktu Kontaktowego Programów Ramowych w woj. zachodniopomorskim, którego celem jest kształtowanie aktywności naukowców i przedsiębiorców w zakresie pozyskiwania środków na realizację innowacyjnych pomysłów. Stale dąży do tego, aby motywować, inspirować naukowców, którzy potrafią swoje pomysły i pasję naukową wynieść poza własne biurko i unieść aż po HORYZONT.

Joanna Wójtowicz. Koordynuje projekty związane z badaniami przemysłowymi, pracami rozwojowymi oraz eksperymentalnymi, podczas których tworzone są innowacyjne rozwiązania. Bierze udział w procesie wdrażania wyników badań do gospodarki. Dzięki jej wsparciu ZUT wzbogacił się o nowoczesne budynki, laboratoria i sprzęt badawczy. Czuwa nad tym, aby każdy projekt, który ma pod swoją opieką, sprawnie przechodził wszystkie kontrole. Motywuje do składania projektów w zakresie cyfryzacji zasobów nauki oraz projektów służących zwiększaniu potencjału kadrowego Uczelni.

Laboratorium Budowy Jachtów

W Laboratorium Budowy Jachtów na Wydziale Techniki Morskiej i Transportu uruchomiono nowe stanowisko dydaktyczno-badawcze. Służy ono do badania sprawności i siły uciągu zaburtowych silników spalinowych, powszechnie wykorzystywanych do napędu jachtów i łodzi motorowych oraz mniejszych jednostek pływających.

Zdjęcie: *Monika Bortnowska*

Żeglarski Szczecin dla seniorów

Na Wydziale Techniki Morskiej i Transportu zorganizowano spotkanie z Henrykiem Widerą, szczecińskim żeglarzem, laureatem nagrody specjalnej KOŁOSY 2017, którą otrzymał na gali w Gdyni 10 marca 2018 r. Kołosa to nazwa nagrody za dokonania eksploracyjne przyznawanej corocznie począwszy od marca 2000 r. podczas ogólnopolskich spotkań podróżników, żeglarzy i alpinistów największej w Europie imprezy podróżniczej. Nagrodę przyznano za „wspaniałą postawę, imponującą wytrzymałość oraz konsekwencję w realizowaniu żeglarskiej pasji dla człowieka niezwykłego, którego niezależność, umiłowanie wolności oraz odwaga, by żyć w zgodzie z samym sobą, budzą głęboki podziw i stanowią wzór do naśladowania”.

W 2017 r. Henryk Widera stracił jacht na Morzu Śródziemnym. Strapiiony żeglarz zgłosił się do dr. inż. Zbigniewa Zbroi, wykładowcy WTMiT, z prośbą, aby zaprojektować dla niego nowy jacht. Projekt katamaranu został opracowany z udziałem studentów Wydziału Techniki Morskiej i Transportu (z kierunku budowa jachtów).

Powstała inicjatywa pt. „Żeglarski Szczecin dla seniorów”, nad którą patronat objął Prezydent Szczecina. Przedsięwzięcie obejmuje

opracowanie projektu i budowę prototypu żaglowego katamaranu oraz organizowanie wypraw seniorów ze studentami wzdłuż szlaku wodnego Berlin–Szczecin–Bałtyk.

Katamaran przystosowany będzie do żeglugi po kanałach – labiryntach Międzyodrza oraz Wschodniej i Zachodniej Odrze. Innowacyjny projekt uwzględni proste składanie żagla i masztu pod mostami, elektryczny napęd i, dodatkowo, klasyczne długie wiosła dla bardziej aktywnych uczestników wypraw.

Tekst i zdjęcie: Zbigniew Zbroja

Vinh University – nowy partner w ramach programu ERASMUS+ KA107

Vinh University to nowy partner Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa, w ramach projektu KA107 (mobilność edukacyjna z krajami partnerskimi z innych regionów świata poza Unią Europejską). Od roku akademickiego 2017/2018 współpraca obejmuje mobilność studentów, nauczycieli akademickich oraz pracowników obu uczelni. W semestrze letnim 2017/2018 Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie gościł studenta Vinh University (który odbywa studia częściowo prowadzone w języku angielskim) oraz dwóch nauczycieli akademickich z tej uczelni, którzy prowadzili wykłady dla studentów ZUT. W maju br. planowana jest wizyta pracownika Vinh University na corocznym pobycie szkoleniowym organizowanym dla pracowników uczelni partnerskich KA107 przez Dział Mobilności Międzynarodowej.

W marcu br. dwuosobowa delegacja ZUT gościła w Vinh University. Byli to dr hab. inż. Remigiusz Panicz, pełnomocnik dziekana

ds. współpracy dydaktycznej z zagranicą Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa, który wygłosił serię wykładów tematycznych, a także Katarzyna Stawna, pracownik Działu Mobilności Międzynarodowej, która przedstawiła prezentację promującą ZUT oraz jego ofertę dydaktyczną dla pracowników oraz studentów tamtejszej uczelni. Celem wizyty było również sprawdzenie poprawności funkcjonowania Vinh University w projekcie KA107 i prawidłowości stosowania zapisów porozumienia oraz zasad programu Erasmus+. Współpraca zaplanowana jest na kolejne lata.

Wizyta na Uniwersytecie w Vinh była okazją do zaprezentowania studentom oraz pracownikom tamtejszej uczelni serii wykładów akademickich oraz przedyskutowania możliwości rozwinięcia nowych kierunków współpracy zainicjowanej ponad 5 lat temu. Wykłady stanowiące nadrzędny cel wyjazdu pozwoliły zapoznać uczestników z historią, rozwojem oraz typami akwakultury prowadzonej w Polsce.

Doktor hab. inż. Remigiusz Panicz oraz dziekan Wydziału Rybactwa Vinh University prof. Vinh Nguyen Dinh

Wizyta w Kim Lien Historical Vestige

Prezentacje dla studentów Vinh University

Szczególne zainteresowanie wzbudziła lista hodowanych gatunków, formy hodowli oraz stosowane rozwiązania technologiczne. Wykład o polskim rybołówstwie bałtyckim przybliżył słuchaczom kwestie związane z eksploatacją populacji ryb, w tym o wewnątrzkontynentalnym morzu, o znacznie odmiennych warunkach hydrochemicznych w stosunku do panujących w Morzu Południowochińskim. Porównanie struktury poławianych gatunków pomiędzy ww. akwenami oraz omówienie zagrożeń wynikających ze stale zmieniających się warunków klimatycznych wywołało dyskusję na temat możliwych zmian w strukturze gatunków, które będą poławiane w nadchodzących latach. Wykłady zamknęła prezentacja charakteryzująca patogeny, które stanowią największe zagrożenie dla gatunków hodowanych w polskiej akwakulturze. Dodatkowo w ramach tego tematu omówiono metody detekcji czynników patogennych oraz sposoby ich zwalczania. Temat ten szczególnie zainteresował osoby, które zajmują się hodowlą różnych gatunków ryb oraz krewetek, szczególnie krewetek białonogich (*Litopenaeus vannamei*), których produkcja w prowincji Nghê An jest realizowana we współpracy z Uniwersytetem w Vinh, w skali kraju jest ona jedną z największych i najbardziej dochodowych gałęzi gospodarki. Dlatego takie zagadnienia, jak rozwiązania technologiczne, kwestie żywieniowe, metody selekcji czy identyfikacji chorób zagrażających hodowli tego gatunku, były

szeroko omawiane pod kątem zainicjowania wspólnych badań oraz wykorzystania potencjału badawczego obu partnerów.

Interesującą częścią pobytu była wizyta w centrum badawczym prof. Tran Dinh Thang, które zajmuje się katalogowaniem oraz hodowlą grzybów pozyskanych w lasach oraz jaskiniach. Z tych gatunków ekstrahowane są nowe, często jeszcze nieopisane, bioaktywne składniki wykorzystywane następnie przez przemysł farmaceutyczny do produkcji leków przeciwzapalnych, przeciwnowotworowych bądź przeciwbólowych. Centrum gromadzi również badaczy środowiska morskiego, którzy eksplorując strefy przybrzeżne Morza Południowochińskiego, starają się poznać organizmy zajmujące ten zróżnicowany ekosystem. Efektem dyskusji było podjęcie decyzji o realizacji wspólnych badań mających na celu identyfikację oraz charakterystykę molekularną organizmów, których nie można jednoznacznie zaklasyfikować do obecnie znanych taksonów na podstawie cech morfologicznych. Pierwsze analizy zaplanowane są na czerwiec 2018 r.

*Tekst i zdjęcia: Remigiusz Panicz
pełnomocnik dziekana ds. współpracy dydaktycznej
z zagranicą WNoŻiR
Katarzyna Stawna
Dział Mobilności Międzynarodowej*

Wyjazdy w ramach programu ERASMUS+

Wyjazd dydaktyczny – School of Electrical and Computer Engineering – National Technical University of Athens, Grecja

Tygodniowy (30 kwietnia–4 maja 2018 r.) wyjazd nauczycieli Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie do Aten miał dwojaki charakter – poza oczywistym poprowadzeniem wykładów, jak się okazało przydatnych głównie dla doktorantów zajmujących się tematyką związaną z różnymi aspektami przetwarzania sygnałów, miał także istotny walor organizacyjny-poznawczy. Dzięki pomocy zaprzyjaźnionego prof. Panayiotisa Frangosa, który gościł dwa lata wcześniej na Wydziale Elektrycznym ZUT, możliwe okazało się poznanie sporej części partnerskiego wydziału, a także niezwykle interesujące spotkanie z jego dziekanem prof. Nektariosem Kozyrise. Zgodnie z grecką organizacją uczelni słowo „wydział” nie jest najwłaściwsze, gdyż

funkcjonuje on pod nazwą Szkoły Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej, zorganizowanej nieco na wzór amerykański, który jest stosowany także w niektórych krajach Unii Europejskiej. W jednym miejscu

skupione jest wszystko, co na naszej uczelni obejmuje działalność dwóch Wydziałów – Elektrycznego i Informatyki. Podczas tej wizyty można było się przekonać, iż faktycznie zagadnienia te na każdym kroku w Atenach się przenikają. I to już od 100 lat, bo rok temu – w roku jubileuszu 70-lecia Wydziału Elektrycznego ZUT – nasi greccy koledzy świętowali pełny wiek działalności.

Odwiedzając laboratoria, związane m.in. z przetwarzaniem obrazów i robotyką, technologią światłowodową i fotoniczną, technologiami transmisji bezprzewodowych czy maszynami elektrycznymi, obserwowaliśmy zarówno otwarcie uczelni partnerskiej na współpracę w każdym aspekcie, jak i duży wysiłek związany z zapewnieniem odpowiedniego wyposażenia. W dobie mocno odczuwanego kilka lat temu kryzysu finansowego właśnie aktywność greckich naukowców, dzięki licznym grantom europejskim, pozwoliła na utrzymanie wysokiego poziomu badań naukowych, ale także odpowiedniej jakości kształcenia. Nie jest to łatwe przy znacznej liczbie studentów – ponad 2000 na pięcioletnich studiach magisterskich (Grecy nie zdecydowali się na podział studiów na dwustopniowe). Jest tam kilkaset doktorantów i około 80 nauczycieli akademickich, z czego ponad 50 to profesorowie.

Pierwsze wrażenie po dotarciu do kampusu jest niezapomniane – mnóstwo zieleni, przestrzeń – swojski klimat. Następnie nieco zaniedbane elewacje budynków, przyozdobione wszechobecnym graffiti. Ale, jak mówią sami Grecy, to nie budynki są ich siłą, lecz kadra i wyposażenie laboratoriów. Trudno się z tym nie zgodzić, jednak trzeba to wszystko zobaczyć samemu. Interaktywne roboty odwzorowujące emocje, nadzorujące osoby niepełnosprawne, urządzenia do projektowania i wytwarzania mikroanten, fotoniczne metody badania jakości żywności – to tylko niektóre z zagadnień, którymi zajmują się w ateńskich laboratoriach tamtejsi doktoranci i studenci. Na pewno warto tam pojechać chociaż na semestr w ramach programu Erasmus+, przecież w końcu jest to największa jednostka najlepszej uczelni technicznej w Grecji.

Strona WWW instytucji przyjmującej: <https://www.ece.ntua.gr/en>

Tekst i zdjęcie: Krzysztof Okarma

Wyjazd szkoleniowy – Polytechnic Institute of Viseu, Portugalia

Moja podróż po Portugalii (16–20 kwietnia 2018 r.) zaczęła się w Lizbonie, jednak miejscem docelowym było Viseu – mała miejscowość położona 50 km od wód Oceanu Atlantyckiego. Zgodnie z informacjami umieszczonymi w przewodnikach nazwa miasta pochodzi od rzymskiego słowa „viso”, które oznacza ‘dobry widok’. Lepiej tego miejsca nie sposób określić, bo Viseu, otoczone licznymi wzniesieniami i górami, rzeczywiście ma przepiękny krajobraz. Czy może zatem dziwić to, że Viseu już kilka razy uzyskało tytuł miasta, w którym żyje się najlepiej? Istotny jest również fakt, że życie w Viseu nie należy do drogich. Koszt żywności i wszelkiego rodzaju opłaty są niższe niż np. w Lizbonie, o której uważa się powszechnie, że jest stosunkowo tanim, jak na standardy europejskie, miastem. Choć Viseu to miasteczko klimatycznych uliczek, muzeów, zamków i zieleni, posiada również duże centra handlowe, w których, oprócz licznych sklepów, znajdują się np. kino i lodowisko.

Celem mojej podróży była wymiana doświadczeń, poznanie struktury organizacyjnej, podobieństw i różnic w polskim i portugalskim systemie szkolnictwa wyższego na przykładzie – Polytechnic Institute of Viseu. Uczelnia została utworzona 26 grudnia 1979 r. i jest jedną z 15 państwowych uczelni wyższych działających w Portugalii, w której studiuje 7000 osób. Struktura organizacyjna obejmuje 5 jednostek, które nazywane są szkołami; są to: The School of Education, The School of Technology, The Agrarian School, The School of Technology and Management (z oddziałem działającym również w mieście Lamego), The Health School.

Dodatkowo na uczelni utworzono jednostkę, The Welfare Services, której głównym zadaniem jest zapewnienie: opieki zdrowotnej (nieodpłatne dyżury lekarza dwa razy w tygodniu); pomocy materialnej (stypendia, zapomogi itp.); zakwaterowania; ciepłych posiłków (na uczelni działają dwie stołówki i kilka kafeterii); materiałów szkoleniowych i niezbędnej literatury.

Oddzielenie spraw bytowych od spraw związanych ściśle z nauką jest świetnym rozwiązaniem, które warto byłoby wprowadzić na naszej uczelni. Dziekanaty na ZUT w Szczecinie są przeciążone pracą, która związana jest z każdym aspektem życia studenta.

Uczelnia zapewnia 320 miejsc w trzech akademikach. Pokoje zwykle są jednoosobowe, z osobną łazienką i ze wspólną kuchnią. Panują w nich surowe zasady, które wykluczają organizację późnonocnych spotkań studenckich czy powrotów do pokoi nad ranem. W związku z niezbyt dużą liczbą miejsc w domach studenckich otrzymanie pokoju jest trudne. W pierwszej kolejności otrzymują je studenci, którzy przyjeżdżają na Uczelnię na krótki czas, np. na praktykę studencką.

System szkolnictwa wyższego na portugalskich politechnikach jest niemal identyczny jak w Polsce: trzy lata trwają studia I stopnia (inżynierskie), a dwa lata – studia II stopnia (magisterskie). Dodatkowo na uczelni, na której odbyłam szkolenie, można podjąć studia w ramach tzw. międzynarodowego semestru. Portugalski system oceniania jest nieco inny niż w Polsce, gdyż jest to system punktowy. Uzyskane punkty można przeliczyć na oceny ECTS zgodnie z zasadą:

Ocena ECTS	E	D	C	B	A
Definicja	dostateczny	zadowalający	dobry	bardzo dobry	celujący
Liczba punktów	10–11	12–13	14–15	16–17	18–20

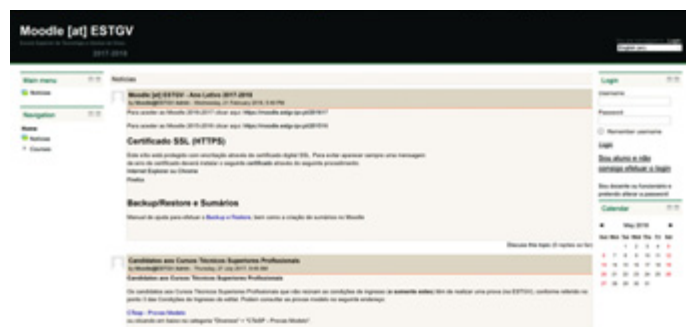
Organizacja pracy na uczelni jest bardzo zbliżona do organizacji pracy na ZUT w Szczecinie. Dziekanat nazywa się *Serviços académicos*, a zamiast wydziałów są szkoły. Jednak to tylko kwestia nazewnictwa, ponieważ zakresy obowiązków poszczególnych osób w ramach struktury organizacyjnej są niemal identyczne. Identyczne są także problemy. Odwieczne kłopoty związane z brakiem samodzielności studentów występują chyba w każdej szerokości geograficznej. Studenci wymagają wsparcia w najbardziej banalnych sytuacjach, np. podczas wypełniania formularza osobowego, pisania oficjalnych podań, wysyłania wiadomości mailowych w jakiegokolwiek sprawie itp. Okazało się także, że nawet w Portugalii studenci nie znają języka angielskiego na tyle dobrze, aby nie odczuwać strachu przed podjęciem części studiów w innym kraju w ramach wymiany międzynarodowej. Portugalscy studenci obawiają się także kosztów takich studiów. Polska wydaje się więc idealnym miejscem dla osób chcących podjąć studia poza ojczystym krajem – nasz poziom średnich kosztów życia jest zbliżony do portugalskiego, więc nie stanowiłyby dużego obciążenia dla budżetu rodzinnego.

System informatyczny związany z rekrutacją na studia czy prowadzeniem dokumentacji przebiegu studiów jest niemal identyczny jak na naszej uczelni. Odpowiednikiem naszego systemu *e-dziekanat* jest *Portal Academico* (portal netPA). Zakresy funkcjonalności obu systemów są bardzo zbliżone.

Kontakt nauczyciela i administracji szkoły ze studentem odbywa się za pośrednictwem platformy e-learningowej Moodle. Na naszej uczelni wykorzystywana jest ona w znikomym wymiarze, w Portugalii stanowi główne narzędzie kontaktu ze studentem, umożliwiając dotarcie z ważną informacją, w odpowiednim czasie, do odpowiedniej grupy studentów.

Na portugalskiej uczelni funkcjonuje także system elektronicznej rejestracji planowanej wizyty studenta w dziekanacie. To bardzo ciekawy pomysł, który zapewnia większy porządek w obsłudze administracyjnej studentów.

Na uczelni w Viseu studiuje osoby z różnych zakątków świata. Najlicniejszą grupę stanowią oczywiście Hiszpanie, ale także, m.in. Turcy, Włosi, Holendrzy, Litwini, Niemcy, Szwedzi, Brazylijczycy.

Wszystkie osoby studiujące w ramach wymiany międzynarodowej Erasmus+ pobierają naukę w grupach wspólnych z Portugalczykami. Na naszej uczelni zawsze stanowią one oddzielną grupę studentów, co zapewne jest błędem, ponieważ trudno mówić o rzeczywistej integracji, jeśli studenci z zagranicy przebywają wyłącznie w swoim gronie, nie uczestniczą w standardowych zajęciach wraz z Polakami.

Wydawałoby się, że skupienie ludzi o tak odmiennych kulturach i mentalności w jednym miejscu będzie stwarzało wiele konfliktów i problemów. W historii uczelni w Viseu nigdy nie doszło do żadnej przykrych sytuacji na tym tle. Pojawiają się jednak pewne drobne, dość zaskakujące, „incydenty społeczno-kulturowe”. Portugalczycy nie mają w zwyczaju publicznie odkrywać swoich ciał w bardzo ciepłe i słoneczne dni. Z tego powodu dochodzi do pewnych spięć między administracją uczelni, a studentami z wymiany międzynarodowej, którzy, w takie właśnie dni, próbują zaznać kąpielii słonecznej na skwerku czy balkonie w akademiku, w przyzwyczajonym – jak na standardy europejskie – i adekwatnym do pogody stroju. Dziwić może także fakt, że nie istnieje możliwość wspólnego zamieszkiwania studentów ze studentkami, nie tylko w żadnym z pokojów, ale nawet w tym samym akademiku.

Uczelnia Polytechnic Institute of Viseu ma strukturę rozproszoną, dlatego jednym z punktów szkolenia była wycieczka do The School of Technology and Management w Lamego.

Lamego to mała miejscowość, która zachwyca swoim pięknym krajobrazem, architekturą i klimatem nie mniej niż Viseu. Można tam wspiąć się po ponad 680 schodach do Sanktuarium Nossa Senhora dos Remedios, a także podziwiać przepiękną gotycką Lamego Cathedral. Szkoła w Lamego jest wyjątkowa, głównie z uwagi na jej lokalizację, rozmiary i liczbę studentów. Nauczyciele znają wszystkich studentów z imienia i nazwiska, często spędzają razem z nimi święta w swoich domach. Po przekroczeniu progu uczelni trudno oprzeć się wrażeniu, że cała jej społeczność stanowi jedną, wielką rodzinę. To tutaj zademonstrowano mi, w jaki sposób przebiega w Portugalii uroczystość zakończenia studiów. Absolwent zakłada wówczas czerwony kapelusz, a władze uczelni czerwona laską dokonują „pasowania na absolwenta”.

Immatrykulacja, która w Polsce jest uroczystością jednorazową, w Portugalii trwa cały tydzień. Na uwagę zasługuje również sam ubiór studencki, który stanowi czarny uniform z charakterystyczną długą peleryną, tzw. traje. Studenci są z niego dumni, więc zakładają go nie tylko na wszelkie możliwe uroczystości, ale także na codzienne zajęcia czy wieczorne zabawy. Innym, mocno zakorzenionym w tradycji akademickiej, zwyczajem są otrzęsiny dla

osób rozpoczynających studia – tzw. praxe. Starsi stażem studenci przygotowują młodszym wiele zabaw, które w większości przypadków mają ich upokorzyć przed akademicką bracią. Nikogo nie dziwi więc widok rozwrzeszczanych grup studenckich, prowadzonych przez starszych, ubranych w tradycyjne stroje studentów i pokorne wykonywanie przez pierwszorzeczników (tzw. caloiros) wszystkich zleconych zadań, takich jak głośne śpiewanie piosenek, pokonywanie różnych dystansów na kolanach, wspinanie się w niestandardowy sposób po schodach.

Portugalia wydawała się odległym geograficznie i kulturowo krajem, jednak przy bliższym poznaniu okazało się, że więcej nas łączy niż dzieli. Moja wiedza na temat tego państwa była znikoma. Pierwsze skojarzenia były dość powszechne – pierwsi wielcy odkrywcy nieznanych ziem, nieustannie słoneczna pogoda, doskonałe wina, owoce morza, fado i oczywiście Cristiano Ronaldo. Nie wszystkie jednak skojarzenia znalazły odzwierciedlenie w rzeczywistości. Ogromnym zaskoczeniem było odkrycie, że w Portugalii panują sezony deszczowe. Deszcz zwykle pada nieprzerwanie całymi tygodniami, więc to ogromne szczęście, że w terminie mojego szkolenia trafiłam na piękną, słoneczną pogodę bez nawet odrobiny niechcianych opadów. Zanim wyruszyłam w podróż myślałam, że centralne ogrzewanie w tym kraju nie istnieje, bo nie jest po prostu potrzebne. I faktycznie – nie istnieje, co nie oznacza, że nie jest potrzebne. Noce bywają zimne, więc koce i ciepłe swetry nie leżały w szafie całkiem bezużyteczne. Tam, gdzie jest sporo deszczu, zimnych nocy i gdzie brakuje centralnego ogrzewania bez wątpienia pojawia się wilgoć. Nie inaczej jest w Portugalii. Z tych powodów może wydawać się, że wybór tego kraju jako miejsca do życia, studiowania, spędzenia urlopu, będzie błędem. Błędem jednak będzie takie założenie. Od pierwszych chwil, spędzonych w Lizbonie, Viseu czy nawet małym Lamego, człowiek ulega swoistemu zauroczeniu. Zachwyt wzbudza niemal wszystko, z czym można się w tych miejscach spotkać – portugalska mentalność, kultura, klimatyczne uliczki, azulejos (płytki ceramiczne, często ręcznie malowane, pokrywające elewację domów), wspaniałe zamki, kościoły, kaplice, fontanny. Portugalczycy zawsze witają się pocałunkami w oba policzki. Słyną z łagodnych obyczajów. Nikt się nigdzie nie spieszy. Nikt się nie denerwuje. Wszyscy wydają się bardzo mili, pomocni, towarzyscy, szczęśliwi, uśmiechnięci. Nawet turyści. Jakby każdy tam przebywający ulegał silnej magii tych miejsc.

Tekst i zdjęcia: Aurelia Kołodziej
sekcja dydaktyczna dziekanatu Wydziału Elektrycznego

Polytechnic Institute of Viseu jest uczelnią partnerską ZUT w ramach programu Erasmus+ – poza Wydziałem Elektrycznym (wymiana studentów na część kształcenia oraz pracowników realizujących pobyty dydaktyczne i szkoleniowe) prowadzona jest z Wydziałem Ekonomicznym oraz Wydziałem Kształtowania Środowiska i Rolnictwa.

r@bbIT po raz piąty

Po raz piąty na Wydziale Informatyki 18 kwietnia 2018 r. odbyła się konferencja r@bbIT. Konferencja r@bbIT to prelekcje technologiczne, pokazy, targi pracy, a przede wszystkim przestrzeń do budowania relacji akademicko-biznesowych.

Konferencję zainaugurował dziekan Wydziału Informatyki – dr hab. inż. Jerzy Pejaś, który w kilku słowach zaprezentował Wydział oraz nakreślił zmiany w programie kształcenia na kierunku informatyka, natomiast Paweł Finkielman, założyciel i właściciel firmy NCDC, wygłosił wykład „Perspektywa sukcesu”.

W tym roku uczestnikom konferencji zaproponowano 15 różnych prelekcji z tematów związanych z IT. Mówiono m.in. o *blockchain*, bezpieczeństwie, przyszłości IT, a także o blaskach i cieniach pracy w branży IT. Dla studentów przygotowano warsztaty z zakresu Lean UX, a dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych przygotowano 7 warsztatów. Pracownicy Wydziału i studenci działający w kołach naukowych opowiadali o arduino, projektowaniu 3d i sterowaniu robotami, uczyli, jak dokonywać pomiarów i skonfigurować komputer NanoPi. Nie zabrakło tematu związanego z tworzeniem gier komputerowych.

Targi pracy to najbardziej spektakularny element konferencji r@bbIT. Tegoroczna edycja zgromadziła 37 firm i około 2000 uczestników. W tym roku były z nami: Agencja Rozwoju Metropolii Szczecińskiej, Aply, Apptima, Assec Data Systems, Avid Technology, Bank Pekao, brightONE, Consileon Polska, DGS Business Services, Fundacja Netcamp, Ilario, Geomar SA, GlobalLogic, Gryftec, GSK IT (Poznańskie Centrum Usług Biznesowych), Heuthes, home.pl IAI, Icotera, Infoludek, Intive, Kongsberg Maritime, Magnetic Point

Partner, Meelogic Consulting AG, Mobic Limited, Nokia Solutions and Networks, Nordic Consulting & Development Company, Oscar Wegner, Praca.pl, Raynet, Red Sky, SoftwareHut, Stowarzyszenie Klaster ICT Pomorze Zachodnie, Squiz Poland, Tidio oraz Tieto.

Tradycją podczas konferencji r@bbit stało się wręczanie nagród zwycięzcom konkursu „Potyczki Informatyczne Nowej Generacji” (PING). W tym roku laureaci odebrali dyplomy z rąk prorektora ds. kształcenia - dr hab. Bożeny Śmiałkowskiej, prof. nadzw. Nagrody rzeczowe, ufundowane przez Rektora ZUT, firmę Red-Sky, firmę NCDC i firmę Consileon, wręczali przedstawiciele firm.

Pierwsze miejsce, tytuł laureata oraz nagrody zdobyła Anna Urbala z Zespołu Szkół Elektryczno-Elektronicznych im. prof. Maksymiliana Tytusa Hubera w Szczecinie. Na uwagę zasługuje fakt, że jest to w historii konkursu PING pierwszy (i mamy nadzieję, że nie ostatni) przypadek, gdy zwycięzcą zostaje przedstawicielka płci pięknej.

Miejsce II zdobył Daniel Lachowski z Zespołu Szkół Elektryczno-Elektronicznych im. prof. Maksymiliana Tytusa Hubera w Szczecinie, miejsce III – Patryk Prewendowski z Liceum Ogólnokształcącego im. M. Kopernika w Wołowie, miejsce IV – Jakub Walendowski z Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 6 w Bydgoszczy, miejsce V – Mateusz Moruś z Zespołu Szkół Elektronicznych i Informatycznych w Sosnowcu.

(WI)

Symposium „Młodzi. Technika. Przemysł”

Młodzi działacze, reprezentujący organizacje: Institute of Electrical and Electronics Engineers, Stowarzyszenie Elektryków Polskich oraz Naczelną Organizację Techniczną, zorganizowali w dniach 8–10 marca 2018 r. symposium zatytułowane „Młodzi. Technika. Przemysł”. To już trzecia edycja ogólnopolskiego wydarzenia, którego głównym celem była kontynuacja współpracy i wymiana doświadczeń między środowiskami akademickimi, stowarzyszeniowymi oraz szeroko pojętym przemysłem. Tematem przewodnim tegorocznej edycji była energetyka oraz jej zasoby, technologie i trendy.

Jak co roku, pierwszy dzień wydarzenia miał charakter otwarty. W spotkaniu uczestniczyło blisko 400 osób – uczniów i studentów ze szczecińskich szkół i z uczelni technicznych oraz 20 młodych działaczy z całej Polski ze Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz Student Branch IEEE. Przybyłych gości witał przewodniczący Komitetu Organizacyjnego – mgr inż. Paweł Prajzendanc. Wśród gości symposium znaleźli się: prezes Stowarzyszenia Elektryków Polskich – Piotr Szymczak, wiceprezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej w Szczecinie Arkadiusz Malkowski, przedstawiciele Akademii Morskiej w Szczecinie: prorektor ds. nauczania dr inż. Agnieszka Deja, dziekan Wydziału Mechanicznego Zbigniew Matuszak, przedstawiciel władz ZUT w Szczecinie: prorektor ds. organizacji i rozwoju uczelni Stefan Domek oraz przedstawiciele Wydziału Elektrycznego ZUT w Szczecinie: dziekan Krzysztof Okarma, prodziekan ds. organizacji i rozwoju Paweł Dworak, prodziekan ds. studenckich Piotr Paplicki, kierownik studiów doktoranckich Stanisław Gratkowski oraz prorektor ds. organizacji i rozwoju uczelni poprzedniej kadencji Ryszard Pałka, kierownik Elektrotechnologii i Diagnostyki Konstanty M. Gawrylczyk

Wydarzenie zostało objęte patronatem honorowym przez Prezydenta Miasta Szczecin oraz Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego, a także patronatem branżowym przez *Elektro.Info*, *Spektrum*, *Przegląd Techniczny* oraz *Transport Logistyka Porty*. Patronat medialny sprawowały: Radio Szczecin oraz TVP Szczecin.

W programie pierwszego dnia znalazły się wykłady pt. „Elektromobilność w wymiarze elektrycznym, mechanicznym i logistycznym”, wygłoszony przez dr. hab. inż. Marcina Hołuba (ZUT w Szczecinie) oraz dr. hab. inż. Macieja Lisowskiego (ZUT w Szczecinie). Uczestnicy symposium mieli również okazję zapoznać się z ofertą partnerów biznesowych (ST³ Offshore, LM Wind Power oraz B&R Automatyka Przemysłowa), a także wzięli udział w dyskusji na temat „Człowiek sukcesu – ile musisz włożyć pracy, a ile mieć szczęścia?”.

Wydarzeniem towarzyszącym symposium były targi praktyk, zorganizowane już po raz czwarty na Wydziale Elektrycznym ZUT w Szczecinie. W foyer audytorium im. prof. Stanisława Skoczowskiego gościliśmy naszych partnerów przemysłowych, m.in.: B&R Automatyka Przemysłowa, Icotera, GlobalLogic, Mobicca, KK Wind Solutions Polska, Kongsberg, Europa Systems, Bridgestone, DGS Poland, Vestas, ASTOR, brightONE, LM Wind Power, RW Swiss Automation, ST3 Offshore, z Urzędu Komunikacji Elektronicznej, z firm Azoty, Kronospan. Firmy prezentowały profile swoich działalności i odpowiadały na pytania dotyczące programów praktyk. Po raz kolejny zainteresowanie studentów tym wydarzeniem było ogromne.

Drugiego dnia symposium, 9 marca, odbyły się warsztaty i szkolenia techniczne przeprowadzone przez firmy: B&R, Sonel oraz KK Wind Solutions. Program ostatniego dnia symposium obejmował wycieczkę po najciekawszych zakątkach Szczecina.

Tekst i zdjęcia: Aurelia Kołodziej

III Szczecińskie Symposium Młodych Chemików

Z przyjemnością informujemy, że mgr inż. Amanda Grylewicz zdobyła nagrodę w konkursie na najlepszy poster podczas III Szczecińskiego Symposium Młodych Chemików.

Symposium zostało zorganizowane przez Oddział Szczeciński Polskiego Towarzystwa Chemicznego oraz Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Doktorantka zaprezentowała pracę pt. „Wpływ dodatku nanocząstek haloizytu na właściwości ultrafiltracyjnej membrany z polieterosulfonu”.

Magister inż. Amanda Grylewicz realizuje pracę doktorską pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Sylwii Mozii w Instytucie Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej. Badania zostały wykonane w ramach grantu nr 2016/21/B/ST8/00317 (2017-2020) finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki.

GlobalLogic Automotive Lab na ZUT

Podczas konferencji „IT in Automotive”, zorganizowanej przez firmę GlobalLogic 24 kwietnia 2018 r., zostało ogłoszone trójstronne partnerstwo pomiędzy GlobalLogic S.A., Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym w Szczecinie i Urzędem Miasta Szczecin. Celem zawartego porozumienia jest zbudowanie „GlobalLogic Automotive Lab” na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie.

Automotive jest ważnym obszarem działalności gospodarczej i badawczej dla Szczecina, Wydziału Informatyki i całej Uczelni, a także stanowi główny obszar działalności firmy GlobalLogic S.A. w Szczecinie.

GlobalLogic to lider w sektorze usług inżynierii oprogramowania i cyfrowej transformacji przemysłu. Inżynierowie firmy projektują i tworzą innowacyjne produkty, platformy, a także cyfrowe rozwiązania współczesnego świata, jak również projektują cyfrowy świat przyszłości. Polskie oddziały tej firmy specjalizują się w oprogramowaniu systemów wbudowanych oraz cyfrowej transformacji przemysłu, przede wszystkim dla takich branż, jak: motoryzacja, bezpieczeństwo, komunikacja, systemy wbudowane oraz finanse.

Laboratorium „GlobalLogic Automotive Lab” pomoże w dostarczeniu studentom wiedzy i umiejętności z zakresu nowoczesnych

samochodowych systemów wbudowanych oraz zintensyfikuje prace badawcze prowadzone na naszej uczelni, w tym w szczególności na Wydziale Informatyki.

Zdjęcie GlobalLogic

Młodzi mikrobiolodzy w Niemczech

Studenci III roku studiów stacjonarnych z kierunku mikrobiologia stosowana na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa mieli możliwość zwiedzania, 18 stycznia 2018 r., jednego z najbardziej restrykcyjnych laboratoriów rządowych w Niemczech, zlokalizowanego na wyspie Riems koło Greifswaldu. Organizatorem i merytorycznym opiekunem wyjazdu była prof. Jolanta Kiełpińska z Zakładu Gospodarki Rybackiej i Ochrony Wód. Rządowy Instytut Chorób Wirusowych Zwierząt należy do grupy laboratoriów referencyjnych UE (Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit das Friedrich-Loeffler-Institut).

Na miejscu prof. Cornelia Silaghi przedstawiła strukturę Instytutu i zakres jego działalności. Przekazała także studentom informacje na temat historii powstania tego ośrodka naukowego oraz możliwości badawczych i najnowszych odkryć naukowych. W historycznym gmachu biblioteki FLI studenci wysłuchali także wykładu dr. hab. Svena Bergmanna na temat obecnie prowadzonych projektów naukowych i aplikacyjnych oraz realnych zagrożeń związanych z charakterem prowadzonych badań. Po części teoretycznej, studenci zwiedzili wybrane pracownie specjalistyczne, gdzie mogli porozmawiać z pracownikami naukowymi Instytutu, a także ze stypendystami oraz doktorantami z Chin, Wietnamu i Niemiec.

Friedrich-Loeffler-Institut (FLI) jest niezależnym organem Federalnego Ministerstwa Żywności i Rolnictwa w Niemczech. Prace FLI koncentrują się na zdrowiu i dobrostanie zwierząt hodowlanych oraz na ochronie ludzi przed zoonozami, czyli infekcjami, które mogą przenosić się ze zwierząt na ludzi. FLI prowadzi badania podstawowe i aplikacyjne w różnych dziedzinach nauki. Jako federalny instytut badawczy i niezależna wyższa władza federalna w Ministerstwie ds. Żywności i Rolnictwa FLI pełni funkcję konsultacyjną, która zapewnia rządowi naukowe podstawy do podejmowania decyzji związanych z bezpieczeństwem zdrowia ludzi i zwierząt. Instytut prowadzi

Zwiedzanie laboratorium – po lewej: dr hab. Sven Bergmann, po stronie prawej – opiekun merytoryczny dr hab. Jolanta Kiełpińska, prof. nadzw., doktorantka mgr inż. Natalia Adamkowska oraz grupa przyszłych mikrobiologów

badania epidemiologiczne, przygotowuje również oceny ryzyka dotyczące różnych chorób zakaźnych zwierząt gospodarskich. FLI nie jest otwarty dla osób z zewnątrz, dlatego studenci chętnie skorzystali z możliwości spotkania, co było możliwe tylko dzięki ścisłej współpracy naukowej FLI i WNoŻiR od ponad dziesięciu lat. Wyposażenie, oprzyrządowanie oraz sprzęt laboratoryjny reprezentuje najwyższy światowy poziom. Wielu studentów wyraziło chęć odbycia praktyk w instytucie, co będzie na bieżąco ustalane z dr. hab. Svenem Bergmannem – kierownikiem Instytutu Medycyny Infekcyjnej.

*Tekst: Natalia Adamkowska
Zdjęcie: Kornelia Strzech*

Konkurs architektoniczny o Nagrodę Prezydenta Szczecina

Rozdanie nagród odbyło się w marcu br. w sali sesyjnej Rady Miasta. Do konkursu zgłoszono 30 prac inżynierskich i magisterskich. Oprócz Grand Prix komisja przyznała 8 równorzędnych wyróżnień. Sześć z nich trafiło do absolwentów Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT.

Nagrodę Główną przyznano Idze Prüffer za pracę magisterską pt. „Koncepcja rewitalizacji ulicy Kolumba w Szczecinie. Strategia działań wraz z przykładami sposobu kształtowania zabudowy”, wykonaną pod kierunkiem dr. inż. arch. Jarosława Bondara.

Wyróżnienia zdobyli: **Agata Ruchlewicz** za pracę pt. „Adaptacja starej olejarni w Szczecinie na funkcję mieszkalno-usługową”, wykonaną pod kierunkiem dr. hab. inż. arch. Grzegorza Wojtkuna; **Michał Czapiewski** za pracę pt. „Palmiarnia w Szczecinie”, wykonaną pod kierunkiem dr. inż. arch. Jana Tarczyńskiego, prof. ZUT; **Olga Konopliowa** za pracę pt. „Dworzec Górny” w Szczecinie – zagospodarowanie okolic placu Zawiszy Czarnego”, wykonaną pod kierunkiem dr. inż. arch. Jarosława Bondara; **Mariusz Zieliński** za pracę pt. „Hotel 5-gwiazdkowy – wieżowiec Szczecina”, wykonaną pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. arch. Adama M. Szymskiego; **Artur Górski** za pracę pt. „Projekt budynku informacji turystycznej wraz z ekspozycją panoram i map historycznych przy ul. Korsarzy w Szczecinie”, wykonaną pod kierunkiem dr. inż. arch. Krzysztofa Bizio; **Mikołaj Strzelczuk** za pracę pt. „Pawilon wystawowy”, wykonaną pod kierunkiem dr. inż. arch. Wojciecha Bala.

Strażacki Oskar dla studenta Wydziału Elektrycznego

Na warszawskim Torwarze, 11 maja 2018 r., odbyła się gala finałowa konkursu FLORIANY, podczas której ogłoszono zwycięzców II edycji Ogólnopolskiego Konkursu na Najlepsze Inicjatywy dla Społeczności Lokalnych z udziałem ochotniczych straży pożarnych i samorządów. W kategorii: Innowacje i innowacja cyfrowa zwyciężyła Grupa Poszukiwawczo-Ratunkowa OSP w Wołczkowie za projekt nowatorskiej aplikacji Centrum Akcji, którą stworzył, w ramach programu Samsung Labo, inż. Kamil Maliński – student Wydziału Elektrycznego i pierwszy beneficjent wydziałowego programu wspierania przedsiębiorczości studentów i absolwentów Start-Up_WE.

Stworzone przez pana Kamila narzędzie usprawnia fazę odpraw zespołów poszukiwawczych, umożliwia kontrolowanie ich czasu pracy, pozwala na wprowadzanie i aktualizowanie informacji dotyczących osoby zaginionej oraz śledzenie na bieżąco postępów jej poszukiwań.

FLORIANY to ogólnopolski konkurs poświęcony rozwojowi, edukacji i integracji środowisk lokalnych. Głównym przesłaniem i celem konkursu jest inspirowanie, prezentowanie oraz premiowanie działań na rzecz szeroko pojętego bezpieczeństwa, edukacji w dziedzinie niesienia pomocy i eliminowania zagrożeń, podnoszenia jakości życia mieszkańców małych i większych miejscowości, integracji i przeciwdziałania wykluczeniu, wspierania rozwoju i aktywizacji lokalnych środowisk.

Sukces SKN Zapachowej Jakości Powietrza

Podczas XLVII Międzynarodowego Seminarium Kół Naukowych w Olsztynie, które odbywało się w dniach 26–27 kwietnia 2018 r., Paula Felczak (studentka I roku studiów pierwszego stopnia na kierunku nanotechnologia) oraz Ewa Duber (studentka III roku studiów pierwszego stopnia na kierunku technologia chemiczna) zdobyły pierwsze miejsce w sekcji Kształtowanie i ochrony środowiska za prezentację pt. „Porównanie i ocena metod prezentacji odorantów oceniającym, możliwych do zastosowania w pomiarach z użyciem olfaktometrii dynamicznej”.

Podczas konferencji, Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT, reprezentowały również Aleksandra Mucha (studentka II roku studiów drugiego stopnia na kierunku inżynieria chemiczna), która w sekcji Kształtowanie i ochrona środowiska, zaprezentowała referat pt. „Kontrola sprawności olfaktometru z nietypowym wykorzystaniem chromatografii gazowej” oraz Aleksandra Antoniewicz (doktorantka II roku), która w sekcji doktoranckiej wygłosiła referat pt. „Analiza wpływu wybranych czynników na zmęczenie sensoryczne zespołu oceniającego zapach”.

Studentkie Koło Naukowe Zapachowej Jakości Powietrza działa na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT, przy Pracowni Zapachowej Jakości Powietrza, a opiekę naukową nad działalnością koła sprawuje dr inż. Małgorzata Friedrich.

Tekst: Dawid Dawidowicz

Zdjęcia: Aleksandra Antoniewicz.

Sukcesy kół naukowych we Wrocławiu

Studentckie koła naukowe Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu są organizatorami Międzynarodowej Konferencji SKN, która po raz 23 odbyła się w dniach 17–18 maja 2018 r.

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie był reprezentowany m.in. przez Studentckie Koło Naukowe Żywnościowców i Studentckie Koło Naukowe Hodowców Zwierząt Przeżuujących TAURUS działające na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt. Pierwsze miejsce w sesji referatowej w Sekcji Biologii i hodowli zwierząt zajęli studenci reprezentujący oba koła: Katarzyna Pszczoła i Filip Hilariski, którzy wspólnie zaprezentowali wyniki badań nt. „Wpływ żywienia na wyniki produkcyjne bydła mięsnego rasy angus”. Warto podkreślić, że jest to kolejne zwycięstwo SKN Żywnościowców na konferencji organizowanej przez SKN Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Opiekę naukową nad

działalnością Studentckiego Koła Naukowego Żywnościowców sprawuje dr hab. inż. Wioletta Biel, a opiekę naukową nad działalnością Studentckiego Koła Naukowego Hodowców Zwierząt Przeżuujących TAURUS – dr hab. inż. Ewa Czerniawska-Piątkowska.

Na konferencji we Wrocławiu naszą uczelnię reprezentowały także Karolina Rutkowska i Barbara Schwichtenberg, studentki Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa ze Studentckiego Koła Naukowego Dietetyków. W sesji referatowej Sekcji biotechnologii, technologii żywności i żywienia człowieka zaprezentowały wyniki badań nt. „Ocena wybranych czynników ryzyka nadciśnienia tętniczego w grupie pacjentów poradni kardiologicznej”, zajmując II miejsce. Studentckie Koło Naukowe Dietetyków działa przy Zakładzie Podstaw Żywienia Człowieka na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT. Opiekunami koła są: dr inż. Anna Bogacka oraz dr inż. Anna Sobczak-Czysz.

Paweł Grochocki laureatem konkursu „Seeds for the Future” w Polsce

W siedzibie Huawei Polska w Warszawie 10 maja 2018., odbyła się gala wręczenia dyplomów laureatom V edycji konkursu „Seeds for the Future” w Polsce.

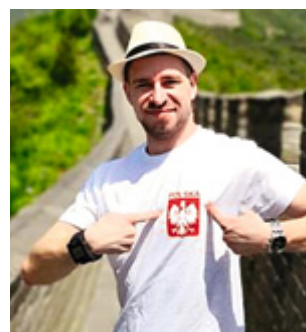
Z przyjemnością informujemy, że na warsztaty technologiczne w głównej siedzibie Huawei w Shenzhen (Chiny) pojechał student Wydziału Elektrycznego ZUT inż. Paweł Grochocki. Jego projekt konkursowy został uznany za najlepszy w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych. Laureatem konkursu został również Krzysztof Palczewski – student Wydziału Informatyki ZUT w Szczecinie.

Gośćmi honorowymi gali byli: Jacek Frankowski z Departamentu Kompetencji Cyfrowych w Ministerstwie Cyfryzacji, dr inż. Wojciech Kamieniecki – dyrektor Instytutu Badawczego NASK, Marcin Boche-

nek – dyrektor Pionu Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego NASK.

Program „Seeds for the Future” to międzynarodowa inicjatywa firmy Huawei, której celem jest wspieranie edukacji technologicznej wśród studentów uczelni technicznych. Program umożliwia wyłonienie najzdolniejszych studentów oraz udostępnienie im wiedzy i doświadczenia ekspertów Huawei podczas warsztatów i szkoleń. Ponadto laureaci programu zyskują możliwość odbycia praktyk i rozwoju kariery w firmie Huawei Polska.

Serdecznie gratulujemy!

Szczecińskie Laboratorium w służbie środowisku

Z dr. hab. inż. Adamem Koniuszym, prof. ZUT, pomysłodawcą Laboratorium Odnawialnych Źródeł Energii, działającego na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, rozmawia Szymon Pewiński

Kiedy pojawił się pomysł na Laboratorium OZE i czym się ono zajmuje?

Pomysł zrodził się rok temu i wynikał z zainteresowania problematyką OZE w kontekście zarówno badań naukowych, jak i konieczności realizacji zajęć dydaktycznych dla studentów kierunku OZE na naszym wydziale. Potrzebowaliśmy nowoczesnej i atrakcyjnej bazy dydaktycznej, spełniającej najnowocześniejsze standardy kształcenia. Dzięki realizacji naszej koncepcji udało się taką bazę zbudować.

Laboratorium ma służyć szeroko pojętej edukacji ekologicznej, przede wszystkim studentom naszego wydziału, także innych wydziałów ZUT w Szczecinie oraz innych uczelni. W ramach podpisanych umów partnerskich z wieloma szkołami średnimi o profilu kształcenia związanym z OZE planujemy także wykorzystanie Laboratorium do zajęć praktycznych dla młodzieży szkolnej. Inną

grupę odbiorców stanowią osoby bezpośrednio związane z instalacjami, jakie posiadamy. Mam tu na myśli firmy zajmujące się dystrybucją, sprzedażą i serwisowaniem urządzeń działających dziś w naszym laboratorium.

Z jakich technologii i narzędzi Państwo korzystają? Czy są wśród nich takie, których nie można znaleźć w innym miejscu w naszym kraju?

Posiadamy dwa układy mikrokogeneracyjne do zastosowań w instalacjach domowych. W każdym z nich możliwa jest produkcja energii elektrycznej i ciepła użytkowego. Pierwszy z układów bazuje na wykorzystaniu silnika Stirlinga. W drugim wykorzystana jest technologia ogniwa paliwowego. Obydwa moduły zasilane są gazem ziemnym, co sprawia, że ilość emitowanych substancji szkodliwych do środowiska jest minimalna. Warto nadmienić, że sprawność urządzeń jest bardzo wysoka, co przy obecnej (niskiej) cenie gazu ziemnego pozwala konkurować cenowo z energią zakupioną z zakładu energetycznego.

Oprócz tego w Laboratorium posiadamy niskoemisyjny piec na biomasę (pelet drzewny) wyposażony w innowacyjny palnik zgazowujący.

Dzięki takiemu rozwiązaniu spalana biomasa nie emituje do atmosfery pyłów, które m.in. są odpowiedzialne za powstawanie smogu.

Odrębnym elementem Laboratorium jest prototypowa instalacja do hodowli glonów i pozyskiwania z nich biopaliw. Przy wykorzystaniu dwutlenku węgla, światła słonecznego oraz odpadów, pochodzących np. z oczyszczalni ścieków, potrafimy wyhodować glony, które później, podczas dalszej przeróbki, można przetworzyć na biopaliwa zasilające np. silnik spalinowy. Posiadane urządzenia nie są nowe na świecie, jednak w Polsce niewiele jest miejsc, w których można produkować paliwo z glonów czy dokonać konwersji gazu ziemnego na „prąd” w warunkach domowych.

Nad jakimi zagadnieniami z zakresu OZE prowadzi Państwo własne badania? Czy możemy mówić o pierwszych wnioskach lub odkryciach ważnych dla instalacji OZE?

Obecnie staramy się skupiać na badaniach związanych z możliwościami ograniczenia zjawiska smogu poprzez zastosowanie pieców na biomasę, wykorzystujących zjawisko zgazowania. To dwustopniowy proces, który w pierwszym etapie pozwala na uzyskanie łatwopalnego gazu, a później następuje spalanie tego gazu w wymienniku ciepła praktycznie bez produktów odpadowych (pyłów), które, jak wiemy, powstają przy spalaniu opału niskiej jakości w starych piecach węglowych. Pierwsze próby badań w tym zakresie są bardzo obiecujące.

Jednak z naukowego punktu widzenia znacznie ciekawszym zagadnieniem, nad którym pracujemy, jest produkcja biopaliw III generacji z alg. Warto nadmienić, że efektywność produkcji glonów, w porównaniu z najbardziej wydajnymi gatunkami roślin energetycznych, jest przynajmniej kilkadziesiąt razy większa. Doskonałą posiadaną technologię, można by wytwarzać biopaliwa na terenach zdegradowanych, utylizując jednocześnie odpady z oczyszczalni ścieków itp. Uważam, że jest to kierunek, w którym warto prowadzić badania naukowe. Prowadzone prace wymagają sporych nakładów finansowych, jednak, co prawda jeszcze w małej skali, ale udało się nam pozyskać biopaliwo III generacji, wytworzone tą metodą.

Czy technologie, wyniki badań opracowywane w Laboratorium da się wykorzystać na szerszą skalę? W jakim zakresie? A może już są wykorzystywane?

Oczywiście, że tak. Naszym zadaniem jest promowanie niskoemisyjnych i wysoko sprawnych technologii w pozyskiwaniu energii z OZE. Wszystkie nasze urządzenia spełniają te kryteria. Naszym celem jest wykazanie (poprzez działalność edukacyjną) skuteczności tych technologii i zachęcenie potencjalnych odbiorców do ich zakupu i stosowania głównie dla dobra środowiska przyrodniczego.

Udało się Państwu pozyskać fundusze na badania z WFOŚiGW w Szczecinie, ale też od sponsorów. Laboratorium to wyjątek czy może szansa, że tego rodzaju przedsięwzięcia uda się w naszym kraju rozwijać?

Oprócz WFOŚiGW bardzo wsparły nas PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna w Bełchatowie oraz Zachodniopomorska Izba Rolnicza. Wszystkie te instytucje są bardzo zaangażowane w promowanie działań innowacyjnych z zakresu OZE, ponieważ dostrzegają realne zagrożenie dla środowiska przyrodniczego. Mam nadzieję, że jest to nie wyjątek, tylko początek. Mamy jeszcze wiele pomysłów na nowoczesne instalacje do Laboratorium, dlatego bardzo liczymy na wsparcie naszych obecnych i nowych sponsorów.

Z jednej strony jesteśmy zobowiązani wymogami UE dotyczącymi produkcji energii z OZE, z drugiej strony wiemy, że energia ze źródeł odnawialnych jest po prostu droższa od energii pozyskiwanej ze źródeł konwencjonalnych. Z punktu widzenia naukowca: w którą stronę powinno pójść „polskie OZE”?

Pomijając politykę energetyczną Polski, na temat której nie chciałbym się wypowiadać, uważam, że udział nośników OZE będzie dla Polski taki – podam w kolejności od największego: biomasa (głównie dla celów grzewczych, ale także do celów produkcji biopaliw), słońce (głównie fotowoltaika), wiatr (tylko duże farmy wiatrowe), a na końcu geotermia.

Jeśli chodzi o ceny jakichkolwiek instalacji OZE, to rzeczywiście są one wysokie. Można jednak zauważyć pewien spadek cen w zakresie instalacji fotowoltaicznych. Wynika on głównie z dużej podaży paneli PV produkowanych w krajach Dalekiego Wschodu. Pamiętajmy także o konieczności ochrony środowiska przyrodniczego i świadomości ekologicznej. Jestem pewien, że świadomość ta wzrasta proporcjonalnie do kwoty wsparcia finansowego instalacji OZE.

A tak całkiem poważnie, uważam, że przy tym tempie emisji zanieczyszczeń, jakie dziś fundujemy środowisku, kosztowne na dzień dzisiejszy, ale niskoemisyjne technologie mogą okazać się jedynym rozwiązaniem alternatywnym na skutki spalania paliw kopalnych.

Rozmowa ukazała się w dodatku „OZE w obliczu zmian” miesięcznika Przegląd Komunalny 2018, nr 5

Modernizacja systemu szkolnictwa wyższego Konferencja „OLA Luxembourg”

Unia Europejska, w ramach programu modernizacji systemu szkolnictwa wyższego w Europie, przyjęła ambitny cel, jakim jest osiągnięcie wzrostu liczby mobilnych studentów do roku 2020. Podczas gdy w niektórych państwach członkowskich liczba 20% jest daleka od osiągnięcia, w innych, takich jak Wielkie Księstwo Luksemburga, ponad 95% studentów spędza część swoich studiów za granicą. Z podnoszeniem poziomu mobilności wiąże się znaczne zwiększenie obciążenia administracyjnego instytucji szkolnictwa wyższego, w związku z czym pojawia się potrzeba usunięcia różnego

rodzaju przeszkód w tym procesie. Na ten temat w dniach 26–27 października 2017 r. w Luksemburgu odbyła się konferencja pt. „Digitalising student mobility in the 21st century – OLA Luxembourg”, zorganizowana przez European University Foundation¹ oraz University of

¹ European University Foundation (EUF) to sieć 23 uniwersytetów działających w 16 krajach. Promuje ona różnorodność i uczciwość społeczną w szkolnictwie wyższym; ma na celu także przyspieszenie modernizacji Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego; <http://uni-foundation.eu/>

Uniwersytet w Luksemburgu, Kampus Belval
Źródło: https://www.wen.uni.lu/university/moving_to_belval/belval_campus_photos

Luxembourg², a także Erasmus Students Network. W Kampusie Belval w Luksemburgu spotkali się przedstawiciele ponad 100 europejskich uczelni. ZUT reprezentowali dr Joanna Hernik – pełnomocnik JM Rektora ZUT ds. współpracy dydaktycznej z zagranicą oraz dr inż. Remigiusz Olejnik – pełnomocnik dziekana Wydziału Informatyki ds. współpracy dydaktycznej z zagranicą (wyjazd dofinansowany ze środków programu Erasmus+).

Głównym tematem konferencji był projekt „The online learning agreement project”, finansowany w latach 2014–2017 ze środków Komisji Europejskiej. Chodzi o umożliwienie studentom przygotowania porozumień o programie zajęć (LA) w ramach systemu online, który będzie także platformą komunikacyjną między uczelnią wysyłającą a uczelnią przyjmującą. Usprawnienie sporządzania i podpisywania dokumentów mobilnościowych przez zainteresowane strony wydaje się kwestią pilną, ponieważ w Europie 25% wszystkich LA nie jest podpisywanych przed wyjazdem, a kolejnych 71% jest zmienianych podczas pobytu. Generuje to ogromny przepływ dokumentów papierowych. Nowoczesne technologie pozwoliłyby na uniknięcie umieszczania w dokumentach błędnych informacji (wszystko byłoby weryfikowane przez system), a także zaoszczędziłyby czas i materiały.

² Uniwersytet w Luksemburgu: założony w 2003 roku, obecnie ma ok. 6200 studentów, w tym 3200 z zagranicy ze 115 krajów; działa w trzech kampusach, oferuje dwu- i trzy-letnie kierunki studiów; na studiach pierwszego stopnia studenci mają obowiązek spędzić 1 semestr za granicą.

W pierwszy dniu konferencji zaprezentowano projekt Online learning agreement, omówiono fazy testowania na Uniwersytecie w Luksemburgu i zaprezentowano partnerski projekt „Erasmus without paper”, a następnie przedstawiono narzędzia demo LA online – prelegenci pokazywali sposoby użycia platformy OLA z punktu widzenia uczelni wysyłającej, przyjmującej oraz samego studenta, a także wpływ wdrożenia projektu na pracę administracyjną na uczelniach. Przedstawiono także wizję całej platformy w przyszłości.

Dzień drugi to zajęcia warsztatowe: uczestnicy konferencji sami mogli przetestować funkcjonowanie OLA, wcielając się w rolę pracowników uczelnianych biur międzynarodowych, koordynatorów, nauczycieli akademickich oraz samych studentów.

Oceniając wyniki projektu od strony użytkowników – stwierdzić trzeba, że, mimo dobrego pomysłu i ciekawych rozwiązań aplikacyjnych (np. OLA na telefon studenta) – platforma jest jeszcze niedopracowana i że niektóre moduły nie działają. Dla przykładu: wszystkie uczelnie biorące udział w programie Erasmus+ muszą być wpisane do systemu – części uczelni greckich nie było. ZUT wprawdzie był wymieniony jako uczestnik programu, ale nie można było aktywować konta pozwalającego na testowanie platformy, ponieważ w ciągu 2 dni nie otrzymaliśmy kodu aktywującego (dotarł po tygodniu, a powinien być wysyłany od razu automatycznie). Ponadto twórcy projektu zapomnieli, że mobilności w ramach programu Erasmus+ obejmują także praktyki studenckie i wymianę wykładowców, a nic na ten temat w OLA nie ma. Łącznie z programem zajęć student musi także przygotować zgłoszenie, wniosek o akademik oraz *transcript of records* – w obecnej platformie OLA nie ma na to miejsca. W związku z tym, oceniamy cały projekt dość krytycznie, tym bardziej, że uzyskanie dzisiejszego poziomu zajęło twórcom niemal 3 lata. Ile lat będzie potrzeba, by system dopasować do kompleksowych potrzeb uczelni? Nie wiadomo. Chociaż z pewnością do tego typu zmiany musimy być przygotowani.

Joanna Hernik
pełnomocnik Rektora
ds. współpracy dydaktycznej z zagranicą

Pomorska Konferencja OPEN SCIENCE – otwartość w udostępnianiu zasobów wiedzy i promocja dorobku naukowego

W Pomorskiej Konferencji Open Science, której tematem była otwartość w udostępnianiu zasobów wiedzy i promocja dorobku naukowego, uczestniczyły również przedstawicielki Biblioteki Głównej ZUT. Dwudniowe spotkanie (23–24 października 2017 r.) z udziałem bibliotekarzy z uczelni wyższych z całego kraju, miało miejsce na Politechnice Gdańskiej i było pierwszym tego typu spotkaniem w Gdańsku, które będzie organizowane cyklicznie raz w roku. Prelegentami byli w większości gospodarze konferencji, czyli pracownicy Biblioteki Politechniki Gdańskiej oraz radca prawny, a także przedstawiciele wydawnictw.

Politechnika Gdańska, jedna z wiodących uczelni technicznych w Polsce, zaprezentowała swój nowatorski portal MOST WIEDZY – Multidyscyplinarny Otwarty System Transferu Wiedzy, który omówiła dyrektor Biblioteki PG dr Anna Wałek. Jest to platforma publikacji pracowników Politechniki Gdańskiej (www.mostwiedzy.pl), utworzona wraz z uczelnianym Centrum Usług Informatycznych, w ramach którego uruchomione zostanie repozytorium Open Access. Portal powstał dzięki projektowi z funduszy UE z programu

operacyjnego „Polska cyfrowa 2014–2020”. Open Science, czyli otwarta nauka, zakłada przyjęcie zasady otwartości na wszystkich etapach pracy i komunikacji naukowej. Przez otwartość rozumiemy dostępność zasobów naukowych, która jest połączona z brakiem barier prawnych i ekonomicznych, mogących ograniczać możliwości ich wykorzystania. Przewodnie hasło konferencji brzmiało „Wiedza jest bezużyteczna, jeśli nie jest dostępna” – jak wielkie możliwości w społeczeństwie informacyjnym niesie ze sobą Open Access, czyli szeroki i bezpłatny dostęp do publikacji naukowych, które mają postać elektroniczną online w celu swobodnego dostępu dla naukowców, badaczy, wykładowców, studentów i wszystkich osób poszukujących wiedzy. Open Access rozwija gotowość naukowców i badaczy do publikowania owoców swojej pracy za darmo w czasopiśmie naukowych na rzecz szerzenia wiedzy.

Ważnym gościem konferencji była Vanessa Proudman, dyrektor SPARC Europe. Jest to europejska organizacja non-profit, składająca się z różnych instytucji naukowych, konsorcjów bibliotecznych, organizacji finansujących, instytutów badawczych oraz wydawców,

w której wszyscy zobowiązali się do realizacji otwartego dostępu i otwartej nauki. Vanessa Proudman, mająca 20-letnie doświadczenie w pracy z wieloma wiodącymi bibliotekami uniwersyteckimi na całym świecie, mówiła o otwartych badaniach (Open Research), na jakim etapie są dzisiaj i jak się zmieniał proces badań w ciągu ostatniego 10-lecia, gdy wzrasta poparcie dla otwartego dostępu i otwartej nauki oraz gdy wzrasta liczba organizacji działających na rzecz Open Access.

Kolejny wykład przedstawił wykładowca z Politechniki Gdańskiej, dr hab. inż. Krzysztof Leja, przedstawiając Open Access, czyli otwarty dostęp jako element społecznej odpowiedzialności uczelni, w której w finansowaniu dominuje udział środków z budżetu państwa; w najbliższej przyszłości niezbędne będzie utworzenie uniwersytetu przedsiębiorczego – czyli regulacje państwa są średnie, a władza i rola rektora powinna być wzmocniona.

Narodowe programy wspierające Open Access – Springer Open Choice oraz SCOAP3 zaprezentowała mgr Magdalena Szuflika-Żurawska, bibliotekarka z Politechniki Gdańskiej, która mówiła również o otwartych danych badawczych (Open Research Data), jak można

je ponownie wykorzystywać, modyfikować i redystrybuować, mając do nich wolny dostęp.

Kolejny wykład to wystąpienie radcy prawnego dr. Krzysztofa Siewicza, członka Fundacji Nowoczesna Polska, autora wielu uznanych publikacji dotyczących praw autorskich i wolnych licencji w udostępnianiu zasobów nauki. Politykę Komisji Europejskiej względem Open Access oraz proponowane kierunki zmian omówiła Renata Downar-Zapolska z Regionalnego Punktu Kontaktowego Programu Ramowego UE HORYZONT 2020, przedstawiając także źródła finansowania opłat w Open Access. Drugiego dnia odbyły się warsztaty komputerowe dotyczące udostępniania i promowania dorobku naukowego w repozytorium MOST WIEDZY; zaprezentowano, jak pracownicy Politechniki Gdańskiej po zalogowaniu się do serwisu publikują swój dorobek, przedstawiono korzyści, jakie wynikają z powstania takiego projektu – zarówno dla pracowników uczelni, jak i dla przedsiębiorstw i biznesmenów poszukujących wiedzy.

*Małgorzata Kępka
Ośrodek Informacji Patentowej
i Normalizacyjnej*

Biblioteki świata

Biblioteka chroni przeszłość i tworzy przyszłość
M. Gorman

Chińska Biblioteka Narodowa

Biblioteka Azji, która przechowuje największą światową kolekcję chińskiej literatury. Jej zbiory liczą prawie 29 milionów książek. Założono ją w 1909 r. w Pekinie. Ciekawostką jest to, iż niewielka część jej zbiorów zapisana jest na żółtych skorupkach. Kolekcja Chińskiej Biblioteki Narodowej obejmuje podręczniki i książki w ponad 115 językach.

Biblioteka Kongresu Stanów Zjednoczonych

Największa biblioteka na świecie, skupiająca w swoich zbiorach ponad 33 miliony książek, nagrań, map i rękopisów. Powstała w 1800 roku. Znajduje się w Waszyngtonie i jest jednocześnie najstarszą biblioteką w Stanach Zjednoczonych. Zatrudnia 5000 pracowników.

Narodowa Biblioteka Niemiec we Frankfurcie

Posiada kolekcję 18,5 miliona pozycji. W swoich zbiorach ma dosłownie wszystko, co wiąże się z Niemcami, wliczając pozycje z czasów I i II wojny światowej i książek propagandowych ze wszystkich krajów zamieszanych w te wojny. Niemiecka Biblioteka Narodowa znajduje się właściwie w trzech miastach, tj. we Frankfurcie, w Berlinie i Lipsku.

W bibliotece Wydziału Techniki Morskiej i Transportu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, z okazji XIV Ogólnopolskiego Tygodnia Bibliotek – corocznej akcji popularyzacji książek i czytelnictwa – zatytułowanej w tym roku „Biblioteka. Oczywiście!”, zespół biblioteki WTMiT zaprezentował wystawę „Biblioteki świata”. Ekspozycję zorganizowano na podstawie zbiorów własnych biblioteki oraz Książnicy Pomorskiej w Szczecinie.

Na wystawie zaprezentowano zdjęcia różnych bibliotek świata wraz z ich opisem. Głównym kryterium wyboru była wielkość biblioteki jako budowli oraz ilość i jakość zbiorów. Biblioteki mieszczą się często w gmachach będących cennymi zabytkami architektury bądź są przykładami nowoczesnych, funkcjonalnych rozwiązań budownictwa bibliotecznego. Oprócz największych bibliotek świata, którymi są bez wątpienia biblioteki narodowe, na wystawie znalazły się także zdjęcia bibliotek mniejszych, urzekające swoją atrakcyjnością i ciekawymi rozwiązaniami. Wśród nich na uwagę zasługują między innymi:

Stacja Kultura w Rumi

Powstała w 2014 roku na dworcu w Rumi (woj. pomorskie). Jej wystrój dopasowany jest do modernistycznego charakteru budynku dworca wzniesionego w 1958 roku. Dworzec w Rumi odrodził się jako połączenie stacji kolejowej i nowoczesnego centrum kultury. Dodajmy, iż Stacja Kultura w prestiżowym amerykańskim konkursie Library Interior Design Awards w roku 2016 została uznana za najpiękniejszą bibliotekę świata w kategorii „Single Space Design”.

Wystawę wzbogaciły publikacje zbieżne z jej tematem. Znalazły się na niej książki opisujące księżnice narodowe świata, w tym Bibliotekę Narodową w Warszawie. Stanowią one szczególną kategorię bibliotek, pełnią funkcję centralnej biblioteki państwa. Mają długi rodowód historyczny – ich początki związane są z bibliotekami władców, królów, książąt. Biblioteki te są wizytówkami państwa, które finansuje ich bogatą działalność i dba o ich rozwój. Nie zabrakło także publikacji o Książnicy Pomorskiej im. Stanisława Staszica w Szczecinie, instytucji kultury i centralnej biblioteki regionu Pomorza Zachodniego, jednej z największych w Polsce.

Podczas wystawy można było też zapoznać się z informacjami dotyczącymi historii książki na przestrzeni dziejów – od glinianych tabliczek po e-booki, zgłębić wiedzę z zakresu biblioterapii, a w dziełach Umberto Eco – znanego włoskiego filozofa i bibliofila – znaleźć odpowiedź między innymi na pytania: Jaka powinna być biblioteka idealna? Czy książka przetrwa pomimo pojawienia się internetu?

Na wystawie prezentowano również publikacje na temat wyjazdów szkoleniowych bibliotekarzy Biblioteki Głównej ZUT w Szczecinie oraz innych bibliotek szkół wyższych naszego regionu do różnych bibliotek w kraju i za granicą, które ukazały się w czasopiśmie.

Ekspozycja została wzbogacona licznymi ciekawymi, bardziej lub mniej znanymi sentencjami o książce i bibliotece.

Ciesząc się dużym zainteresowaniem wystawę prezentowano od 8 do 31 maja 2017 roku.

*Tekst i zdjęcia: Jolanta Smyczyńska, Jolanta Tamborska
Biblioteka Wydziału Techniki Morskiej i Transportu ZUT
w Szczecinie*

Czterdzieści lat z przestrzenią i krajobrazem

W poniedziałek 23 kwietnia 2018 r. w Galerii Architektów Forma odbył się wernisaż wystawy dorobku twórczego dr inż. arch. Heleny Freino „40 lat z przestrzenią i krajobrazem”. Zaprezentowano wybrane projekty autorki – wśród nich pierwsze, które udało się zachować w formie fizycznej lub odtworzyć z klisz fotograficznych oraz najnowsze. Czterdzieści lat to dwa pokolenia, to okres zmian doktryn urbanistycznych oraz trendów ideowych i stylistycznych w architekturze. Stałym elementem w twórczości autorki jest kształtowanie przestrzeni w zgodzie z naturą. Jej troska o krajobraz objawiała się już w pracy magisterskiej, także w doktoracie oraz w jeszcze nieopublikowanej monografii „Tworzenie indywidualnego krajobrazu i tożsamości miast XXI wieku”. Prezentowany na wystawie dorobek obejmuje wiele opracowań urbanistycznych m.in. dla miejscowości byłego województwa poznańskiego, Trzebiatowa, Świnoujścia, Szczecina.

Chciałoby się zacytować szlagier z popularnego niegdyś serialu telewizyjnego: „Czterdzieści lat minęło jak jeden dzień...” Prezentowane na wystawie prace odzwierciedlają zainteresowania i preferencje zawodowe autorki, obrazują wykonane plany, projekty, koncepcje,

operaty i opracowania studialne z 40 lat. To okres niemal ciągłego sprzężenia twórczej praktyki zawodowej z pracą naukowo-dydaktyczną.

Helena Freino, dr inż. architekt, urbanistka, absolwentka Politechniki Szczecińskiej. Pracę doktorską obroniła na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej w 1994 r. Pracowała m.in. w Biurze Studiów i Projektów Zagospodarowania Przestrzennego Województwa w Szczecinie, Powiatowej Pracowni Urbanistycznej w Gnieźnie, Wojewódzkim Biurze Planowania Przestrzennego w Poznaniu. Autorka kilkudziesięciu opracowań planistycznych w różnych skalach i o różnicowanej specyfice, a także wielu opracowań studialnych, operatów, koreferatów i opinii eksperckich. Autorka kilkudziesięciu publikacji naukowych – krajowych i zagranicznych. Działaczka ISOCARP (International Society of City and Regional Planners). Prezes Szczecińskiego Oddziału Towarzystwa Urbanistów Polskich (TUP) w latach 2009–2012.

*Tekst: Paweł Rubinowicz
Zdjęcia: Klara Czyńska*

Futsal mężczyzn

W Toruniu, w dniach 25–28 stycznia 2018 r., odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski w Futsalu Mężczyzn (półfinał A). Reprezentacja piłkarzy Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, wygrywając rozgrywki środowiskowe, jechała na mistrzostwa z dużym apetytem na zajęcie dobrego miejsca. Oczekiwania ostudziło nieco losowanie, gdyż w naszej grupie znalazły się dwie bardzo silne drużyny: Akademii Wychowania Fizycznego (AWF) z Poznania i Uniwersytetu Gdańskiego (UG), które w ostatniej edycji zajęły miejsca na podium. Okazało się później, że także w tym roku obydwaj nasi grupowi przeciwnicy (UG i AWF Poznań) zagraли w finale; po rzutach karnych zwyciężył AWF Poznań. Największym ciosem, tuż przed wyjazdem, okazało się to, że ze składu wypadło dwóch podstawowych zawodników. W rozgrywkach grupowych nasi studenci uzyskali następujące wyniki: 1 : 9 z UG i 3 : 9 z AWF Poznań. ZUT zwyciężył 4 : 0 z Akademią Ekonomiczną z Poznania. Po zajęciu III miejsca w grupie spotkaliśmy się z Akademią Morską ze Szczecina z wynikiem 3 : 5, a w walce o 11 miejsce rozegraliśmy mecz z bardzo dobrą drużyną Politechniki Gdańskiej. Pomimo że jeszcze na 1,5 minuty przed końcem meczu prowadziliśmy 4:2, studenci z Gdańska doprowadzili do remisu 4 : 4. Na 20 sekund przed końcem meczu wystąpił ewidentny błąd sędziego, który nie odgwiżdżał zagrania ręką przez studenta z Gdańska, co potwierdzili również sami piłkarze i trener drużyny przeciwnej. Ostatecznie w rzutach karnych przegraliśmy 3 : 4. Mimo przebiegu rozgrywek, oceniając zespół, podkreślam bardzo ambitną postawę naszych piłkarzy i bardzo dobrą atmosferę w zespole.

*Zbigniew Mytkowski
trener drużyny futsalu*

Rugbyści z sukcesami

Turniej z okazji 10-lecia Rugby AZS ZUT, który odbył się 25 listopada 2017 r. w rześmistym deszczu, przyniósł wygraną drużyny ZUT. Nasi rugbyści pokonali przeciwników z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza (UAM) z Poznania i Rugby Klub (RK) Szczecinek. W meczu „piętnastek” AZS ZUT znów triumfował, zwyciężając 32 : 0 połączone siły UAM i RK Szczecinek.

Nasza drużyna zwyciężyła w mistrzostwach rozgrywanych w hali SWFiS ZUT 13 stycznia 2018 r. W rozgrywkach brało udział osiem

drużyn. Po pełnym emocji finałowym meczu pomiędzy, AZS ZUT Rugby Szczecin a Kaskadą Szczecin Rugby Klub, odnieśliśmy zwycięstwo. Na trzecim miejscu w rywalizacji uplasował się zespół Barbarians. Jest to już piąte nasze zwycięstwo w historii mistrzostw. W Greifswaldzie, 28 stycznia 2018 roku, rugbyści z ZUT zajęli I miejsce w Towarzyskim Turnieju Touch Rugby. Drużynie prowadzonej przez Tadeusza Stańkiewicza gratulujemy i życzymy dobrej passy.

Agnieszka Parol

32. Memoriał Waldemara Krasonia

W cyklicznie rozgrywanym Memoriale im. Waldemara Krasonia w Koszykóвке, rozegranym 9 grudnia 2017 r. w hali Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego (PUM) przy ul. Dunikowskiego, po raz pierwszy rozegrano turniej w formie koszykówki trzysobowej, systemem gry każdy z każdym. Zawodniczki ZUT zajęły II miejsce, plasując się za drużyną PUM. Trzecie miejsce zajęła drużyna Uniwersytetu Szczecińskiego. Zespół prowadzi Joanna Trubiłko.

Agnieszka Parol

Akademickie Mistrzostwa Polski w ergometrze wioślarskim

W Akademickich Mistrzostwach Polski w ergometrze wioślarskim, rozgrywanych w tym roku w Warszawie w dniach od 14 do 15 kwietnia, Klaudia Kaczorek zdobyła srebrny medal w klasyfikacji indywidualnej w wadze open, w typie uczelni technicznych, i czwarte miejsce w klasyfikacji generalnej. Gratulujemy pani Klaudii i przypominamy, że powtórzyła ubiegłoroczny sukces. Słowa uznania również dla trenera Grażyny Marchlewskiej.

Tekst: Agnieszka Parol

Zdjęcie: Grażyna Marchlewska

Biegi przełajowe

W Siemianowicach, 24 marca 2018 r., odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski (AMP), w biegach przełajowych. Zawody rozegrano na czterech dystansach: kobiety – 3000 m i 6000 m, mężczyźni – 4500 m i 9000 m. Na dystansie 3000 m kobiet wystartowało 158 zawodniczek, w tym pięć reprezentujących ZUT. Trasa była bardzo wymagająca, z licznymi podbiegami i grząskimi odcinkami. Mimo trudnych warunków na trasie, doskonale poradziła sobie Aleksandra Wiktorczyk, która w klasyfikacji generalnej zajęła dziewiąte miejsce, a w klasyfikacji uczelni technicznych zdobyła złoty

Brydż sportowy

Reprezentacja Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie zajęła II miejsce w zmaganiach brydżystów w ramach Akademickich Mistrzostw Województwa Zachodniopomorskiego w lidze międzyuczelnianej w sezonie 2017/2018. Gospodarze imprezy z Uniwersytetu Szczecińskiego (US) nieznacznie wyprzedzili naszych graczy oraz Akademię Morską.

Rywalizacja składała się z krótkich, osobnych turniejów (na IMP-y i maksy), w których punktowały po dwa najlepsze duety z każdej uczelni. W pierwszym turnieju wystartowało 14 par, a zwyciężyli reprezentanci US – Jacek Batóg z Wojciechem Bondarewiczem. W drugim turnieju, na zapis maksymalny, w stawce 12 duetów najlepszymi okazali się pracownik ZUT Krzysztof Lubkowski i zaprzyjaźniony z ZUT Wiesław Pasewicz. Łącznie najwyższy rezultat uzyskali studenci US: Marcin Dziembor i Radosław Maćczak. W zawodach wzięło udział 28 brydżystów.

Drużyna ZUT wystąpiła w składzie: dr inż. Małgorzata Garbiak, dr hab. inż. Krzysztof Lubkowski, prof. dr hab. inż. Urszula Narkiewicz, dr Wiesław Pasewicz.

Jakub Więkowski

medal. W klasyfikacji drużynowej open na 46 uczelni sklasyfikowanych nasze dziewczęta zajęły 20 miejsce, a w klasyfikacji drużynowej uczelni technicznych na 12 uczelni uplasowały się na wysokim szóstym miejscu.

W klasyfikacji drużynowej mężczyzn zajęcie wyższego miejsca uniemożliwiła nam absencja naszego najlepszego biegacza Pawła Pankratowa, który nie mógł wystartować z powodu kontuzji. Warto zaznaczyć, że jednym z etapów przygotowań do AMP był udział naszych zawodników w cyklu biegów „Biegaj razem z nami”. Biegi

odbywały się jesienią i zimą; zakończenie nastąpiło 12 kwietnia 2018 r. na trasie przy ulicy Tenisowej, obok hali sportowej. W II edycji biegów przełajowych z cyklu „Biegaj razem z nami” o Puchar Prezesa Klubu Uczelnianego AZS ZUT najlepsi okazali się Aleksandra Wiktorczyk i Mateusz Wieczorek. Rywalizację biegaczek i biegaczy zamknął siódmy bieg. W zawodach wzięli udział zarówno studenci, jak i pracownicy ZUT, łącznie 24 panie i 23 panów. W finałowym biegu honorowym starterem był Rektor Jacek Wróbel, który najlepszym biegaczom wręczył puchar. W klasyfikacji generalnej na podium

stanęli w kategorii kobiet: 1. Aleksandra Wiktorczyk, 2. Kornelia Suchorab, 3. Milena Wańkowska; w kategorii mężczyzn: 1. Mateusz Wieczorek, 2. Rafał Miśkiewicz, 3. Władysław Polishchuk.

Gratulujemy zwycięzcom i wszystkim uczestnikom. Zachęcamy społeczność akademicką do uczestnictwa w kolejnych edycjach biegów przełajowych. Biegaj razem z nami!

*Tekst: Zbigniew Mytkowski
trener sekcji lekkoatletyki
Zdjęcia: Paweł Skraba*

Mistrzostwa Polski w pływaniu

W dniach 21–22 kwietnia 2018 r. odbyły się w Poznaniu Akademickie Mistrzostwa Polski w pływaniu. Na starcie stanęło prawie 1000 uczestników z 75 uczelni w Polsce.

Nasi studenci z sekcji pływania Klubu Uczelnianego AZS ZUT odnieśli sukces, zdobywając 4 medale. Najlepszymi zawodnikami byli Agnieszka Podlecka z Wydziału Budownictwa i Architektury i Jakub Więckowski z Wydziału Informatyki. Agnieszka Podlecka zdobyła złoty medal w kategorii uczelni technicznych na dystansie 50 m w pływaniu stylem grzbietowym, z doskonałym czasem 30,32 s. Jakub Więckowski zdobył kolejno dwa srebrne medale na dystansie 50 m w pływaniu stylem grzbietowym, uzyskując czas 25,59 s, i na dystansie 100 m w pływaniu stylem grzbietowym, uzyskując czas 55,49 s. W kategorii open (w klasyfikacji ogólnej) wywalczył brązowy medal na dystansie 50 m w pływaniu stylem grzbietowym.

Pozostali pływacy również uzyskali doskonałe wyniki: Zuzanna Przasnek z Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa na dystansie 100 m w pływaniu stylem grzbietowym zajęła 6 miejsce; Monika Klimaszewska z WBiA na dystansie 100 m w pływaniu stylem zmiennym zajęła 10 miejsce; Tyberiusz Frymus na dystansie 100 m w pływaniu stylem klasycznym zajął 11 miejsce; Grzegorz Górski z Wydziału Techniki Morskiej i Transportu na dystansie 50 m w pływaniu stylem grzbietowym – 9 miejsce; Michał Adamczyk na dystansie 100 m w pływaniu stylem zmiennym – 9 miejsce. Nasza sztafeta kobiet na dystansie 4×50 m w pływaniu stylem zmiennym, w składzie: Agnieszka Podlecka, Zuzanna Przasnek, Monika Klimaszewska i Agnieszka Skrzypka, zajęła 4 miejsce w kategorii uczelni technicznych.

*Tekst: Agata Grenda
trener sekcji pływania KU AZS ZUT
Zdjęcia: Paweł Skraba*

Na zdjęciu od lewej w pierwszym rzędzie: Agata Grenda, Monika Klimaszewska, Agnieszka Skrzypka, Agnieszka Podlecka, Zuzanna Przasnek. W drugim rzędzie od lewej: Marcin Granda, Tyberiusz Frymus, Grzegorz Górski

Start na dystansie 50 m w pływaniu stylem grzbietem, piąta od dołu: Agnieszka Podlecka – zwyciężczyni

Wspomnienie o profesorze Henryku Czyżu (1951–2018)

4 kwietnia 2018 r. zmarł prof. zw. dr hab. inż. Henryk Czyż, pracownik Katedry Gleboznawstwa, Łąkarstwa i Chemii Środowiska Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Urodził się 2 kwietnia 1951 r. w Grzmiącej (woj. zielonogórskie). Pochodził z rodziny chłopskiej. Szkołę podstawową ukończył w 1965 r. Następnie rozpoczął naukę w Technikum Rolniczo-Łągarskim o specjalności łągarskiej w Słubicach. Po ukończeniu szkoły średniej w 1970 r. zdał egzaminy wstępne i został przyjęty na Wydział Rolniczy Akademii Rolniczej w Szczecinie. Od III roku studiował według indywidualnego programu, co pozwoliło mu napisać pracę magisterską i obronić ją przed terminem. Studia ukończył z wyróżnieniem w listopadzie 1974 r.

1 grudnia 1974 r. rozpoczął pracę na etacie asystenta stażysty w Zakładzie Szczegółowej Uprawy Roślin Instytutu Uprawy Roli i Roślin AR w Szczecinie. Pracę badawczą prowadził w zespole kierowanym przez prof. dr hab. Halinę Songin. W lipcu 1976 r. awansował na asystenta, a następnie (od 1 lipca 1977 r.) na starszego asystenta. W czerwcu 1983 r. obronił pracę doktorską pt. „Wpływ ilości wysiewu i nawożenia mineralnego na plonowanie niektórych gatunków roślin strączkowych w warunkach Niziny Szczecińskiej”, a w lipcu tego roku otrzymał awans na stanowisko adiunkta.

Pracę habilitacyjną pt. „Wpływ stosowania boru, manganu i molibdenu na plonowanie grochu siewnego (*Pisum sativum*) w uprawie na nasiona” obronił w 1992 r.

W 1993 r. w ramach postępowania konkursowego został powołany na kierownika Katedry Łąkarstwa. W Katedrze Łąkarstwa rozpoczął pracę jako adiunkt, a od 1.02.1996 r. jako profesor nadzwyczajny AR w Szczecinie. W 2001 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł profesora; od 2004 r. był zatrudniony na etacie profesora zwyczajnego.

W latach 1993–1996, 1996–1999 i 2002–2004 pełnił funkcję prodziekana na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa.

Profesor Henryk Czyż przez cały okres swojej pracy na Uczelni prowadził liczne badania naukowe samodzielnie oraz z licznymi ośrodkami badawczymi w kraju i za granicą (zwłaszcza w Niemczech). Wyniki realizowanych prac prezentował na: II Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej pt. „Rekultywacja terenów zdegradowanych” (w 1993 r.), Międzynarodowej Naukowej Konferencji Łągarskiej „Pozaprodukcyjna rola użytków zielonych” (w 1999 r.), dwukrotnie na Międzynarodowej Naukowej Konferencji pt. „Salt grasslands and coastal meadows in the Baltic region” (Neubrandenburg, 2002 r., Szczecin, 2006 r.) oraz podczas Międzynarodowego Seminarium Naukowego pt. „Wykorzystanie rolnicze, ochrona przyrody i wybrzeża w obszarach zalewanych przez wodę Morza Bałtyckiego”.

Prowadził badania naukowe dotyczące produkcji pasz oraz doskonalenia agrotechniki roślin strączkowych, uprawianych na nasiona. Po objęciu kierownictwa Katedry Łąkarstwa Jego zainteresowania naukowe koncentrowały się na problematyce łągarskiej, a w szczególności: na wpływie warunków siedliskowych i zabiegów pratotechnicznych na skład florystyczny runi, plonowaniu i składzie chemicznym runi łąkowej, na doskonaleniu produkcji nasion traw na glebach lekkich, wykorzystaniu użytków zielonych w kształtowaniu i ochronie środowiska, np. na wykorzystaniu traw i roślin bobowatych do zadarniania terenów rekultywowanych oraz przy zakładaniu trawników na hałdach popiołu i żużlu.

Jego dorobek naukowobadawczy obejmuje łącznie 274 prac, w tym: 182 prace oryginalne, 29 prac dydaktycznych, 49 innych, 14 niepublikowanych i ekspertyz, a także liczne artykuły popularnonaukowe. Prace o charakterze twórczym opublikował w czasopiśmie zagranicznych, krajowych i regionalnych. Wiele opracowań było wynikiem współpracy z szeroko rozumianą praktyką rolniczą. Działalność ta sprowadzała się do:

- publikowania artykułów w czasopiśmie popularno-naukowych,
- uczestnictwa w konferencjach naukowo-technicznych (zarówno w kraju, jak i w Niemczech),
- opracowywania instrukcji upowszechnieniowych do bezpośredniego zastosowania w praktyce,
- wykładów dla rolników i pracowników jednostek doradczych w rolnictwie.

Profesor Henryk Czyż wypromował czterech doktorów, ponadto ok. 170 magistrów i inżynierów. Był także recenzentem wielu prac doktorskich, habilitacyjnych, dorobku na stopnie i tytuły naukowe oraz prac naukowych różnych wydawnictw lokalnych i krajowych. Współpracował z wieloma ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą.

Duża aktywność, wiedza i umiejętność nauczania sprawiły, że pełnił liczne funkcje naukowe i dydaktyczne. Pracował, m.in. jako przewodniczący komisji ds. opiniowania tematów prac doktorskich i habilitacyjnych w dyscyplinie naukowej agronomii na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, Wydziałowej Komisji Dydaktycznej oraz Senackiej Komisji ds. Kształcenia. Od 1993 r. pełnił funkcję koordynatora Rolniczej Stacji Doświadczalnej Lipki w Lipniku koło Stargardu. Aktywnie promował naukę na rolniczych studiach wyższych wśród młodzieży szkół średnich. Pełnił funkcję opiekuna roku, był także opiekunem licznych praktyk studenckich. Był redaktorem, autorem lub współautorem rozdziałów wielu przewodników metodycznych dla studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych kierunków studiów na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa. Był redaktorem i współautorem opracowania nowatorskiego *Praktyka zawodowa – przewodnik dla studentów Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa*. Uczestniczył, jako współautor, w opracowaniu rozdziałów w podręczniku akademickim *Łąkarstwo*, dwóch skryptów do ćwiczeń dla studentów Wydziału Rolniczego oraz słownika agro-biotechnicznego. Był współorganizatorem i opiekunem kolekcji roślin uprawnych przy Katedrze Szczegółowej Uprawy Roślin. Zajęcia ze studentami prowadził według autorskich programów wykładów i ćwiczeń, które uwzględniały nowatorskie treści ujmujące aktualny stan wiedzy w zakresie realizowanych przedmiotów i ich ścisłe powiązania ze środowiskiem zarówno rolniczym, jak i pozarolniczym. Kilkakrotnie pełnił funkcję współorganizatora Turnieju Zastosowania Wiedzy Rolniczej na Wydziale Rolniczym i na szczeblu uczelnianym. W latach 1993–2008 roku był członkiem Komitetu Głównego i przewodniczącym Komitetu Okręgowego Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych dla Szkół Średnich.

W latach 1985–1987 brał udział, jako autor tekstów i konsultant, w realizacji lekcji z przedmiotu uprawa roślin w Telewizyjnym

Technikum Rolniczym, a w 1988 r. – z zakresu produkcji roślinnej.

Profesor był członkiem Polskiego Towarzystwa Nauk Agrotechnicznych, przewodniczącym Szczecińskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Łąkarskiego, członkiem Komitetu Naukowego Wydawnictwa PTE „Łąkarstwo w Polsce”, członkiem Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego oraz członkiem Międzynarodowej Unii Towarzystw Gleboznawczych.

Za swoją działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną został wyróżniony Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Srebrnym Krzyżem Zasługi, odznaką „Zasłużony dla

Rolnictwa”, medalem „Zasłużony dla Akademii Rolniczej w Szczecinie”, złotym medalem „Za Długoletnią Służbę” oraz wielokrotnie nagrodami JM Rektora AR i ZUT w Szczecinie.

Profesor zw. dr hab. Henryk Czyż pozostanie w naszej pamięci jako wysoko ceniony naukowiec, znakomity nauczyciel akademicki, kształcący i wychowujący z pełnym oddaniem pokolenia studentów, osoba obdarzona ogromną pasją twórczą i energią, utalentowany organizator, dobry i życzliwy kolega oraz osoba pełna optymizmu i radości życia.

Teodor Kitczak

Wspomnienie o profesor Józefie Gardzielewskiej (1943–2017)

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że 1 grudnia 2017 r. zmarła prof. dr hab. inż. Józefa Gardzielewska – emerytowana, długoletni nauczyciel akademicki, przez całe życie zawodowe związany z Wydziałem Biotechnologii i Hodowli Zwierząt.

Józefa Gardzielewska urodziła się 22 października 1943 r. w Słończu. Była absolwentką Wydziału Zootechnicznego Akademii Rolniczej w Olsztynie. W latach 1969–2014 pracowała w Akademii Rolniczej w Szczecinie (wcześniej: Wyższa Szkoła Rolnicza, a obecnie: Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie). W 1978 r., na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Niektóre cechy kurcząt o mięsie wodnistym i normalnym w zależności od wieku i płci ptaków”, uzyskała stopień naukowy doktora nauk rolniczych w zakresie zootechniki. Stopień doktora habilitowanego w zakresie zootechniki ze specjalności ocena surowców zwierzęcych uzyskała na podstawie dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej pt. „Zastosowanie modelu kinetycznego do oceny wpływu stresu przedubojowego na dynamikę zmian odczynu (pH) zachodzących *post mortem* w mięśniach piersiowych kurcząt brojlerów”. Tytuł profesora nadzwyczajnego nauk rolniczych otrzymała w 2001 r.

W latach 2004–2012 pełniła funkcję kierownika Katedry Oceny Surowców i Produktów Zwierzęcych (obecnie: Pracownia Towaroznawstwa Produktów Spożywczych).

Działalność naukowo-badawcza Pani Profesor była ściśle związana z oceną surowców i produktów pochodzenia zwierzęcego. W swoich badaniach najwięcej uwagi poświęcała problemowi wpływu czynników stresogennych na jakość mięsa pozyskiwanego od zwierząt rzeźnych, głównie drobiu

i trzody chlewnej. Jest autorką i współautorką około 170 oryginalnych i twórczych prac naukowych. Jako nauczyciel akademicki prowadziła wykłady, ćwiczenia laboratoryjne oraz seminaria na kierunkach studiów: zootechnika, biotechnologia oraz technologia żywności i żywienie człowieka.

Była promotorem kilkudziesięciu prac magisterskich i inżynierskich oraz recenzentem wielu prac dyplomowych, a ponadto promotorem czterech i recenzentem ośmiu prac doktorskich, a także recenzentem pięciu rozpraw habilitacyjnych i siedmiu wniosków o nadanie tytułu profesora.

Pani Profesor była członkiem Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego, Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego oraz World Poultry Science Association.

Przez cały okres pracy naukowej współpracowała ze Szczecińskimi Zakładami Drobiarskimi (Drobimex). Czynn timer uczestniczyła w szkoleniach i kursach dla przedstawicieli praktyki zootechnicznej. Była również zaangażowana w działalność organizacyjną Uczelni. Za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną została wyróżniona w 1975 r. nagrodą zespołową Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz, wielokrotnie, nagrodą JM Rektora.

Zawsze skromna, życzliwa i empatyczna, chętnie pomagała innym. Była także miłośnikiem przyrody, obdarzonym szczególną wrażliwością, zwłaszcza na los zwierząt.

Straciliśmy zasłużonego pracownika dla naszego wydziału i uczelni. W naszej pamięci pozostanie jako prawdziwy przyjaciel, o wielkim sercu.

*Małgorzata Jakubowska
i Tadeusz Karamucki*

Wspomnienie o profesorze Karolu Grudzińskim (1931–2018)

24 marca 2018 r. odszedł prof. dr hab. inż. Karol Grudziński, wybitny uczony i specjalista w dziedzinie mechaniki kontaktu i posadawiania maszyn, wieloletni kierownik Katedry Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn Politechniki Szczecińskiej, były przewodniczący Sekcji Podstaw Konstrukcji Maszyn Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk, przewodniczący Oddziału Szczecińskiego Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PTMTS), zasłużony członek Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP) i Naczelnej Organizacji Technicznej (NOT). Profesor był nauczycielem akademickim, wieloletnim wykładowcą w dziedzinie wytrzymałości materiałów, wychowawcą wielu pokoleń inżynierów mechaników, opiekunem naukowym i mentorem młodych pracowników nauki. Do ostatnich chwil był aktywny i zaangażowany w różnorodne projekty oraz przedsięwzięcia. Jego odejście wzbudziło w nas ból i żal.

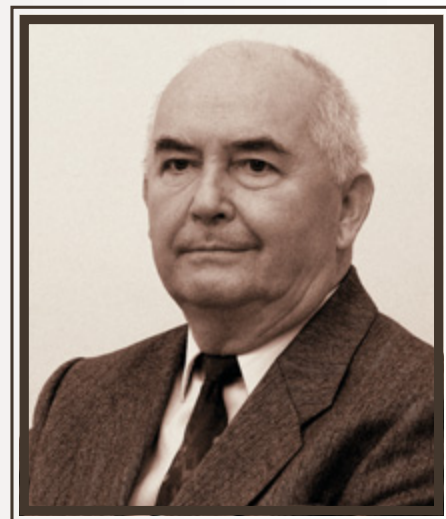
Profesor Karol Grudziński urodził się 3 lipca 1931 r. w Ujściu nad Notecią. W czasie wojny został wywieziony do Niemiec na przymusowe roboty. Po powrocie do kraju podjął naukę w liceum ogólnokształcącym w Pile, które ukończył w 1951 r. Dyplom inżyniera mechanika uzyskał na Wydziale Mechanicznym Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie w 1955 r., a dyplom magistra inżyniera – na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Szczecińskiej w 1958 r. Stopień doktora nauk technicznych otrzymał na Wydziale Mechanicznym Politechniki Łódzkiej w 1970 r., a stopień doktora habilitowanego – na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Warszawskiej w 1980 r. W 1991 r. uzyskał tytuł profesora, a w 1996 r. został powołany na stanowisko profesora zwyczajnego.

W 1955 r. prof. Karol Grudziński podjął pracę w Katedrze Mechaniki Technicznej Politechniki Szczecińskiej. Przeszedł wszystkie szczeble kariery pracownika naukowo-dydaktycznego – od asystenta do profesora zwyczajnego. Prowadził wszystkie rodzaje zajęć dydaktycznych z mechaniki ogólnej i wytrzymałości materiałów, a także prace dyplomowe. Był organizatorem powstałej w 1982 r. Katedry Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn, którą kierował aż do czasu przejścia na emeryturę z końcem 2001 r. Do 2014 r. nadal pracował naukowo i czynnie uczestniczył w życiu Katedry. Profesor Karol Grudziński w latach sześćdziesiątych ub.w. pracował także w Technikum Budowy Okrętów

w Szczecinie, w którym w latach 1960–1961 pełnił funkcję dyrektora. W latach 1990–1993 pracował również na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Uniwersytetu Szczecińskiego, gdzie prowadził wykłady z mechaniki technicznej oraz seminaria i prace dyplomowe.

Profesor stworzył własne zespoły badawcze, których wyniki poprzez liczne publikacje i wystąpienia konferencyjne znane były nie tylko w kraju, ale i za granicą. Jego specjalności naukowe to mechanika oraz budowa i eksploatacja maszyn, w szczególności zaś mechanika kontaktu oraz modelowanie i badanie połączeń konstrukcyjnych: przewodnicowych, śrubowych i wciskowych. Był kierownikiem i głównym wykonawcą wielu projektów naukowo-badawczych finansowanych przez Komitet Badań Naukowych, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a także Fundację Volkswagena. Projekty te realizowane były we współpracy z krajowymi ośrodkami naukowymi, m.in. z Instytutem Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, Politechniką Warszawską, Politechniką Łódzką, Politechniką Wrocławską oraz ośrodkami naukowymi w Niemczech, takimi jak: Rheinisch-Westfälische Technische Hochschule Aachen, Universität Hannover, Universität Chemnitz i Hochschule Wismar. Do ważniejszych dokonań Profesora zaliczyć należy projekt badawczy pt. *Numeryczne i eksperymentalne badania ciernych drgań samowzbudnych w zespołach obrabiarkowych przesuwanych po przewodnicach*, zrealizowany w ramach międzynarodowego programu badawczego pt. *Investigations of non-linear dynamic effects in production systems*, a także projekty krajowe pt. *Badania doświadczalne oraz modelowanie sztywności dynamicznej i tłumienia styków połączeń spoczynkowych, Rozwój metod modelowania i obliczeń połączeń wielośrubowych, Badania wibroakustycznych właściwości tworzywa EPY oraz możliwości jego wykorzystania do redukcji drgań i izolacji dźwięków materiałowych*.

Profesor Karol Grudziński prowadził liczne analizy teoretyczne i badania doświadczalne na potrzeby przemysłu lokalnego i krajowego, w szczególności dla stoczni morskich w Szczecinie, Gdyni i Gdańsku, Centrum Techniki Wytwarzania Przemysłu Okrętowego PROMOR w Gdańsku, Fabryki Samochodów Małolitrażowych Bielsko-Biała, Centrum Badawczo-Konstrukcyjnego Obrabiarek w Pruszkowie, Jarocińskiej Fabryki Obrabiarek. Był autorem wielu ekspertyz dotyczących

przyczyn awarii i uszkodzeń konstrukcji mechanicznych lub ich elementów.

Szczególne miejsce w pracach badawczych prowadzonych przez Profesora zajmowało opracowanie i badanie specjalnych tworzyw polimerowych, przeznaczonych na podkładki fundamentowe. Opracowane tworzywo oraz nowoczesne technologie montażu ciężkich maszyn i urządzeń z jego użyciem zdobyły wysokie uznanie w świecie – są stosowane w przemyśle okrętowym, maszynowym, energetycznym, górniczym oraz budowie dróg i mostów. W latach 1974–2017 wykonano łącznie 12 013 posadowień maszyn i urządzeń okrętowych i lądowych, w tym 2295 okrętowych silników głównych, w których wykorzystane zostało opracowane tworzywo.

Osiągnięcia, wiedza i doświadczenie prof. Karola Grudzińskiego w tej dziedzinie znalazły odzwierciedlenie w dwóch wydanych pod jego redakcją książkach pt. *Posadawianie maszyn i urządzeń na podkładkach fundamentowych odlewanych z tworzywa EPY* (wydanej w latach 2002–2005) oraz *Montaż maszyn i urządzeń z użyciem tworzywa EPY* (wydanej w latach 2014–2015).

Przez cały okres swojej pracy zawodowej, a także już na emeryturze, prof. Karol Grudziński dbał o rozwój młodej kadry. Był promotorem 10 prac doktorskich w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn, w zakresie mechaniki kontaktu, zagadnień posadawienia elementów maszyn, zagadnień tribologicznych współzależności drgań i siły tarcia oraz problematyki naprężeń termicznych. Pierwszych doktorantów wypromował już na początku lat 80 ub.w., zaraz po obronie pracy habilitacyjnej, a ostatnich w latach 2005–2007, będąc już na emeryturze. Cztery prace zostały obronione z wyróżnieniem.

Profesor Karol Grudziński jest autorem bądź współautorem ponad 200 prac naukowych, opublikowanych w kraju bądź za granicą oraz ponad 150 ekspertyz i opinii wykonanych dla przemysłu. Jest także autorem kilkudziesięciu recenzji prac doktorskich, habilitacyjnych i wniosków o tytuły profesorskie oraz ok. 250 recenzji publikacji naukowych i projektów badawczych,

finansowanych przez Komitet Badań Naukowych oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Profesor Karol Grudziński, poza działalnością naukową i dydaktyczną, zawsze dbał o wizerunek i dobro Politechniki Szczecińskiej, a w szczególności Wydziału Mechanicznego oraz Katedry Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn. Wykazywał się dużą aktywnością w pracy społecznej i organizacyjnej na Uczelni, w regionie i kraju. Przez wiele lat był członkiem Senatu, przewodniczącym Uczelnianej i Wydziałowej Komisji Wyborczej, przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Biblioteki i Wydawnictw. Przez ponad 20 lat pełnił różne funkcje w Zarządzie Oddziału Wojewódzkiego i we władzach centralnych Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP). Był zasłużonym członkiem Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PTMTS). W latach 1982–1992 i 1998–2007 był przewodniczącym

Oddziału Szczecińskiego tego Towarzystwa. Od 1987 roku był członkiem Sekcji Podstaw Konstrukcji Maszyn KBM PAN. Był także wielokrotnie członkiem Sekcji Budowy Maszyn KBN, a w latach 2001–2004 jej przewodniczącym. Był członkiem Zespołu Recenzentów do Oceny Projektów Badawczych w dyscyplinie konstrukcja maszyn w Departamencie Badań Naukowych MNiSW. Profesor Karol Grudziński należał także do wielu komitetów honorowych, naukowych i programowych konferencji i czasopism naukowych.

Za swoje osiągnięcia wyróżniony został m. in.: Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, srebrną i złotą odznaką Gryfa Pomorskiego, złotymi odznakami SIMP, NOT i PTMTS.

Zapamiętamy Profesora jako osobę o ogromnej pozytywnej energii, przyjaźnie nastawioną do młodszych, uczniów,

studentów, doktorantów i do swoich współpracowników. Był nauczycielem i kierownikiem wymagającym, ale o ogromnym autorytecie zarówno naukowym, jak i moralnym.

My młodszy wiedzieliśmy, że zawsze możemy zwrócić się do Profesora ze swoimi problemami i że znajdziemy Jego wsparcie. Był dla nas mentorem i przykładem do naśladowania. Miał bardzo dużą empatię, starał się nikogo nie urazić swoimi wypowiedziami i nam zawsze zwracał uwagę na tę powinność.

Żegnamy wybitnego uczonego i specjalistę, człowieka szlachetnego i życzliwego.

Panie Profesorze, dziękujemy Panu, będzie nam Pana brakowało, ale będziemy o Panu pamiętali, jak o naszym nauczycielu, koleździe i przyjacielu.

*Wychowankowie i pracownicy
Katedry Mechaniki
i Podstaw Konstrukcji Maszyn*

Wspomnienie o Eleonorze Wrzesińskiej (1953–2018)

Eleonora Wrzesińska, z domu Karnaś, urodziła się 17 czerwca 1953 r. w Liszkowicach, małej wsi koło Inowrocławia. Zainteresowanie otaczającą przyrodą zgłębiała najpierw w Szkole Przysposobienia Rolniczego w Inowrocławiu, a następnie poszerzała w Technikum Rolniczym w Kościelcu Kujawskim. Po egzaminie dojrzałości w 1973 r. odbyła roczny staż w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w Racinie (woj. kujawsko-pomorskie).

Studia na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej w Szczecinie rozpoczęła w 1974 roku. W okresie studiów należała do Studenckiego Naukowego Koła Rolników, biorąc czynny udział w badaniach i opracowywaniu wyników uzyskanych przez członków Szczecińskiego

Towarzystwa Naukowego (STN). W Katedrze Ogólnej Uprawy Roli, pod kierunkiem doc. dr hab. Ireny Hoffman-Kąkol, wykonała i obroniła pracę magisterską pt. „Fenologiczny rozwój chwastów w uprawach polowych RZD Lipki”.

Po ukończeniu studiów rozpoczęła pracę w Akademii Rolniczej w Szczecinie na stanowisku asystenta stażysty w Katedrze Ogólnej Uprawy Roli. Zainteresowania naukowe Eleonory Wrzesińskiej dotyczyły oceny wpływu czynników agrotechnicznych, stosowanych na glebie lekkiej, na plonowanie i zachwaszczenie upraw różnych roślin rolniczych oraz na zmianę fizycznych i chemicznych właściwości gleby. W Akademii Rolniczej przechodziła kolejne stopnie kariery, awansując w 1980 r. na stanowisko asystenta, a już rok później – starszego asystenta. W ramach samokształcenia jako pracownik dydaktyczny ukończyła Studium Kształcenia i Doskonalenia Ideologiczno-Pedagogicznego Nauczycieli Akademickich w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Szczecinie (obecnie: Uniwersytet Szczeciński).

Wyniki swoich badań naukowych przedstawiła w pracy doktorskiej pt. „Wpływ uprawy i nawożenia gnojowicą na plonowanie roślin i właściwości chemiczne gleby”, której obrona odbyła się w 1987 roku. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk rolniczych została zatrudniona na etacie adiunkta. W kolejnych latach pracy badania naukowe dr Eleonory Wrzesińskiej dotyczyły rozpoznania potencjału allelopatycznego wodnych wyciągów z chwastów na kiełkowanie i wzrost siewek zbóż. Prowadziła też badania nad stanem rolnictwa w północno-zachodniej Polsce oraz współuczestniczyła w pracach nad

rekultywacją terenów zdegradowanych oraz nad wykorzystaniem odpadów komunalnych, również badania naukowe nad wpływem potencjału allelopatycznego wodnych wyciągów z wybranych gatunków roślin uprawnych i segetalnych na wzrost i rozwój zbóż, wpływem systemów uprawy roli na plonowanie roślin rolniczych oraz nad wpływem międzyplonów ścierniskowych na plonowanie, zachwaszczenie (potencjalne i aktualne) oraz chemiczne właściwości gleby lekkiej w krótkotrwałych monokulturach zbóż. Wyniki badań zawarła w rozprawie habilitacyjnej pt. „Ocena zmian w różnorodności zbiorowisk chwastów pod wpływem ważniejszych czynników agrotechnicznych”, którą obroniła 7 lipca 2009 r., uzyskując stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie agronomii.

Pani Eleonora poświęciła wiele czasu pracy dydaktycznej. Prowadziła zajęcia na różnych kierunkach studiów – zarówno stacjonarnych, jak i niestacjonarnych z zakresu: ogólnej uprawy roli i roślin, podstaw produkcji roślinnej, systemów rolniczych i ochrony środowiska, rolnictwa światowego, herbológii (nauka o biologii, ekologii i zwalczaniu chwastów), integrowanych metod ochrony roślin i techniki ochrony roślin. Uczestniczyła w pracach organizacyjnych i wychowawczych na Wydziale Rolniczym. W latach 1980–1988 była wielokrotnie opiekunem naukowym praktyk studenckich i równocześnie opiekunem domu studenckiego „Andromeda”, a w latach 2000–2006 opiekunem naukowym Studenckiego Koła Naukowego Agroekologów. Członkowie tego koła uzyskane wyniki prezentowali na licznych sesjach środowiskowych i międzyuczelnianych. Była członkiem Rady

Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa (w latach 2002–2005 i 2009–2018), Wydziałowej Komisji ds. Dydaktycznych (2005–2008) oraz sekretarzem Komisji Rekrutacyjnej na studia niestacjonarne (w 2007 r.). Była współautorką materiałów do akredytacji kierunku rolnictwo (w 2001 r.). Brała aktywny udział, jako członek komisji egzaminacyjnej, w egzaminach dyplomowych, inżynierskich i magisterskich Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa (2004–2007), w okręgowych olimpiadach wiedzy i umiejętności rolniczych, w bloku produkcja roślinna (1998–2005), w Centralnej Olimpiadzie Wiedzy i Umiejętności Rolniczych w 2002 r. i w egzaminach z praktyk zawodowych dla studentów III roku studiów stacjonarnych (w latach 2003–2007) i niestacjonarnych (w 2007 r.). Od początku zatrudnienia na stanowisku asystenta i starszego asystenta była opiekunem magistrantów, nadzorując prowadzenie doświadczeń polowych. Po uzyskaniu stopnia doktora była promotorem ponad 30 prac magisterskich i inżynierskich. Wykonała też liczne recenzje prac inżynierskich i magisterskich dla studentów Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa oraz Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa. Była również recenzentką jednej pracy doktorskiej (w 2017 r.).

Doktor Eleonora Wrześcińska była współorganizatorem wielu konferencji naukowych, m.in. pt. „Nowe kierunki w uprawie i użytkowaniu

roślin motylkowych” (w 1989 r.) „Agroekologiczne aspekty uproszczeń w uprawie roli” (w 2004 r.) i „Zrównoważona produkcja roślinna a potencjał produkcyjny gleb” (w 2015 r.). Uczestniczyła w wielu projektach naukowych wewnątrzuczelnianych oraz siedmiu projektach badawczych, tzw. grantach resortowych, finansowanych ze środków budżetowych. W ostatnim okresie (od 2017 r.) realizowała badania w ramach programu BIOSTRATEG, nt. „Strategia przeciwdziałania uodparnianiu się chwastów na herbicydy jako istotny czynnik zapewnienia zrównoważonego rozwoju agroekosystemu”, finansowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju (NCBR).

W ślad za działalnością badawczą i dydaktyczną dr Eleonora Wrześcińska aktywnie uczestniczyła we wdrażaniu wiedzy do praktyki rolniczej poprzez opracowywanie instrukcji upowszechnieniowych do bezpośredniego zastosowania w praktyce i publikacji artykułów w czasopismach popularnonaukowych oraz wykładów szkoleniowych dla rolników i pracowników Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w Szczecinie. Była współautorką przewodnika Studium Zawodowego dla Pracowników ARiMR. Doktor hab. Eleonora Wrześcińska była aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Agronomicznego (PTA) (wcześniej: Polskie Towarzystwo Nauk Agrotechnicznych). W latach 1984–1988 pełniła

funkcję skarbnika Szczecińskiego Oddziału PTA, a od 1986 roku była sekretarzem PTA.

Na dorobek naukowo-badawczy dr hab. Eleonory Wrześcińskiej składa się ponad 70 artykułów i publikacji naukowych. Wyniki swoich prac prezentowała na licznych konferencjach naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

Za swoją pracę naukową została dwukrotnie odznaczona nagrodą Rektora Akademii Rolniczej w Szczecinie (zespołową nagrodą III stopnia za osiągnięcia w dziedzinie naukowej w roku akademickim 1987/1988 i w roku akademickim 1988/1989 oraz zespołową nagrodą Ministerstwa Edukacji Narodowej za współautorstwo cyklu prac dotyczących różnych systemów uprawy roli, ich wpływu na środowisko glebowe oraz wysokość i jakość plonu w 2000 r. Przez Ministra Edukacji Narodowej została odznaczona złotym medalem „Za Długoletnią Służbę”.

Eleonora Wrześcińska zmarła 26 kwietnia 2018 r. w Szczecinie. Pozostanie w naszej pamięci jako wysoko ceniony naukowiec, znakomity nauczyciel akademicki, kształtujący i wychowujący z pełnym oddaniem nowe pokolenia studentów, jako uczona obdarzona ogromną pasją twórczą i energią, utalentowany organizator oraz dobra i życzliwa koleżanka, osoba pełna optymizmu i radości życia.

Marek Bury

Wspomnienie o Irenie Szymańskiej (1952–2018)

W środę 24 stycznia 2018 r. odeszła od nas Irena Szymańska – serdeczna koleżanka, wieloletni kierownik Biura Rektora. Tę smutną wiadomość, że Ireny już z nami nie ma, przyjęliśmy z wielkim smutkiem i żalem.

Urodziła się w 1952 roku w Sulęcinie. Absolwentka Liceum Sztuk Plastycznych w Szczecinie. Tytuł zawodowy magistra

pedagogiki uzyskała w 1983 r. w Wyższej Szkole Pedagogicznej w naszym mieście. Swoje wykształcenie uzupełniła na studiach dyplomowych „Zarządzanie w szkolnictwie wyższym” na Uniwersytecie Jagiellońskim. Była merytorycznie dobrze przygotowana do podjęcia trudnych wyzwań jako pracownik administracji szkoły wyższej. Pani Irena pracowała na stanowisku kierownika Biura Rektora na Politechnice Szczecińskiej, a później na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie przez 37 lat. Żyła pracą i sprawami Uczelni do ostatnich chwil swego życia. Miała ogromny autorytet, a jednocześnie umiejętność przekazywania swojej wiedzy i doświadczenia podległym pracownikom. Cieszyła się pełnym zaufaniem przełożonych i współpracowników. Uczelnia była jej drugim domem. Zawsze podkreślała, że jest dumna z tego, że tu pracuje. Dyplomacja była Jej wizytówką. Charakteryzowała się wysoką kulturą osobistą, była wymagająca wobec siebie i innych, lojalna, dyskretna, zaangażowana, sumienna i zorganizowana. Bywała bezkompromisowa, a swoje poglądy rzeczowo argumentowała.

Pani Irena konsekwentnie broniła swojej prywatności, jednak wokół miała oddane

osoby, na które zawsze mogła liczyć. Kraków i Rzym to Jej ulubione miasta, gdzie czuła się znakomicie i do których wracała, kiedy tylko miała możliwość. Kochała zwierzęta, którymi zawsze się opiekowała. Gdy trzeba było, starała się, aby miały co jeść, gdy chorowały, leczyła je.

W walce z chorobą była bardzo dzielna i nie poddawała się. Miała ogromną wolę życia. Była optymistką. Poczucie humoru zachowała do końca życia, co pomagało Jej w zmaganiach z chorobą. Przez całe swoje życie potrafiła cieszyć się drobiazgami, na ile pozwalała jej choroba korzystała z życia do końca.

Dane Jej było godnie pożegnać się z ważnymi dla Niej osobami. Odeszła spokojna, wiedząc, że uregulowała wszystkie sprawy.

Irenko – 27 stycznia 2018 r. na Cmentarzu Centralnym z ogromnym żalem i smutkiem żegnało Cię liczne grono przyjaciół, koleżanek i kolegów oraz współpracowników.

Dziękujemy, że z nami byłaś, dziękujemy za Twoją przyjaźń i dobroć. Dla nas nie odeszłaś, będziesz zawsze w naszych sercach i pamięci.

*W imieniu przyjaciół
Włodzimierz Kiernożycki*

START LIGHT
Інформаційно-консультативний центр

Центр підтримки абітурієнта START LIGHT - офіційний представник польських університетів. Інформаційні послуги є безкоштовними.

БЕЗКОШТОВНЕ
подання документів до
обраного університету

ЗАМОВИТИ КОНСУЛЬТАЦІЮ

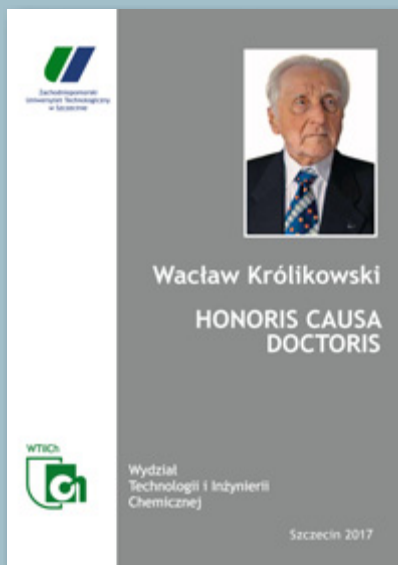
Zadania Biura Promocji

Prace Biura Promocji (BP) w roku akademickim 2017/2018 skoncentrowane były głównie na udziale jego pracowników w targach, w celu dotarcia do jak największej liczby potencjalnych studentów. BP wzięło udział w sumie w 36 wydarzeniach, z czego 29 zorganizowano w Polsce, a 7 za granicą w Niemczech: dwukrotnie w Berlinie i we Frankfurcie nad Odrą, na Ukrainie: w Odessie, Mirogrodzie i dwukrotnie w Kijowie. Warto podkreślić, że od 2014 r. stale rośnie liczba studentów zza wschodniej granicy, co niewątpliwie jest następstwem prezentacji i reklam w prasie lokalnej, udziału w giełdach kooperacyjnych z agencjami ze Wschodu czy wydawania materiałów promocyjnych po rosyjsku i ukraińsku oraz tworzenia podstron WWW.

W Dniach Otwartych uczestniczyło ponad 1100 maturzystów z 24 szkół województwa zachodniopomorskiego.

Od lat dużym zainteresowaniem cieszą się projekty promocyjne takie jak Uniwersytet Młodego Odkrywcy, DUTEK czy Akademicki Szczecin. Coraz większą aktywność wykazują też uczestnicy Uniwersytetu III Wieku. Przez kolejne dwa lata Zachodniopomorski Uniwersytet Techniczny w Szczecinie koordynować będzie działania w ramach European Researchers' Night, na co uzyskano dofinansowanie w kwocie 714 tys. zł.

Wydawnictwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

